

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัย เรื่อง ผลกระทบจากความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ของกลุ่มนัการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ประกอบไปด้วยข้อมูลจากการศึกษาเอกสารทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบบันทึกจากเอกสารเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล และเก็บข้อมูลจากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมด้วยแบบบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม รวมทั้งได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรและทีมผู้บริหาร กลุ่มผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และกลุ่มผู้บริหารเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชุมพร รวมทั้งข้าราชการ สื่อมวลชนและผู้ที่มีความสนใจการเมืองท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ความเป็นมาของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรและสภาพการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในปี 2551 ส่วนที่ 2 ผลประโยชน์ที่เป็นปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มนัการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร ส่วนที่ 3 ลักษณะความขัดแย้งระหว่างกลุ่มนัการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร และส่วนที่ 4 ผลกระทบจากความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ของกลุ่มนัการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ความเป็นมาของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร และสภาพการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ในปี 2551

การเมืองเป็นเรื่องของความต้องการและการตอบสนองความต้องการ (politics as demand and supply) กระบวนการทางการเมืองเป็นผลพลอยได้จากการต่อสู้ดิ้นรนสำหรับอำนาจของแต่ละคน คนบางคนที่มีมุ่งแสวงหาเกียรติยศและความปลอดภัยกลายเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเล็กๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในกิจกรรมทางการเมือง ประชาชนโดยทั่วไปอาจมีความรู้สึกทางการเมืองอย่างผิวเผิน แต่เมื่อเวลาผ่านไปอาจรวมกลุ่มกันแสวงหาการบริการจากรัฐเพื่อช่วยตนเอง และ

ในขณะ เดียวกันก็อาจบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันได้ โดยเฉพาะในเรื่องของความต้องการบรรลุเป้าหมายของนโยบายสาธารณะ (พรงค์พิเชฐ แห่งหน, 2551) อำนาจคือหัวใจของการเมือง อำนาจเป็นสมรรถภาพในความสัมพันธ์ทางสังคม เป็นสมรรถนะของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่จะทำให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มบุคคลอื่นทำตามที่ตน (ผู้ครองอำนาจ) ต้องการ การใช้อำนาจของผู้นำจึงเป็นการสนองตอบความต้องการในแง่ทำให้ตนเป็นที่นิยมนับถือ และความต้องการที่จะทำในสิ่งที่ตนปรารถนา ลักษณะของความขัดแย้งทางการเมืองในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์ หรือสิ่งที่มีค่าในสังคมซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดและต่างก็มีส่วนในการครอบครอง ปัญหาจึงเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอันเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา การแสวงหาและแย่งชิงผลประโยชน์จะเกิดขึ้น และนำไปสู่ความขัดแย้งทางการเมือง ซึ่งพัฒนาออกมาในรูปของการต่อรองประนีประนอม หรืออาจจะเป็นการต่อสู้ใช้กำลังรุนแรงก็ได้ (พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว 2533 อ้างถึงใน พงษ์ศักดิ์ สิงโต 2550) เช่นเดียวกันกับความขัดแย้งของกลุ่มนัการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรักท้องถิ่น และกลุ่มชุมพรฟ้าใส ที่ต่อสู้แย่งชิงความได้เปรียบกันในสนามเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เมื่อปี 2551 ซึ่งจะได้กล่าวถึงลักษณะและความเป็นมาของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นทั้งสองของจังหวัดชุมพร ดังต่อไปนี้

1.1 ลักษณะและความเป็นมาของ “ทีมรักท้องถิ่น” เป็นกลุ่มการเมืองท้องถิ่นที่เริ่มมีชื่อเสียงในระดับจังหวัด มาตั้งแต่การเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เมื่อครั้งปี พ.ศ.2547 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรที่ใช้บัตรเลือกตั้ง 2 ใบ เป็นครั้งแรก โดยที่บัตรใบแรก สำหรับให้ประชาชนกาบัตรเพื่อเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรโดยตรง ส่วนบัตรใบที่สอง สำหรับให้ประชาชนกาบัตรเพื่อเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ในเขตที่ตนเองมีชื่ออยู่ได้ไม่เกินหนึ่งคน ซึ่งจังหวัดชุมพรมีการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ออกเป็น 24 เขต จึงสามารถเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ 24 คน ในครั้งนั้น “ตระกูลจุลใส” เป็นตระกูลที่มีบทบาททางการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรอย่างกว้างขวาง และเติบโตมีชื่อเสียงทางการเมืองท้องถิ่นอย่างรวดเร็ว โดยมี จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส เป็นผู้มืบทบาทสำคัญในการผลักดัน เนื่องจากตนเองเป็นหุ้นส่วนใหญ่ของธุรกิจร้านก๋วยเตี๋ยวในจังหวัดชุมพร จึงมีเงินทุนในการหาเสียงเลือกตั้งจำนวนมาก ในขณะเดียวกันยังมีผู้วางแผนการเมืองท้องถิ่นที่มีประสบการณ์อยู่เคียงข้าง คือ นายบุญธรรม จุลใส ผู้เป็นบิดาและเป็นอดีตสมาชิกสภาจังหวัดชุมพรหลายสมัย ล่าสุดก่อนมีการเลือกตั้งในปี 2547 ดำรงตำแหน่งประธานที่ปรึกษาของ นายอำนาจ บัวเขียว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ตระกูลจุลใสมีการวางแผนทางการเมืองท้องถิ่นโดยดึง นายอำนาจ บัวเขียว อดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร มาเป็นหัวหน้าทีมภายใต้ชื่อ “ทีมรักท้องถิ่น” ซึ่งการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ชุมพร เมื่อปี พ.ศ.2547 มีทีมผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จำนวน 3 ทีม ได้แก่ เบอร์ 1 “ทีมรักท้องถิ่น” นำทีมโดย นายอำนาจ บัวเขียว ส่วนอีกสองทีมเกิดการแตกหักกันระหว่างสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์จังหวัดชุมพร ด้วยกันเอง แยกออกเป็นทีมเบอร์ 2 “ทีม สราวุธ” มี นายสราวุธ อ่อนละมัย (บุตรชายของ ส.ส.ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ส.ส.ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ 6 สมัย ในขณะนั้น) เป็นหัวหน้าทีม และทีมเบอร์ 3 “ทีม พรรคประชาธิปัตย์” มี นายสมบุญ พรหมมาศ เป็นหัวหน้าทีม ถือเป็นสนามการเมืองท้องถิ่นที่มีสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์แตกเป็น 2 ทีม ผู้กันเองเป็นครั้งแรกของจังหวัดชุมพร ผลการเลือกตั้งจึงพบกับความพ่ายแพ้ทั้งสองทีม ทีมเบอร์ 1 ของ นายอำนาจ บัวเขียว ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร พร้อมด้วยลูกทีมสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร 16 คน ส่วนที่เหลือเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรของทีมเบอร์ 3 พรรคประชาธิปัตย์ จำนวน 6 คน และของทีมเบอร์ 2 ลูกทีม นายสราวุธ อ่อนละมัย จำนวน 2 คน ตามลำดับ การชนะการเลือกตั้งท้องถิ่นระดับจังหวัดอย่างถล่มทลายในครั้งนั้น ทำให้ชื่อเสียงของ “ทีมรักท้องถิ่น” เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในจังหวัดชุมพร โดยที่ชาวชุมพรส่วนใหญ่ต่างทราบกันดีว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วการที่ นายอำนาจ บัวเขียว สามารถนำทีมชนะการเลือกตั้งได้นั้น เกิดจากอิทธิพลของตระกูลจุลไสย โดยที่ จ.ส.ต.ชุมพล จุลไสย เป็นผู้มืบทบาทที่สำคัญเป็นแกนหลักและร่วมลงสมัครเป็นลูกทีมด้วย พร้อมกับการได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และได้รับการโหวตให้เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในเวลาต่อมา หลังจากการเลือกตั้งผ่านพ้นไป “ทีมรักท้องถิ่น” ได้พยายามขยายเครือข่ายอย่างกว้างขวางในจังหวัดชุมพร และสองปีต่อมา จ.ส.ต.ชุมพล จุลไสย พร้อมด้วย นายอำนาจ บัวเขียว และทีมงานได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ กลายเป็นส่วนหนึ่งของพรรคประชาธิปัตย์จังหวัดชุมพร ทำให้ชื่อของ ทีมรักท้องถิ่นมีการลดบทบาทลง เพื่อให้เกิดภาพของความสมานฉันท์ขึ้นระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นต่างๆ ในจังหวัดชุมพร ซึ่งส่วนใหญ่แล้วต่างก็เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ด้วยกันแทบทั้งสิ้น เกี่ยวกับทีมรักท้องถิ่นนี้ผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านให้ข้อมูลไว้ดังต่อไปนี้

นาย ธ (ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเขตอำเภอเมือง) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของทีมรักท้องถิ่นภายใต้อิทธิพลของ จ.ส.ต.ชุมพล จุลไสย โดยกล่าวว่า “...ทีมรักท้องถิ่น เติบโตมาตั้งแต่ปี 2547 จากการที่ลูกหมี่ (จ.ส.ต.ชุมพล จุลไสย) พุ่มพุ่มที่ วางเครือข่ายและจ่ายไม่อั้นกับผู้นำท้องถิ่นที่ต้องการจัดงานในลักษณะต่างๆ ทั่วทั้งจังหวัดชุมพร นายหัวเหม้ง (นายบุญธรรม จุลไสย) เป็นผู้วางแผนด้วยตนเอง แต่เนื่องจากลูกหมี่ตอนนั้นยังใหม่อยู่ ยังไม่เคยผ่านสนามการเมืองใดๆ มาก่อน จะให้ขึ้นเป็นหัวหน้าทีมเลยก็เกรงจะพ่ายแพ้ทีมนายสมบุญ ที่มีดีกรีพรรคประชาธิปัตย์ต่อท้าย จึงต้องไปเอา นายอำนาจ บัวเขียว มาเป็นหัวหน้าทีมเพราะ นายอำนาจ

บัวเขียว เป็นคนไม่ค่อยมีปัญหา ใครจะว่าอย่างไรก็ได้ และที่สำคัญยังเป็นอดีตนายก อบจ.ชุมพร มาก่อน คนส่วนใหญ่รู้จักดีอยู่แล้ว...” (สัมภาษณ์ : 16 กรกฎาคม 2553)

นาย ส (ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง) ได้กล่าวถึงการเติบโตของทีมรักท้องถิ่น โดยการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการขยายเครือข่ายทางการเมือง โดยกล่าวว่า “...ช่วงปี 2547 ทีมรักท้องถิ่นพยายามสร้างเครือข่าย โดยการขยายฐานการเมืองไปยังกลุ่มแกนนำของ อบต. และเทศบาลต่างๆ ทั้งจังหวัดชุมพรมาเป็นพวก เหลือเพียงไม่กี่ อบต.เท่านั้น โดยใช้วิธีการจัดกีฬาผู้นำท้องถิ่นขึ้น โดยดึง อบจ.ชุมพร มาเป็นแม่งาน อบต.หรือเทศบาลใดชนะที่ 1, 2, 3 ก็จะได้รางวัลเป็นเงินโครงการก้อนใหญ่ หมายความว่าถ้า อบต.หรือเทศบาลไหนชนะ ก็ให้จัดทำโครงการมาของงบประมาณได้ที่ อบจ.ชุมพร ซึ่งได้กันเงินในส่วนดังกล่าวเอาไว้แล้ว ทำให้สามารถสร้างกระแสดึงแกนนำผู้บริหารท้องถิ่นต่างๆ มาเข้าร่วมเครือข่ายได้อย่างกว้างขวาง...” (สัมภาษณ์ : 23 กรกฎาคม 2553)

นาย พ (ประชาชนผู้สนใจการเมืองท้องถิ่นจังหวัดชุมพร) ได้กล่าวถึงความเป็นมาและการเติบโตทางการเมืองของ จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส ที่เป็นแกนนำหลักคนสำคัญของทีมรักท้องถิ่น ดังนี้ “...จริงๆ แล้วลูกหมิววางแผนหาเสียงไว้ก่อนหน้าปี 2547 เสียอีก เดิมทีเป็นเพียงตำรวจธรรมดา ฝึกลากะเร็งนรกให้กับเสียสละชาย เจ้าของสัมปทานรังนกในจังหวัดชุมพร หลังจากเสียสละชายถูกยิงตาย ลูกหมิวก็ผกาด ชาวบ้านส่วนใหญ่ต่างก็รู้ว่าเสียสละชายตายเพราะใคร แต่เงินรังนกมันมาก สุดท้ายเรื่องก็เงียบหายไป ลูกหมิวเริ่มวางแผนเข้าวงการตั้งแต่ปี 2545 - 2546 ระยะแรกก็ใช้ชื่อตนเองในการสนับสนุนงานประเพณีต่างๆ ต่อมาบริจาคเงินก้อนโตให้กับโรงเรียนศรีวิทยาชุมพร จึงได้รับเลือกตั้งให้เป็นประธานชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนศรีวิทยาชุมพร และได้ใช้ชื่อประธานชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนศรีวิทยานี้เป็นหลักในการสนับสนุนงานประเพณีต่างๆ ระหว่างที่จัดกีฬาผู้นำท้องถิ่นช่วงแรกๆ ในปี 2547 ก็ยังใช้ชื่อประธานชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนศรีวิทยาชุมพร จนกระทั่งได้เป็นประธานสภา อบจ.ชุมพร จึงได้เปลี่ยนมาใช้ชื่อประธานสภา อบจ.ชุมพร แทนในภายหลัง...” (สัมภาษณ์ : 27 กรกฎาคม 2553)

จากการติดตามสังเกตการณ์ของผู้วิจัย พบว่า ทีมรักท้องถิ่นมีการวางแผนทางการเมืองอย่างเป็นระบบมาตั้งแต่ก่อนมีการตั้งชื่อทีม ในระยะแรกเน้นการสร้างชื่อเสียงให้กับตัวบุคคล คือ จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส โดยจะมีความพยายามในการโฆษณาประชาสัมพันธ์สร้างชื่อเสียงในรูปแบบต่างๆ ทั้งในสื่อวิทยุท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และติดป้ายโปสเตอร์ขนาดใหญ่ เช่น เป็นประธานในการระดมทุนให้กับงานศิษย์เก่าโรงเรียนศรีวิทยาชุมพร เป็นประธานในการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชน โดยใช้ชื่อรายการแข่งขันว่า “ชุมพลกีฬา ครั้งที่...” ตลอดจนเป็นประธานในงานพิธีต่างๆ ช่วงแรกจะใช้ชื่อว่า “สนับสนุนโดย จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส” ต่อมาได้บริจาคเงินหนึ่ง

ด้านบาทให้กับทางโรงเรียนศรีวิทยาทานทางสมาชิกชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนศรีวิทยาทานจึงคัดเลือกให้เป็นประธานชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนศรีวิทยาทาน จึงได้ใช้ชื่อในการสนับสนุนงานและโฆษณาประชาสัมพันธ์ตนเองว่า “สนับสนุนโดย จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส ประธานชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนศรีวิทยาทาน” แทน เมื่อตัวบุคคลเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นในฐานะเจ้าบุญทุ่ม โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ท้องถิ่นโดยอาจจะจัดงานกีฬาหรืองานประเพณีต่างๆ สามารถติดต่อขอรับบริจาคเงินสนับสนุนการจัดงานได้โดยตรง จึงเป็นที่ชื่นชอบของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร และได้มีการสร้างเครือข่ายนักการเมืองท้องถิ่นในวงกว้างขึ้นเรื่อยๆ จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้มีอิทธิพลในวงการท้องถิ่นของจังหวัดชุมพรในเวลาต่อมา จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2547 ซึ่งจะมีการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จึงได้มีการก่อตั้งทีมรักท้องถิ่นอย่างเป็นทางการ แต่ จ.ส.ต.ชุมพล ก็ยังไม่มั่นใจตนเอง จึงได้ไปเชิญ นายอำนาจ บัวเขียว อดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรมาเป็นหัวหน้าทีมรักท้องถิ่นแทนตน แต่ก็เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าสัญลักษณ์ของทีมรักท้องถิ่นที่แท้จริงก็คือ จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส นั่นเอง

1.2 ลักษณะและความเป็นมาของ “ทีมชุมพรฟ้าใส” เป็นกลุ่มการเมืองท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ปี 2551 หลังจากที่ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย อดีต ส.ส.ชุมพร 6 สมัย พรรคประชาธิปัตย์ ประกาศวางมือทางการเมืองระดับชาติ ไม่ลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 เนื่องจากตนเองอยู่ระหว่างอุทธรณ์คดีวุฒิสภาการศึกษา เพราะศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งเป็นศาลชั้นต้นได้ตัดสินว่ามีความผิด นายศิริศักดิ์จึงได้อุทธรณ์ที่ศาลอุทธรณ์ แต่ก็ได้ต่อรองกับทางพรรคประชาธิปัตย์เพื่อให้บุตรชายของตน คือ นายสรวิศ อ่อนละมัย (อดีตผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เบอร์ 2 เมื่อปี 2547) ลงสมัครแทน หลังจากที่สามารถส่งเสริมบุตรชายจนได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดชุมพรสมใจปรารถนาแล้ว นายศิริศักดิ์จึงได้ประกาศลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร พร้อมกับส่งลูกทีมลงสมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ภายใต้ชื่อ “ทีมชุมพรฟ้าใส” ในการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ปี 2551 แม้ว่าเมื่อเทียบฟอร์มกับทีมรักท้องถิ่นแล้วยังดูอ่อนด้อยกว่า เนื่องจากการเลือกตั้งครั้งนี้ทีมรักท้องถิ่นใส่เสื้อ “ทีมพรรคประชาธิปัตย์” แทน แต่ นายศิริศักดิ์ ก็ได้พยายามสร้างจุดแข็งให้กับตนเอง โดยการใช้สื่อวิทยุกระจายเสียงในสังกัดของตน โจมตีผลงานการทำงานของ นายอำนาจ บัวเขียว ที่ผ่านมา ในทำนองที่ว่ามีการใช้เงินสุรุ่ยสุร่ายและมีการคอร์รัปชันเป็นจำนวนมาก หากเลือกทีมของตนเข้าไปทำงานจะทำให้จังหวัดชุมพร “ฟ้าใส” เสียที นอกจากนี้ยังได้พยายามดึงผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของประชาชนจากอำเภอต่างๆ มาร่วมเป็นทีมบริหาร อาทิ ดิง นายสมบุญ พรหมมาศ (อดีตผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร

เบอร์ 3 พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อปี 2547 และอดีตรองนายกของ นายอำนาจ บัวเขียว) และ น.ส.ศิริชนัน ชูวันนะ (ทนายความ และอดีต ส.อบจ.ชุมพร เขต อ.หลังสวน ที่มีชื่อเสียง) มาเป็นผู้สมัครรองนายกของตน และวางตัวที่ปรึกษาเป็นผู้มีชื่อเสียงจากอำเภอต่างๆ ได้แก่ อำเภอเมือง ท่าแซะ ปะทิว และสวี เพื่อแสดงให้เห็นว่าหากเลือกทีมของตนเข้าไปทำงาน จะมีผู้ประสานงานการทำงานครบทุกอำเภอเกี่ยวกับทีมชุมพรฟ้าใสนี้ผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านได้ให้ข้อมูลไว้ดังต่อไปนี้

นาย ท (ผู้สมัครในทีมผู้บริหารของทีมรักท้องถิ่น) ได้กล่าวถึงบรรยากาศทางการเมืองท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร หลังจากที่ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย อดีต ส.ส.ของพรรคประชาธิปัตย์ ได้เปิดตัวลงสมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร แข่งขันกับผู้สมัครที่เป็นตัวแทนของพรรคประชาธิปัตย์ โดยกล่าวว่า “...จริงๆ แล้วพี่ต๊อง (นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย) ไม่ควรมาลงสมัครแข่งขันกับพรรคทำให้บรรยากาศของความสมานฉันท์ต้องเสียไป ทั้งที่พรรคก็ได้อนุมัติให้ลูกชายของแกลงสมัคร ส.ส. แล้วท่ามกลางเสียงคัดค้านจากประชาชนจำนวนมากด้วย น่าจะสำนึกได้ ทำแบบนี้เท่ากับหักหลังพรรคนั่นแหละ และตัวเองก็ยังมีความหวาดหวั่นการศึกษาอยู่ หากสมมติว่าได้เป็นนายก อบจ. แล้วศาลสั่งว่าผิดอีก ก็ต้องมาทำการเลือกตั้งนายก อบจ.ใหม่อีก สิ้นเปลืองงบประมาณโดยใช่เหตุ...” (สัมภาษณ์ : 10 กรกฎาคม 2553)

นาย ส (ผู้สมัครในทีมผู้บริหารของทีมชุมพรฟ้าใส) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องมีทีมชุมพรฟ้าใสเกิดขึ้น เพราะประชาชนจะได้มีตัวเลือก และได้กล่าวถึงพรรคประชาธิปัตย์ว่าทำไมไม่ถูกต้องในการเลือกทีมรักท้องถิ่นมาเป็นตัวแทนของพรรคครั้งนี้ “...จะให้โกไห (นายอำนาจ บัวเขียว) สมัครคนเดียวได้อย่างไร ชาวบ้านก็ไม่มีโอกาสได้เลือกนะซี การเลือกตั้งต้องมีการแข่งขันมันถึงจะสนุก และที่สำคัญพรรคทำไมไม่ถูกต้องด้วย เพราะรู้ว่าทุกคนต่างก็เป็นสมาชิกพรรคกันทั้งนั้น จริงๆ แล้วไม่ควรให้สังกัดพรรคประชาธิปัตย์กันทุกคนจึงจะถูกต้อง เพื่อความเป็นธรรม แต่นี่กลับไปอนุมัติให้โกไห ซึ่งเป็นทีมรักท้องถิ่นเดิมและเป็นพรรคไทยรักไทยเก่าด้วยเข้ามาใส่เสื้อประชาธิปัตย์ ก็เท่ากับดูถูกชาวจังหวัดชุมพรดิๆ นั่นเอง พรรคประชาธิปัตย์เดี๋ยวนี้ไม่ยึดถือระเบียบของพรรคเลย ยึดถือแต่ระเบียบของนายสุเทพคนเดียว ผมรู้สึกเสียดยความเป็นพรรคเก่าแก่จนได้ชื่อว่าเป็นสถาบันทางการเมือง ปัจจุบันผมได้ยื่นใบลาออกจากสมาชิกพรรคไปแล้ว ทั้งๆ ที่เป็นตัวตั้งตัวตีในการจัดตั้งและเป็นรุ่นบุกเบิกของพรรคประชาธิปัตย์จังหวัดชุมพร...” (สัมภาษณ์ : 2 กรกฎาคม 2553)

นาย ฐ (สื่อมวลชน) ได้กล่าวถึงข้อดีที่มีทีมชุมพรฟ้าใสเกิดขึ้น เพื่อลดอิทธิพลของทีมรักท้องถิ่นลง โดยกล่าวว่า “...การที่มีทีมชุมพรฟ้าใสเกิดขึ้น มองในแง่ดีต้องถือว่าเป็นเรื่องที่ดีเช่นกัน เพราะปัจจุบันทีมรักท้องถิ่นได้สร้างอิทธิพลไปทั่ว บ่อนการพนันเกิดขึ้นทั่วไปหมดในจังหวัดชุมพรก็เพราะอิทธิพลของกลุ่มนี้ ยิ่งปัจจุบันมาอยู่ในเสื้อพรรคประชาธิปัตย์ด้วยก็ยิ่งเพิ่ม

ความแข็งแกร่งให้กับเขาจนอาจกลายเป็นการผูกขาดการเมืองท้องถิ่นในอนาคตได้ การที่พรมาลัย (นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย) ตั้งทีมสู้่อาจจะไม่ประสบความสำเร็จ แต่ก็สามารถสะท้อนให้เห็นได้ว่ายังมีคนอีกกลุ่มใหญ่ที่ไม่เห็นด้วยกับการผูกขาดทางการเมืองท้องถิ่น ซึ่งจริงๆ แล้วถ้าสู้กันตัวต่อตัวไม่เอาพรรคมาเกี่ยวข้องเชื่อว่า นายอำนวย บัวเขียว จะสู้ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ไม่ได้อย่างแน่นอน...” (สัมภาษณ์ : 25 กรกฎาคม 2553)

นาย ส (ข้าราชการท้องถิ่น) ได้กล่าวถึงสาเหตุความพ่ายแพ้ของทีมชุมพรฟ้าใสในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเมื่อปี 2551 ดังนี้ “...การเลือกตั้งเมื่อปี 2551 ทีมชุมพรฟ้าใสสู้ทีมรักท้องถิ่นไม่ได้ เพราะทีมรักท้องถิ่นเปลี่ยนมาใส่เสื้อทีมพรรคประชาธิปัตย์ และยังมี ส.ส.ชุมพร 3 คน คอยหนุนช่วยอีก คือ ส.ส.ชุมพล จุลใส ส.ส.สุวโรช พะลัง และ ส.ส.ธีรชาติ ปางวิรุพริักษ์ ส่วนทีมชุมพรฟ้าใสของ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย มี ส.ส.สราวุธ อ่อนละมัย ลูกชายเป็นผู้ช่วยคนเดียว แต่ก็ต้องถือว่าทีมรักท้องถิ่นชนะไม่ขาด เพราะยังมีหลาย อบต. ที่ประกาศตัวอยู่ฝ่าย นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย เพราะเหตุนี้ทำให้ปัจจุบันทีมรักท้องถิ่นแก้เกม โดยการจัดตั้งชมรมนายก อบต. จังหวัดชุมพร ขึ้น ปรากฏว่ามี นายกข้าง (นายสุพล จุลใส) นายก อบต.เขาค่าย ซึ่งเป็นพี่ชายของ ส.ส.ชุมพล จุลใส เป็นประธานชมรม มีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยง อบต.ทั้งจังหวัดชุมพร และวางตัว นายสุพล จุลใส เป็นผู้สมัครนายก อบจ.ชุมพร ในสมัยหน้า...” (สัมภาษณ์ : 24 กรกฎาคม 2553)

นาง ป (ประชาชนผู้สนใจการเมืองท้องถิ่น) ได้กล่าวถึงข้อได้เปรียบของทีมรักท้องถิ่นเพราะมีโอกาสในการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรมาก่อน จึงได้มีการหาเสียงล่วงหน้าในเชิงนโยบายเอาไว้แล้ว โดยกล่าวว่า “...ทีมชุมพรฟ้าใสเสียเปรียบทีมรักท้องถิ่น ตรงที่ทีมรักท้องถิ่นมีโอกาสบริหาร อบจ.ชุมพร มาก่อน จึงได้มีการสร้างเครือข่ายไว้ทั่ว โดยเฉพาะมีการจัดตั้งเครือข่ายแม่บ้าน อบจ.ชุมพร สร้างเครือข่ายไว้ทุกอำเภอทุกตำบล ทุกหมู่บ้าน ประกอบกับทีมชุมพรฟ้าใสมีการจัดตั้งในระยะเวลาอันสั้น ชาวบ้านยังไม่รู้จักมากนัก รู้จักแต่ พรมาลัย (นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย) ที่เป็น ส.ส. แต่ยังไม่รู้จักพรมาลัยที่จะมาเป็นนายก อบจ. ทำให้ชาวบ้านสับสน ซึ่งถ้ามีเวลาทำความเข้าใจมากกว่านี้ ก็ไม่แน่ว่าทีมรักท้องถิ่นอาจจะแพ้ก็ได้ เพราะการเลือกตั้งท้องถิ่นกับการเลือกตั้งระดับชาติต่างกัน ถ้าเป็นการเลือก ส.ส. ชาวบ้านยังยอมรับพรรคประชาธิปัตย์ แต่ถ้าเลือกตั้งท้องถิ่นส่วนใหญ่ชาวบ้านเลือกตัวบุคคล จะเห็นได้จากการที่มีหลายท้องถิ่น มีผู้สมัครนายก อบจ.ที่สังกัดพรรคประชาธิปัตย์แล้วพ่ายแพ้ เช่น ที่เทศบาลเนินสันติ อำเภอท่ามะแซ...” (สัมภาษณ์ : 28 กรกฎาคม 2553)

จากการติดตามสังเกตการณ์ของผู้วิจัย พบว่า ทีมชุมพรฟ้าใส แพ้จริงแล้วก็คือทีมสราวุธเดิมนั่นเอง โดยที่อดีต ส.ส.จังหวัดชุมพร 6 สมัย พรรคประชาธิปัตย์ คือ นายศิริศักดิ์

อ่อนละมัย ได้อยู่เบื้องหลังในการผลักดันให้นายสราวุธ อ่อนละมัย ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ภายใต้ชื่อ “ทีมสราวุธ” เมื่อปี 2547 เพื่อทดสอบอะไรบางอย่าง ทั้งๆ ที่รู้ว่าจะต้องแตกหักกับพรรคประชาธิปัตย์ที่มีมติส่ง นายสมบุญพร พรหมมาศ ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในนาม “ทีมพรรคประชาธิปัตย์” ซึ่งเท่ากับว่า นายศิริศักดิ์ ส่งบุตรชายของตนลงแข่งขันกับพรรคประชาธิปัตย์นั่นเอง คล้ายกับว่าต้องการตรวจสอบดูฐานะคะแนนเสียงส่วนตัวของตนเองมากกว่า ซึ่งเมื่อผลการเลือกตั้งออกมาแม้ว่าทีมสราวุธจะพ่ายแพ้ แต่ก็ได้คะแนนเสียงในการเลือกตั้งมากกว่าห้าหมื่นคะแนนจึงถือว่ามากพอสมควร เมื่อตรวจสอบปัญหาส่วนตัวของ นายศิริศักดิ์ พบว่ากำลังประสบปัญหาวิกฤติปลอมแปลงวุฒิการศึกษาค้างอยู่ในศาลชั้นต้น และมีแนวโน้มว่าศาลจะตัดสินว่ามีความผิดจริง ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าพรรคประชาธิปัตย์ในขณะนั้นอาจจะไม่คัดเลือกให้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรต่อ นายศิริศักดิ์จึงมีแผนการที่จะเบนเป้าหมายทางการเมืองของตนมาลงสมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในอนาคต หากว่าตนเองประสบอุปสรรคในการลงสมัคร ส.ส. ของพรรคประชาธิปัตย์ แล้วสถานการณ์ที่คาดการณ์ไว้ก็เป็นความจริง

หลังจากศาลชั้นต้นตัดสินว่านายศิริศักดิ์มีความผิดจริงในกรณีปลอมแปลงวุฒิการศึกษา ทำให้มีแรงกดดันทางการเมืองพุ่งเข้าสู่พรรคประชาธิปัตย์ จนทำให้นายศิริศักดิ์ประกาศวางมือทางการเมืองระดับชาติ โดยต่อรองกับพรรคประชาธิปัตย์เพื่อให้ส่งบุตรชาย คือ นายสราวุธ อ่อนละมัย ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส.จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ แทนตน และเมื่อ นายสราวุธ ได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส.จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 นายศิริศักดิ์จึงได้เปิดตัว “ทีมชุมพรฟ้าใส” อย่างเป็นทางการ จึงอาจกล่าวได้ว่า นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย รู้ล่วงหน้าแล้วว่าศาลจะตัดสินออกมาอย่างไร และจะมีผลกระทบต่อพรรคประชาธิปัตย์อย่างไร แต่ก็รู้ว่าตนเองยังสามารถอุทธรณ์และฎีกาได้ จึงมีการวางแผนล่วงหน้าที่จะลงสมัครเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ไว้ตั้งแต่การเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เมื่อปี 2547 แต่ในครั้งนั้นได้ส่งบุตรชายของตนลงทดสอบคะแนนความนิยมจากประชาชนแทน และเมื่อศาลตัดสินออกมาว่ามีความผิดจริง จึงได้ประกาศตัวลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในการเลือกตั้งปี 2551 ในนาม “ทีมชุมพรฟ้าใส”

1.3 บริบทของการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ในปี 2551 การเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรที่ผ่านมามีเอกลักษณ์เฉพาะคือ มีพรรคการเมืองระดับชาติ ได้แก่ พรรคประชาธิปัตย์เข้ามาเกี่ยวข้องโดยตลอด กล่าวคือ จังหวัดชุมพรอาจกล่าวได้ว่าเป็นจังหวัดเดียวของประเทศไทย ที่มีการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร โดยสังกัดพรรคการเมืองคือพรรคประชาธิปัตย์ อย่างเป็นทางการมาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น

การเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะถูกอิทธิพลของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เข้ามาแทรกแซง จะเห็นได้ว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เมื่อถึงโค้งสุดท้ายของการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์จะจัดให้มีการปราศรัยใหญ่ โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์จังหวัดชุมพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีชื่อเสียงจากจังหวัดอื่น และแกนนำของพรรคประชาธิปัตย์จะมาช่วยกันปราศรัยใหญ่ และได้รับชัยชนะมาทุกครั้ง ผลดีที่เกิดขึ้นกับพรรคประชาธิปัตย์ทำให้มีเครือข่ายประชาชนที่ชื่นชอบพรรคประชาธิปัตย์แทรกซึมอยู่ในทุกพื้นที่ของจังหวัดชุมพร ทำให้พรรคการเมืองอื่นๆ ไม่สามารถช่วงชิงและประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่จังหวัดชุมพรตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา

ก่อนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ประเทศไทยมีการแบ่งเขตเลือกตั้งโดยใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งหรือเรียกว่ารวมเขตหลายเบอร์ ซึ่งจังหวัดชุมพรมีประชากรมากกว่า 4 แสน 5 หมื่นคน จึงสามารถเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 3 คน ดังนั้นประชาชนในจังหวัดชุมพร เมื่อเข้าคูหาจะสามารถกาบัตรเลือกตั้งได้ 3 เบอร์ เพื่อเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตนเองชอบได้จำนวนไม่เกิน 3 คน เช่นเดียวกันกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร หรือเดิมเรียกว่าสมาชิกสภาจังหวัดชุมพร (ส.จ.) ก็มีการเลือกตั้งแบบรวมเขตหลายเบอร์เช่นเดียวกัน โดยใช้เขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้ง จังหวัดชุมพรมี 8 อำเภอ มีสมาชิกสภาจังหวัดชุมพรได้ 24 คน จึงมีการแบ่งจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดชุมพร ออกตามความหนาแน่นของประชากรในแต่ละอำเภอ โดยแต่ละอำเภอมีจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดได้ดังนี้

อำเภอเมืองชุมพร 7 คน อำเภอท่าแซะ 4 คน อำเภอหลังสวน 4 คน อำเภอสวี 4 คน อำเภอปะทิว 2 คน อำเภอทุ่งตะโก 1 คน อำเภอพะโต๊ะ 1 คน และอำเภอละแม 1 คน จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอเมืองชุมพร เมื่อเข้าคูหาได้รับบัตรเลือกตั้งใบเดียว แต่สามารถกาบัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดชุมพรได้จำนวนไม่เกิน 7 คน ในขณะที่อำเภออื่นสามารถกาบัตรเลือกตั้งได้ไม่เกิน 4 คน หรือ 2 คน หรือ 1 คน ตามลำดับ ซึ่งเมื่อได้รับการเลือกตั้งเข้าไปแล้ว สมาชิกสภาจังหวัดก็จะไปเลือกประธานสภาจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกันเอง จะเห็นได้ว่า ความเหลื่อมล้ำในเรื่องสิทธิการเลือกตั้งดังกล่าวข้างต้น ทำให้มีการแก้ไขระบบการแบ่งเขตเลือกตั้งเสียใหม่ เพื่อให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันคือ “วันแมนวันโหวต” กล่าวคือให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิกาบัตรเลือกตั้งได้เพียงเบอร์เดียว เพื่อเลือกคนที่ตนชอบไม่เกินหนึ่งคนเท่านั้น

ดังนั้นหลังจากมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงทำให้ระบบการเลือกตั้งเปลี่ยนแปลงไปเป็นแบบเขตเดียวเบอร์เดียว โดยทำให้เขตเลือกตั้งเล็กลงด้วยการแบ่งย่อยในเขตจังหวัด ให้แต่ละเขตมีจำนวนประชากรที่ใกล้เคียงกัน ทำให้จังหวัด

ชุมพรมีการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกเป็น 3 เขต ประชาชนในเขตเลือกตั้งนั้นๆ สามารถกาบัตรเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ตนชอบได้ไม่เกินเขตละ 1 คน เช่นเดียวกันกับการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร (หลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 จะเรียกว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ ส.อบจ.) ก็มีการแบ่งเขตย่อยของแต่ละอำเภอเพื่อให้ประชาชนทุกเขตมีสิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ไม่เกิน 1 คน เช่นเดียวกัน นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง จึงทำให้มีการนำระบบบัตรเลือกตั้ง 2 ใบ มาใช้เป็นครั้งแรก โดยที่บัตรใบแรกสำหรับให้ประชาชนกาบัตรเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง ส่วนบัตรใบที่สองสำหรับให้ประชาชนกาบัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเขตที่ตนเองมีชื่ออยู่ได้ไม่เกินหนึ่งคน ซึ่งจังหวัดชุมพรสามารถเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ 24 คน จึงมีการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกเป็น 24 เขต เมื่อเป็นดังนี้จึงได้มีการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นทีมผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อทำการแข่งขันกันในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร

การเลือกตั้งในระบบบัตรเลือกตั้ง 2 ใบของสนามเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี 2547 ในครั้งนั้นมีทีมผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ชุมพรและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรจำนวน 3 ทีม ได้แก่ เบอร์ 1 “ทีมรักท้องถิ่น” นำทีมโดย นายอำนาจ บัวเขียว ส่วนอีกสองทีมเกิดการแตกหักกันระหว่างสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์จังหวัดชุมพรด้วยกันเอง แยกออกเป็นทีมเบอร์ 2 “ทีมสราวุธ” มี นายสราวุธ อ่อนละมัย (บุตรชายของ ส.ส.ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ส.ส.ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ 6 สมัย ในขณะนั้น) เป็นหัวหน้าทีม และทีมเบอร์ 3 “ทีมพรรคประชาธิปัตย์” มี นายสมบุญ พรหมมาศ เป็นหัวหน้าทีม ถือเป็นสนามการเมืองท้องถิ่นที่สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์แตกเป็น 2 ทีม สู้กันเองเป็นครั้งแรกของจังหวัดชุมพร ผลการเลือกตั้งจึงพบกับความพ่ายแพ้ทั้งสองทีม ทีมเบอร์ 1 นายอำนาจ บัวเขียว ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรด้วยคะแนนเสียงที่ไม่ห่างไกลกันมากนัก พร้อมด้วยลูกทีมสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรอีก 16 คน ส่วนที่เหลือเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรของทีมเบอร์ 3 พรรคประชาธิปัตย์ จำนวน 6 คน และของทีมเบอร์ 2 ลูกทีม นายสราวุธ อ่อนละมัย จำนวน 2 คน ตามลำดับ การชนะการเลือกตั้งท้องถิ่นระดับจังหวัดอย่างถล่มทลายในครั้งนั้นทำให้ชื่อเสียงของ “ทีมรักท้องถิ่น” เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในจังหวัดชุมพร โดยที่ชาวชุมพรส่วนใหญ่ต่างทราบกันดีว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วการที่นายอำนาจ บัวเขียว สามารถนำทีมชนะการเลือกตั้งได้นั้น เกิดจากอิทธิพลของตระกูลจุลใส โดยที่ จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส เป็นผู้มืบทบาทเป็นแกนหลักที่สำคัญและร่วมลงสมัครเป็นลูกทีม และได้รับ

การเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร พร้อมกับได้รับการโหวตให้เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในสมัยนั้น

หลังจากการเลือกตั้งผ่านพ้นไปทีมรักท้องถิ่นได้ขยายเครือข่ายอย่างกว้างขวางในจังหวัดชุมพร และสองปีต่อมา จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส พร้อมด้วย นายอำนวย บัวเขียว และทีมงานได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์กลายเป็นส่วนหนึ่งของพรรคประชาธิปัตย์จังหวัดชุมพร ทำให้มีการลดบทบาทชื่อทีมรักท้องถิ่นลง เพื่อให้เกิดภาพของความสามัคคีขึ้นระหว่างกัน ตลอดสี่ปีตามวาระของการดำรงตำแหน่ง ทีมรักท้องถิ่นภายใต้เสื้อคลุมของพรรคประชาธิปัตย์ ได้สร้างความแข็งแกร่งทางการเมืองขึ้นเป็นอันมาก โดยเฉพาะได้มีการก่อตั้ง “ชมรมแม่บ้าน อบจ.ชุมพร” ขึ้น และมีการขยายเครือข่ายไปตามชุมชน/หมู่บ้านของตำบลต่างๆ อย่างกว้างขวาง ถึงขนาดให้ประธานกลุ่มแม่บ้าน อบจ.ชุมพร ในระดับต่างๆ สามารถเขียนโครงการเพื่อของบประมาณพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้โดยตรงต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร นอกจากนี้ยังมีการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เพื่อพาคณะแม่บ้าน อบจ.ชุมพร ไปทัศนศึกษานอกสถานที่ตามจังหวัดต่างๆ กันอย่างกว้างขวางและเป็นที่เอิกเกริก

หลังจากวาระสี่ปีของการดำรงตำแหน่งใกล้จะหมดลง กล่าวคือ ทั้งฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในสมัยเลือกตั้งปี 2547 กำลังจะหมดวาระการดำรงตำแหน่งลง ในวันที่ 13 มีนาคม 2551 สนามการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรจึงกลับมาคึกคักอีกครั้งหนึ่ง ทีมเบอร์ 1 เดิม ยังมี นายอำนวย บัวเขียว เป็นหัวหน้าทีม ทีมเบอร์ 3 ในอดีตได้สูญสลายไป ส่วนทีมเบอร์ 2 เดิมก็ขาดความเข้มแข็งลง เนื่องจากยังหาหัวหน้าทีมที่เป็นผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรไม่ได้ ประกอบกับการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในปี 2551 นี้จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาติดหน้าก่อน คือในวันที่ 23 ธันวาคม 2550 พรรคประชาธิปัตย์จังหวัดชุมพรจึงเกิดความปั่นป่วนขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแย่งชิงกันลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เนื่องจาก นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย อดีต ส.ส. เดิมของพรรคประชาธิปัตย์ ประกาศเว้นวรรคไม่ขอลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะตนอยู่ระหว่างการอุทธรณ์คดีวุฒิสภา แต่ก็ได้ประกาศว่าจะให้บุตรชายของตนคือ นายสรายุทธ อ่อนละมัย ลงสมัคร ส.ส.แทนตน

หลังจากเป็นที่ชัดเจนแล้วว่าพรรคประชาธิปัตย์ได้อนุมัติให้ นายสรายุทธ อ่อนละมัย ลงสมัคร ส.ส. ในนามพรรคประชาธิปัตย์ และหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผ่านพ้นไป นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย จึงได้ประกาศตัวลงสู้ในสนามการเมืองท้องถิ่นระดับจังหวัด ในตำแหน่งผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรพร้อมกับจัดตั้งทีมผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรลงแข่งขันในทุกเขตพื้นที่ ภายใต้ชื่อทีม “ชุมพรฟ้าใส” เมื่อมีเพียง

2 ทีม ลงทำการแข่งขันกันในสนามเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในปี 2551 คือ ทีมรักท้องถิ่นเดิม มาสมัครใหม่ภายใต้ชื่อ ทีมพรรคประชาธิปัตย์ กับ ทีมชุมพรฟ้าใสของ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย อดีต ส.ส.จังหวัดชุมพร 6 สมัย พรรคประชาธิปัตย์ (หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็น ทีม สราวุธ เดิมนั่นเอง) ความเข้มข้นของเกมแข่งขันมวชนจึงดุเดือดและเป็นที่น่าสนใจ

สนามเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในปี 2551 คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ประกาศให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ในวันที่อาทิตย์ที่ 20 เมษายน 2551 มีทีมผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จำนวน 2 ทีม ได้แก่ “ทีมรักท้องถิ่น” เดิม ภายใต้เสื้อทีมใหม่คือ “พรรคประชาธิปัตย์” นำทีมโดย นายอำนาจ บัวเขียว อดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร กับ “ทีมชุมพรฟ้าใส” นำทีมโดย นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย อดีต ส.ส. 6 สมัย เขต 1 จังหวัดชุมพร ซึ่งทั้งสองทีมต่างก็ส่งผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรครบทั้ง 24 เขตเลือกตั้งของจังหวัดชุมพร

โดยที่ทีมรักท้องถิ่นภายใต้เสื้อพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งมี นายอำนาจ บัวเขียว เป็นหัวหน้าทีมมีจุดแข็งตรงที่หัวหน้าทีมเป็นอดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรหลายสมัย ประกอบกับมีทีมงานสนับสนุนที่แข็งแกร่งคือ ทีมงานของ จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส ที่เพิ่งได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส.จังหวัดชุมพร ร่วมกับทีมงานของ ส.ส.จังหวัดชุมพรอีก 2 คนคือ นายสุวโรช พะลัง และ นายธีระชาติ ปางวิรุณรักษ์ โดยที่ทีมบริหารข้างกายของนายอำนาจ ล้วนเป็นญาติพี่น้องและคนสนิทของ ส.ส. ทั้งสามคน กล่าวคือ คนสนิทของ ส.ส.ชุมพล คือ นายทวีศักดิ์ สุทธานินทร์ สมัครเป็นเลขานุการนายก อบจ.ชุมพร น้องชายของ ส.ส.สุวโรช คือ นายฉัตรชัย พะลัง สมัครเป็นรองนายก อบจ.ชุมพร คนที่ 1 และพี่ชายของ ส.ส.ธีระชาติ คือ นายธีรศักดิ์ ปางวิรุณรักษ์ สมัครเป็นรองนายก อบจ.ชุมพร คนที่ 2 นอกจากนี้ยังมีประธานที่ปรึกษาคือ นายบุญธรรม จุลใส ซึ่งเป็นบิดาของ ส.ส.ชุมพล จะเห็นได้ว่าความแข็งแกร่งของทีมรักท้องถิ่นเดิมนอกจากจะมี ส.ส. 3 คนหนุนหลังแล้ว ยังได้รับการผลักดันจาก ส.ส.ทั้ง 3 คนให้ได้รับการใส่เสื้อทีมพรรคประชาธิปัตย์อีกด้วย ซึ่งการใส่เสื้อทีมพรรคประชาธิปัตย์ในจังหวัดชุมพร ถือได้ว่าได้เปรียบคู่แข่งเป็นอย่างมาก เพราะคนชุมพรต่างนิยมชมชอบบทบาทของพรรคประชาธิปัตย์เป็นการส่วนตัว ถึงขนาดมีคำกล่าวในสนามเลือกตั้ง ส.ส. ในลักษณะเป็นการประชดว่า “ชุมพรต่อให้พรรคประชาธิปัตย์เอาเสาไฟฟ้าลงแข่งก็ยิ่งชนะการเลือกตั้ง” ดังนั้นการที่ทีมรักท้องถิ่นได้ใส่เสื้อทีมพรรคประชาธิปัตย์จึงถือว่าได้เปรียบคู่แข่งเป็นอย่างมาก ทีมรักท้องถิ่นจึงวางตัวผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรครบทั้ง 24 เขต สำหรับในฝ่ายตรงข้าม คือทีมชุมพรฟ้าใส ที่มี นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย เป็นหัวหน้าทีม ชูสโลแกนว่า ถ้าประชาชนเลือกตนเข้าไปบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จังหวัดชุมพรก็จะ

พบกับสิ่งใหม่ๆ จังหวัดชุมพรจะสดใส การคอร์รัปชันจะหมดไปจากชุมพร ให้สมกับชื่อทีมและสโลแกนที่ตั้งไว้ว่า “ชุมพรฟ้าใส” ทีมนี้มีจุดแข็งตรงที่ส่วนตัวของ นายศิริศักดิ์ ซึ่งเป็นหัวหน้าทีมเป็นอดีต ส.ส. 6 สมัยของจังหวัดชุมพร เป็นคนในวงการสื่อมวลชนที่มีพรรคพวกมาก ทั้งตนเองและบุตรสาวต่างก็จัดรายการวิทยุอยู่กับสถานีวิทยุในจังหวัดชุมพรหลายสถานี ประกอบกับอดีตของ นายศิริศักดิ์ เป็นนักพากษ์หนังและเป็นพิธีกรตัวยงจึงเป็นที่ชื่นชอบของประชาชนในจังหวัดชุมพรเสมอมา ถึงขนาดมีคนกล่าวให้ขนานนามว่า “นักพากษ์สาธิตาลั่นทอง” พูดอย่างไรคนก็เชื่อทั้งนั้น นอกจากนี้ นายศิริศักดิ์ ยังได้เพิ่มจุดแข็งให้กับตนเอง

โดยวางทีมผู้บริหารด้วยการกระจายคัดสรรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีชื่อเสียงในอำเภอใหญ่ๆ ของจังหวัดชุมพร มาเป็นทีมผู้บริหารข้างกาย ประกอบด้วย นายสมบุญพรหมมาส อดีตผู้สมัครนายก อบจ.ชุมพร เบอร์ 3 พรรคประชาธิปัตย์ที่พ่ายแพ้ครั้งที่แล้ว เป็นรองนายก อบจ.ชุมพรคนที่ 1 น.ส.สิริชนันท์ ชูวณิช อดีตสมาชิกสภา อบจ.ชุมพร ที่มีบทบาทในสภาอย่างสูงในเขตอำเภอหลังสวน เป็นรองนายก อบจ.คนที่ 2 นอกจากนี้ยังได้วางตัวที่ปรึกษาและเลขานุการกระจายออกไปตามอำเภอสำคัญ ได้แก่ นายทะนง สมร่าง ผู้มีชื่อเสียงของอำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร นายสนั่น เพชรอุเท อดีตสาธารณสุขอำเภอเมืองชุมพร ผู้มีชื่อเสียงในเขตอำเภอเมืองชุมพร นายสุชาติ อุสุภาพ ผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูชุมพร ผู้มีชื่อเสียงในแวดวงการศึกษา นายธีระ อองสิน ผู้มีชื่อเสียงในอำเภอปะทิว และนายพิทยา เพ็ชรยังพูล เจ้าของปริญญ์ฟาร์ม (กุ้งแม่น้ำ) อำเภอปะทิว เป็นผู้สมัครเลขานุการฯ

จะเห็นได้ว่า นายศิริศักดิ์ พยายามอาศัยความแตกต่างในด้านที่ดีและเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีชื่อเสียงที่กระจายอยู่ในอำเภอสำคัญๆ ของจังหวัดชุมพรมาอยู่ข้างกาย ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงฐานเสียงจากบุตรชายของตนคือ ส.ส.สราวุธ อ่อนละมัย ขวัญใจของเด็กรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นคะแนนหลักที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งด้วย นายศิริศักดิ์ ได้ใช้ความพยายามสร้างจุดแข็งของตนเพื่อให้ประชาชนเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนกับทีมรักท้องถิ่น คือพยายามดึงผู้มีชื่อเสียงในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดชุมพรเพื่อให้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในทีมของตน และก็สามารถวางตัวผู้สมัครสมาชิกสภาได้ครบทั้ง 24 เขตของจังหวัดชุมพร

จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย พบว่าบรรยากาศก่อนการหาเสียงเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ในปี 2551 มีความคึกคักแต่ไม่เข้มข้น กล่าวคือ เป็นความคึกคักที่มีเพียงฝ่ายเดียว เนื่องจากกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรส่วนใหญ่ ถูกอิทธิพลของกลุ่มรักท้องถิ่นแผ่เข้าครอบงำโดยการดึงเข้ามาเป็นพวกพ้องจนเกือบหมด ส่วนที่เหลืออยู่ก็เก็บตัวเงียบๆ คล้ายกับรอวันที่จะออกมาต่อกรด้วยในโอกาสในโอกาสหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าทีมรักท้องถิ่นมีความฮึกเหิมอย่างมากในการสู้ศึกเลือกตั้งท้องถิ่นครั้งนี้ เพราะอาศัยความได้เปรียบอย่างน้อย 4 ประการ ได้แก่

ประการแรก ผู้สมัครส่วนใหญ่เป็นอดีตผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร นั่นคือ นายอานวย บัวเขียว เป็นอดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรมาแล้ว 2 สมัย และมี ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่เป็นอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดชุมพรมาก่อน จำนวน 20 คน จากทั้งหมด 24 คน จึงถือได้ว่าเป็นเจ้าของพื้นที่เก่าเกือบทั้ง จังหวัดชุมพร และการที่เคยเป็นผู้บริหารมาก่อน ทำให้มีการวางแผนสร้างเครือข่ายมวลชนเอาไว้ อย่างเป็นระบบ

ประการที่สอง มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ของจังหวัดชุมพร 3 คน ให้การสนับสนุน คือ นายสุวโรช พะลัง ส.ส.สัดส่วนพรรคประชาธิปัตย์ จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส และนาย ธีรชาติ ปางวิรุฬักษ์ ส.ส.เขตจังหวัดชุมพร โดยที่ ส.ส.ทั้ง 3 คน ได้บุคคลใกล้ชิดลงสมัคร ในทีมบริหารของ นายอานวย บัวเขียว ได้แก่ นายฉัตรชัย พะลัง (น้องชาย ส.ส.สุวโรช) สมัครเป็น รองนายก อบจ.ชุมพร คนที่ 1 นายศิริศักดิ์ ปางวิรุณรักษ์ (พี่ชายของ ส.ส.ธีรชาติ) สมัครเป็นรอง นายก อบจ.ชุมพร คนที่ 2 และ นายทวีศักดิ์ สุทธานินทร์ (คนสนิทของ ส.ส.ชุมพล) สมัครเป็น เลขานุการนายก อบจ.ชุมพร อันเป็นการการันตีได้ว่า ส.ส.ทั้ง 3 คน สนับสนุนทีมของ นายอานวย บัวเขียว อย่างเต็มที่

ประการที่สาม ส.ส.ทั้ง 3 คน ได้ผลักดันให้สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งในนาม ของทีมพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งถือว่าได้เปรียบคู่ต่อสู้อย่างมากสำหรับสนามเลือกตั้งของจังหวัด ชุมพร และประการที่สี่ มีทุนสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งที่ชัดเจนและเพียงพอ ทั้ง นาย อานวย และส.ส.ทั้ง 3 คน ต่างก็เป็นนายทุนที่สำคัญ แต่หลังจากที่ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ประกาศ ตัวลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรและเปิดตัวทีมชุมพรฟ้าใส ทำให้ บรรดาการหาเสียงเลือกตั้งครึกครื้นขึ้นมาทันที ซึ่ง นายศิริศักดิ์ สามารถดึงผู้นำท้องถิ่นหลาย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาเป็นพวกพ้อง ทำให้กระแสทางการเมืองของ นายศิริศักดิ์ ดีขึ้น อย่างมากในช่วงโค้งสุดท้ายของการเลือกตั้ง ถึงกับมีนักวิจารณ์ทางการเมืองหลายคนต่างกล่าวว่า “มีสิทธิ์ลุ้น” หมายถึงว่า นายศิริศักดิ์ แม้จะเป็นรองแต่ก็มีโอกาสอย่างมากที่จะได้รับการเลือกตั้งเป็น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเช่นกัน แม้สุดท้ายผลการเลือกตั้งจะออกมาเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ แต่ก็สามารถชนะใจประชาชน นักวิจารณ์ต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า หากไม่มีคำว่าพรรค ประชาธิปัตย์ต่อท้าย นายอานวย ต้องพ่ายแพ้ให้กับ นายศิริศักดิ์ อย่างแน่นอน

สำหรับข้อมูลเชิงเอกสาร ที่บ่งบอกถึงความเข้มข้นของการหาเสียงเลือกตั้ง ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ในปี 2551 นั้น จะเห็นได้จากเอกสาร แผ่นพับหาเสียงของทั้งสองทีม ที่พยายามนำจุดแข็งของตนออกมาเผยแพร่ต่อประชาชนผู้มีสิทธิ

เลือกตั้ง เพื่อชี้้นำให้ประชาชนชาวจังหวัดชุมพรเลือกทีมของตน (โปรดดูภาพประกอบ : เอกสาร แผ่นพับหาเสียงของทีมรักท้องถิ่น และทีมชุมพรฟ้าใส ในภาคผนวก ค) ดังต่อไปนี้

1) เอกสารหาเสียงของ “ทีมรักท้องถิ่น” ออกมาในรูปของวารสารหาเสียงสี่สี ด้วยการอิงวารสารของพรรคประชาธิปัตย์มาใช้เป็นวารสารในการโฆษณาหาเสียงของตน โดยใช้หัววารสารว่า “สารประชาธิปัตย์ ฉบับพิเศษ จ.ชุมพร ประชาชนต้องมาก่อน” และมีโลโก้ของพรรคประชาธิปัตย์อยู่ด้านซ้าย ปกด้านหลังประกอบด้วยรูปภาพ นายชวน หลีกภัย อดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ นายกรัฐมนตรีคนที่ 20 ของประเทศไทย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และ นายอำนาจ บัวเขียว ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เบอร์ 2 โดยมีข้อความประกอบว่า “วันนี้ พรรคประชาธิปัตย์ เรามีเสียงไม่พอที่จะจัดตั้งรัฐบาล วาระประชาชน จึงไม่มีโอกาสที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม... ขอโอกาสผลักดันวาระประชาชนสู่ท้องถิ่น (ลงชื่อ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์) 20 เมษายน เลือก อำนาจ เบอร์ 2 เพื่อผลักดันวาระประชาชน สู่นโยบายพัฒนาชุมพร” สำหรับเอกสารหน้าที 2 - 3 จั่วหัวเอกสารว่า “ส่วนหนึ่งของจดหมายจาก ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ ถึงพี่น้องชาวชุมพร” โดยมีการถ่ายย่อเอกสารจดหมายย่อจาก ส.ส. และบุคคลสำคัญของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน 7 คน มาลงไว้ ประกอบด้วย นายวิทยา แก้วภราดัย นายถาวร เสนเนียม นายประกอบ รัตนพันธ์ นายอาคม เองฉ้วน นายอัญญพล โพธิพิพิธ นายชวน หลีกภัย และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และมีภาพกิจกรรมเมื่อครั้งที่ นายชวน หลีกภัย และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มาเยือนจังหวัดชุมพรประกอบอยู่เล็กน้อยที่หน้า 3 โดยมีเนื้อความจดหมายจากทั้ง 7 คน ดังต่อไปนี้

“กราบเรียน พี่น้องประชาชนและสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ชาว จ.ชุมพร ที่เคารพ การปกครองท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็น อบต. หรือ อบจ. ล้วนเป็นผลงานของพรรคประชาธิปัตย์ ออกเป็นกฎหมายช่วงที่เราเป็นรัฐบาล เพื่อกระจายอำนาจการปกครองและการบริหารงานสู่มือประชาชน ในการเลือกตั้ง อบจ.ชุมพร ครั้งนี้ กรรมการบริหารพรรคจึงมีมติส่ง นายอำนาจ บัวเขียว ลงสมัครในตำแหน่งนายก อบจ. ตามข้อเสนอของคณะ ส.ส.และสาขา จ.ชุมพร ผมจึงขอเรียนเชิญชวนพี่น้องให้การสนับสนุนผู้สมัครของพรรคด้วย” ลงชื่อ วิทยา แก้วภราดัย รองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ 26 มีนาคม 2551

“กราบเรียน พี่น้องประชาชนชาวจังหวัดชุมพรที่เคารพ ผม นายถาวร เสนเนียม รองเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ขอสนับสนุน นายอำนาจ บัวเขียว และคณะ ทุกคนที่สมัครในนามพรรคประชาธิปัตย์ ขอให้พี่น้องชาวจังหวัดชุมพรเลือกด้วย ขอบพระคุณทุกท่านครับ” ลงชื่อ นายถาวร เสนเนียม รองเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ 26 มี.ค.51

“กราบเรียน พี่น้องประชาชนชาวชุมพรที่เคารพ กระผมนายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช เขตเลือกตั้งที่ 2 พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอฝาก นายอำนาจ บัวเขียว หมายเลข 2 เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรด้วยนะครับ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง” ลงชื่อ นายประกอบ รัตนพันธ์ ส.ส. จ.นครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์

“20 เมษายน 2551 เป็นวันเลือกตั้ง นายก อบจ. ส.อบจ. จังหวัดชุมพร ผมขอกราบเรียนเชิญ พี่น้องไปเลือกผู้ปกครองท้องถิ่น เลือกผู้สมัครในนามพรรคประชาธิปัตย์ เบอร์ 2 คุณอำนาจ บัวเขียว และ ส.อบจ.ทุกเขตในนามพรรคประชาธิปัตย์ ในการพัฒนาประชาธิปไตยระบบพรรค พรรคเลือกคน ประชาชนเลือกพรรค ผมเชื่อมั่นว่า พี่น้องชาวชุมพรเข้าใจการเมือง เข้าใจผู้แทนที่สนับสนุนคุณ อำนาจและทีม ขอกราบขอบพระคุณล่วงหน้า” ลงชื่อ นายอาคม เองฉ้วน กรรมการบริหาร และ ส.ส.กระบี่

“กราบเรียน พี่น้องชาวจังหวัดชุมพรที่เคารพ ผม นายอัญญพล โพธิพิพิธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี เขต 1 พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอฝากผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ส่งในนามของพรรคประชาธิปัตย์กับพี่น้องชาวจังหวัดชุมพรด้วยครับ กราบขอบ พระคุณอย่างสูงครับ” ลงชื่อ อัญญพล โพธิพิพิธ ส.ส.กาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์

“พี่น้องชาวชุมพรที่รัก ขอพี่น้องช่วยสนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์อีกครั้ง ผมขอฝาก อำนาจ บัวเขียว เบอร์ 2 ซึ่งลงในนามพรรคประชาธิปัตย์ครั้งนี้” ลงชื่อ นายชวน หลีกภัย

“พี่น้องชาวชุมพรที่เคารพ ผมขอขอบพระคุณพี่น้องชาวชุมพร ที่ให้การสนับสนุนพรรคและ ส.ส.ของพรรคมาโดยตลอด วันที่ 20 เมษายน นี้พรรคได้ส่งผู้สมัครลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกฯ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อขอโอกาสในการผลักดันวาระประชาชนและรับใช้ พี่น้องชาวชุมพรในระดับท้องถิ่น ผมจึงขอความกรุณาพี่น้องชาวชุมพร ได้โปรดสนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งครั้งนี้อีกครั้งหนึ่งครับ” ลงชื่อ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

เอกสารหน้าที่สี่ จั่วหัวข้อความว่า “แนวคิดการกระจายอำนาจ” มีรูปภาพ นายอภิสิทธิ์ ถือโปสเตอร์เบอร์ 2 ยกมือไหว้ประกอบอยู่ที่มุมขวาบน และที่ด้านล่างมีรูปกิจกรรมที่ นายอภิสิทธิ์อยู่ท่ามกลางประชาชนในอิริยาบถต่างๆ โดยมีรายละเอียดในหน้าสี่นี้ว่า “หัวใจสำคัญของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น คือ ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดชะตากรรมชีวิตของตนเอง การกระจายอำนาจไม่ใช่แค่ให้ท้องถิ่นได้เลือกคนมาปกครองกันเอง คิดเอง ทำเองเท่านั้น ควรมีแบบอย่างและรากฐานของประชาธิปไตยที่แท้จริง การพัฒนาการเมืองในท้องถิ่น และการบริหารจัดการองค์กรเป็นเรื่องที่ต้องทำไปด้วยกัน การเมืองระดับชาติต้องมาจากรากฐานของการเมืองท้องถิ่น

หลายคนพยายามที่จะตัดการเมืองระดับชาติออกจากการเมืองท้องถิ่น หรือบอกว่าการเมืองท้องถิ่นไม่เกี่ยวกับระดับชาติ ระดับชาติคือ ส.ส. ซึ่งเป็นเรื่องที่ผิด ขัดกับความเป็นจริง ที่ไม่ส่งเสริมการสร้างการเมืองจากฐานรากสู่การเมืองระดับบน ทำไมพรรคส่งผู้สมัครการเมืองท้องถิ่น พรรคประชาธิปัตย์เล็งเห็นความสำคัญ จึงจำเป็นต้องมีบทบาทในเวทีการเมืองระดับท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตยจากฐานรากต่อยอดสู่ระดับชาติ เราต้องเป็นแบบอย่างและจัดรูปแบบการบริหารให้กับท้องถิ่น ร่วมกันกำหนดนโยบาย และขอโอกาสผลักดันวาระประชาชนให้เป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติ โดยให้ ส.ส.ของพรรคคอยเป็นพี่เลี้ยง เพื่อให้การบริหารท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกับการเมืองระดับชาติ”

เอกสารหน้าที่ห้าและหกจั่วหัวข้อความว่า “ผู้สมัคร ส.อบจ.ชุมพร เขต.. พรรคประชาธิปัตย์” โดยมีรูปผู้สมัคร ส.อบจ. พร้อมชื่อผู้สมัคร ชื่อเล่น ประสบการณ์ทำงาน และการศึกษา เริ่มตั้งแต่เขตอำเภอเมือง จำนวน 6 คน ประกอบด้วย เขต 1 นายธีรพร สยามอวยชัยกิจ (สจ.น้อง) เขต 2 นายอำพัน มากอำไพ (รองจุ่น) เขต 3 นายวิม วงศ์สมุทร (สจ.วิม) เขต 5 นายวันชัย วีระนรพานิช (เอาท์ น้อยชายนายกใช้) เขต 6 นายจำเริญ หับสุภา และเขต 7 นางสาวศุภการณัจน์ เพชรสังกฤษ (สจ.น้ำฝน) เขตอำเภอท่าแซะ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย เขต 1 นายเสริญ แก้วรักษ์ (สจ.เสริญ) เขต 2 นายวิรัตน์ ชูกลาง (สจ.รัน) เขต 3 นายสันต์ แซ่ตั้ง (สจ.สันต์) และเขต 4 นางบุญหนุน ช่วยชูหนู (อดีตรองประธานสภา อบจ.ชุมพร) เขตอำเภอปะทิว จำนวน 2 คน ประกอบด้วย เขต 1 นายจอมพล รัตนจันง (สจ.จอม) เขต 2 นายเคชา พัทธมสิน (สจ.บิณฑ์) เขตอำเภอสวี จำนวน 4 คน ประกอบด้วย เขต 1 นายชวลิต อาจหาญ (ทนายแดง) เขต 2 นายไชยพงษ์ ทองคำ (ก้านแดง) เขต 3 นายสุรเชษฐ์ ไทยสวี่ (สจ.หอย) และเขต 4 นายณพพร อุสิทธิ์ (สจ.ไต้) และเขตอำเภอหลังสวน จำนวน 3 คน ประกอบด้วย เขต 1 นายองอาจ บุญยวิทย์ (อ้อด) เขต 2 นายชัยรัตน์ รัตนพัฒน์ (ทนายเหล็ก) เขต 3 นายสมบูรณ์ อุทยานวงศ์ (สจ.น้อย) และเขตอำเภอละแม 1 คน คือ นายนันทภพ เอื้ออารี (สจ.ตัง)

เอกสารหน้าที่เจ็ดและแปด จั่วหัวข้อความว่า “सानต่อ ก่อเดิม เสริมคุณภาพ” โดยไชยยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน 9 ยุทธศาสตร์ รอบๆ ข้อความมีรูปกิจกรรมร่วมกับประชาชนในโอกาสต่างๆ ของ นายอำนาจ บัวเขียว และอดีต ส.อบจ. ที่ลงสมัครในทีม และด้านล่างของหน้าที่แปดไชยรูป นายอำนาจ บัวเขียว เบอร์ 2 พร้อมประวัติการศึกษา ด้านการเมือง และด้านสังคม โดยมีรายละเอียดของหน้าที่เจ็ดและแปดดังนี้ คือ “ยุทธศาสตร์การพัฒนา นำมาซึ่งนโยบายพัฒนาชุมพรใน 4 ปีข้างหน้า”

(1) “ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน” มุ่งเน้นการให้บริการในระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อรองรับความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ และตอบสนอง

ความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง กระจายครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างเป็นธรรม แบ่งโซนการบริการที่ชัดเจน เพื่อบริการที่รวดเร็ว จัดทำแผนแม่บทโครงข่ายเชื่อมโยงคมนาคม ภายใต้ระบบผังเมืองรวมของจังหวัด และสอดคล้องกับแผนพัฒนาทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท เพื่อให้เป็นโครงข่ายที่คลุมทุกพื้นที่อย่างเท่าเทียม

(2) “ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสังคมให้มีคุณภาพ อยู่กันอย่างมีความสุข” ขยายผลพัฒนาศูนย์เด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน และความต้องการของชุมชนของแต่ละอำเภอ ต่อยอดพัฒนาองค์กรสตรี แม่บ้านอบจ. ส่งเสริมให้องค์กรแม่บ้านอบจ. เป็นศูนย์กลางของแต่ละตำบล อำเภอ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเพิ่มเติม ให้ครอบคลุมทั้งอำเภอและจังหวัด ส่งเสริมโครงการการมีรายได้เสริมตามแนวคิดและมติของกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ในแต่ละตำบล อำเภอ สนับสนุนโครงการปฏิสัมพันธ์ทางจิต เชื่อมโยงความคิด ปิดช่องว่างระหว่างวัย เบี่ยงเบนเยาวชนห่างไกลยาเสพติด โดยใช้ศาสนาและวัฒนธรรม ประเพณี เป็นสื่อสัมพันธ์ โดยผู้สูงวัยเป็นต้นแบบ ส่งเสริมและให้การสงเคราะห์แก่เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

(3) “ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา” ส่งเสริมสนับสนุนให้ลูกหลานมีโอกาสทางการศึกษาแบบก้าวหน้า ส่งเสริมค่ายวิชาการเพื่อลูกหลานคนชุมพร ดิวเข้มเพื่อเพิ่มความรู้ ความพร้อมในการเรียนต่อให้มากขึ้น ลดภาระค่าใช้จ่ายผู้ปกครอง ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาให้สู่ความเป็นเลิศ สนับสนุนให้มีการจัดตั้ง “มหาวิทยาลัยเขตอุดมศักดิ์”

(4) “ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” มุ่งเน้นการอนุรักษ์และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อยู่ในสภาพที่ยั่งยืน โครงการรักษาน้ำเกิดเมืองชุมพร สร้างจิตสำนึกให้เด็ก เยาวชน และประชาชน มีจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้มีการสำรวจที่ดินของรัฐและแนวเขตป่าให้ชัดเจน จัดที่ดินทำกินและรับรองสิทธิในเขตป่าทุกประเภทที่เสื่อมสภาพและมีผลอาสินแล้ว สนับสนุนโครงการพระราชดำริพื้นที่หนองใหญ่ และที่ดินส่วนพระองค์ ทำเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง และท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

(5) “ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการเมืองการปกครอง และการพัฒนาบุคลากร” โครงการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายแก้ไขปัญหาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (Clinic Center) ตั้งศูนย์บริการประชาชนรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน โดยแบ่งโซนนิ่งเพื่อการบริการที่ทั่วถึง ประสานแผนร่วมกับผู้นำท้องถิ่น เทศบาล อบต. รวมถึงบูรณาการแผนพัฒนาให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จัดตั้งเครือข่ายการเมืองภาคประชาชน มุ่งการปรับปรุงและจัดระบบการบริหารให้สามารถอำนวยความสะดวกการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริม

ความรู้ความสนใจเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่น พร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(6) “ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุข” จัดตั้งโครงการคลินิกใกล้บ้านในท้องถิ่นที่ห่างไกลจากตัวเมืองอย่างน้อย 2 แห่ง สนับสนุนโครงการจัดทำทะเบียนประวัติด้านสุขภาพของชุมชน สนับสนุนจัดหาเครื่องมือแพทย์เฉพาะทางบางโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง อาทิ โรคไต โรคมะเร็ง

(7) “ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ” สนับสนุนให้มีสิทธิทำกินในที่ดินของรัฐประเภทต่างๆ ที่มีผลอาสินแล้วให้ถูกต้องตามกฎหมาย ผลักดันตลาดกลางการเกษตร (อ.สว.) ให้เสร็จเต็มรูปแบบ และสามารถดำเนินการบริการได้ จัดให้มีการประกันราคาพืชผลทางการเกษตรที่ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ พัฒนาเดิมต่อตลาดชุมชนให้ขับเคลื่อนไปตามแผนและเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การเสริมสร้างรายได้ด้วยการสร้างโอกาสแห่งการเพิ่มรายได้แก่ชุมชน (OTOP) ยกกระต๊อบงานประเพณีแห่พระแข่งเรืออำเภอหลังสวนและคลองหัววัง-พ่วงดัก ให้เป็นงานระดับชาติ โดยอนุรักษ์ศิลปะการขึ้นโขงชิงธงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมสืบไป

(8) “ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬา” ทุกอำเภอต้องมีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน และใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาคบครัน สนับสนุนดาวรุ่งเยาวชนมุ่งสู่ความเป็นเลิศระดับชาติ สนับสนุนส่งเสริมกีฬาเยาวชน ประชาชน และกีฬาผู้นำท้องถิ่น ตลอดจนกีฬาพื้นบ้าน

(9) “ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว” สนับสนุนมรดกเทศก์ท้องถิ่น เพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือน สืบสานงานเทศกาลและประเพณีมรดกทางวัฒนธรรมที่นำมาซึ่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่งเสริมและพัฒนาโครงการพื้นที่หนองใหญ่อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ให้เป็นแหล่งศึกษาข้อมูลค้นคว้าเชิงนิเวศวิทยาและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปรับปรุงภูมิทัศน์ศาลกรมหลวงฯ ต.ท่าหิน อ.สวี ให้สมพระเกียรติและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ประสานท้องถิ่นในการแสวงหาและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม อ่าวไทย-อันดามัน (ป่าเขาแดน) อ.สวี จ.ชุมพร

“อำนวย (โกโห) บัวเขียว เป็นนายก อบจ.ชุมพร” เกิดวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2493 อายุ 57 ปี การศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ ม.รามคำแหง ระดับปริญญาโท ม.ราชภัฏสวนดุสิต สมรสแล้ว ภรรยาชื่อ นางรัตนา บัวเขียว มีบุตรด้วยกัน 3 คน ประวัติด้านการเมือง 2535-2547 ได้รับเลือกตั้งเป็น สจ. 3 สมัย 2538-2539 เป็นรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร 2540 เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร 2543-2551 ดำรงตำแหน่งนายก อบจ.ชุมพร 2 สมัย ประวัติงานด้านสังคม ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้น บ.ม. (25 ธันวาคม พ.ศ.2539) ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้น บ.ช. (22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2544) “เบอร์ 2 พรรคเลือกคน

ประชาชนเลือกพรรค” (ที่มา : เอกสารหาเสียงของ “ทีมรักท้องถิ่น” ในการเลือกตั้ง อบจ.ชุมพร เมื่อปี 2551)

2) เอกสารหาเสียงของ “ทีมชุมพรฟ้าใส” ออกมาในรูปของเอกสารแผ่นพับหาเสียงสี่สี แผ่นเดียวแบ่งเป็นสี่ส่วน มีข้อมูลอัดแน่นทั้งด้านหน้าและด้านหลัง โดยที่ด้านหน้าปกแผ่นพับมีรูปภาพของ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ที่สวมเครื่องแบบปกติขาวสะพายเครื่องราชอิสริยาภรณ์เต็มยศ อยู่เต็มด้านหน้าของปก มีข้อความด้านบนว่า “โปรดเลือก อดีต ส.ส.ชุมพร 6 สมัย พรรคประชาธิปัตย์ ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (พรมาลัย)” ด้านล่างมีตัวเลขเบอร์ 1 สีแดงตัวใหญ่ และมีข้อความว่า “เป็นนายก อบจ.ชุมพร วันอาทิตย์ที่ 20 เมษายน 2551 เวลา 08.00-15.00 น.” ส่วนด้านใน สองส่วนแรกมีรูป นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย สวมชุดครุยปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พร้อมด้วยประวัติของตนเองเต็มทั้งสองส่วน ดังนี้ “ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (พรมาลัย) เกิด 15 สิงหาคม 2493 อายุ 57 ปี การศึกษา ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่อยู่ เลขที่ 172-174 ถ.สหกรณ์ ต.ท่าตะเภา อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทร.077-503420-1 แฟกซ์ 077-502122 มือถือ 081-3753777 อาชีพ นักการเมือง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตริตาภรณ์ มงกุฎไทย (ต.ม.) 5 ธ.ค. 2535 ทวีติยาภรณ์ มงกุฎไทย (ท.ม.) 5 ธ.ค. 2536 ทวีติยาภรณ์ ช้างเผือก (ท.ช.) 5 ธ.ค. 2538 ประถมาภรณ์ มงกุฎไทย (ป.ม.) 5 ธ.ค. 2539 ประถมาภรณ์ ช้างเผือก (ป.ช.) 5 ธ.ค. 2541 มหาวชิรมงกุฎไทย ชั้นสูงสุด (ม.ว.ม.) 5 ธ.ค. 2542 มหาปรมาภรณ์ ช้างเผือก (ม.ป.ช.) 5 ธ.ค. 2545 ประกาศเกียรติคุณ ได้รับรางวัลพระราชทาน “เทพทอง” ประเภทบุคคลดีเด่น ด้านวิทยุกระจายเสียง จากสมาคมวิทยุและโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2540 ได้รับรางวัล “บุคคลตัวอย่าง” สาขาผู้นำเพื่อประโยชน์ต่อสังคมและการกีฬา ประจำปี 2551 ประวัติการทำงาน สมาชิกสภาจังหวัดชุมพร เขตอำเภอเมืองชุมพร พ.ศ.2533 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร สมัยที่ 1 พ.ศ. 2535/1 (21 มีนาคม 2535 - 29 มิถุนายน 2535) สมัยที่ 2 พ.ศ.2535/2 (13 กันยายน 2535 - 18 พฤษภาคม 2538) สมัยที่ 3 พ.ศ.2538 (2 กรกฎาคม 2538 - 27 กันยายน 2539) สมัยที่ 4 พ.ศ.2539 (17 พฤศจิกายน 2539 - 9 พฤศจิกายน 2543) สมัยที่ 5 พ.ศ.2544 (6 มกราคม 2544 - 5 มกราคม 2548) และสมัยที่ 6 พ.ศ.2548 (6 กุมภาพันธ์ 2548 - 24 กุมภาพันธ์ 2549) ประสบการณ์ โฆษกคณะกรรมการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม (สภาผู้แทนราษฎร) พ.ศ.2535/2 เลขานุการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม พ.ศ.2538 เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม พ.ศ.2535/2 โฆษกคณะกรรมการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม (สภาผู้แทนราษฎร) พ.ศ.2538 โฆษกคณะกรรมการการกีฬา (สภาผู้แทนราษฎร) พ.ศ.2538 กรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ 2540 พ.ศ.2539 รองประธานคนที่ 1 คณะกรรมการ

เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ (สภาผู้แทนราษฎร) พ.ศ.2539-2540 ประธานคณะกรรมการการศึกษา (สภาผู้แทนราษฎร) พ.ศ.2540-2543 ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการการศึกษา (สภาผู้แทนราษฎร) พ.ศ.2544-2548 และที่ปรึกษาอาวุโสคณะกรรมการการศึกษา (สภาผู้แทนราษฎร) พ.ศ.2548-2549” ส่วนด้านใน สองส่วนหลัง เป็นรูปของผู้สมัครในคณะผู้บริหารของ นายศิริศักดิ์ จำนวน 7 คน พร้อมด้วยรายละเอียดของประวัติการศึกษาและประวัติการทำงาน ประกอบด้วย ผู้สมัครรองนายก อบจ.ชุมพร 2 คน คือ นายสมบุญ พรหมมาศ และ นางสาวสิริชนันท์ ชูวัจนะ ผู้สมัครเลขานุการนายกฯ คือ นายพิทยา เพ็ชรยังพูล และผู้สมัครที่ปรึกษานายกฯ 4 คน ได้แก่ นายทนง สมร้าง นายสนั่น เพชรอุแท นายสุชาติ อุสุภาพ และนายธีระ อองสิน

สำหรับด้านหลัง สองส่วนแรก จั่วหัวข้อความว่า “นโยบายหลัก 7 ด้าน จะมุ่งมั่นพัฒนาจังหวัดชุมพรสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุข (Green and Happiness Society)” ด้านล่างมีรูปของเด็กนักเรียนกำลังวิ่งอย่างมีความสุข (ซึ่งเป็นรูปที่พรรคประชาธิปัตย์ใช้โฆษณาหาเสียงเกี่ยวกับการศึกษา ในช่วงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ผ่านมา) โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ

(1) “ด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว” พัฒนาโครงการในหลวง พื้นที่หนองใหญ่ตามพระราชดำริ เพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับประเทศ

(2) “ด้านพัฒนาการศึกษา” ส่งเสริมสนับสนุนจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ (Technology Learning Center) การศึกษาภาคพิเศษของสถาบันระดับประเทศ ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท มีห้องสมุดที่ทันสมัย

(3) “ด้านพัฒนาการเกษตร” ให้มีผู้บริหารกองทุนมีอาชีพ มีระบบการตรวจสอบ เช่นสถาบันการเงินทั่วไป สร้างกลไกต่อรองราคาผลผลิตแทนเกษตรกร ฯลฯ

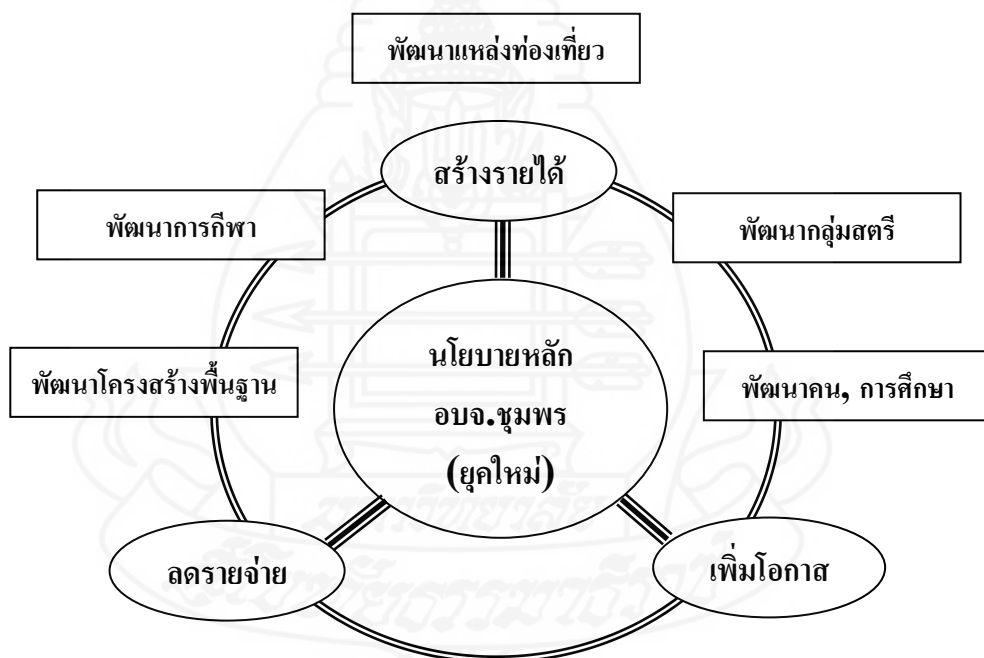
(4) “ด้านโครงสร้างพื้นฐาน” สนับสนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อคนชุมพรให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง แก้ไขปรับปรุงต่อเติมถนน แหล่งน้ำ สะพาน เพื่อเชื่อมต่อระหว่างตำบล

(5) “ด้านพัฒนาการอาชีพ” จัดตั้งกองทุนแม่บ้านทุกหมู่บ้าน ที่มีแผนดำเนินกิจกรรม เพื่อเกิดรายได้ มั่นคงและยั่งยืน

(6) “ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต” ขณะนี้จังหวัดชุมพรมีผู้สูงอายุประมาณ 28,000 กว่าคน อบจ.ชุมพร จะจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุประจำอำเภอ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต จัดตั้งกองทุน อสม. (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน) เพื่อให้การทำหน้าที่ได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อุดหนุนกองทุนอาสาพัฒนาชุมชนทุกอำเภอ

7) “ด้านพัฒนาการกีฬา” ส่งเสริมสนับสนุนการแข่งขันกีฬาระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด (เหยา-เหียน) วางระบบจัดการแข่งขันในระดับเขต-ประเทศทุกปี ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณซ่อมแซมสนามกีฬาของศูนย์กีฬาประจำตำบล

ด้านหลังส่วนที่สาม (ปกหลัง) ด้านบน นายศิริศักดิ์ ได้ลงข้อความถึงชาวมุพร ส่วนด้านล่าง เป็นแผนภูมิโครงสร้างนโยบายหลัก อบจ.ยุคใหม่ โดยจั่วหัวข้อความว่า “ชีวิตที่เหลืออยู่เพื่อชาวมุพร” มีรายละเอียดว่า “ผมไม่เคยปฏิเสธกับใครเลยว่า คนมุพรเป็นผู้สร้างผม สร้างพรมาลัย สร้างศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พระคุณอันยิ่งใหญ่ทดแทนก็ชาติก็ไม่มีวันหมด ผมตัดสินใจลงสมัครนายก อบจ.มุพร ครั้งนี้ด้วยความตั้งใจ ผมจะใช้ความรู้ความสามารถจากประสบการณ์ที่สั่งสมมานาน มาส่งเสริมพัฒนาบ้านเรา โปรดสนับสนุนผมและทีมผู้สมัครของกระผมด้วย ขอกราบขอบพระคุณ” ลงชื่อ ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (พรมาลัย) ส่วนด้านล่างมีรูปโครงสร้าง ดังภาพที่ 4.1 ดังนี้

ภาพที่ 4.1 แสดงการเชื่อมโยงนโยบายหลัก อบจ.มุพร (ยุคใหม่) ของทีมมุพรฟ้าใส

ที่มา : เอกสารหาเสียงของ “ทีมมุพรฟ้าใส” ในการเลือกตั้ง อบจ.มุพร เมื่อปี 2551

จะเห็นว่าเอกสารหาเสียงของทั้งสองทีม ต่างพยายามอาศัยความได้เปรียบของตนเพื่อนำเสนอออกสู่สาธารณชน โดยที่ “ทีมรักท้องถิ่น” อาศัยความได้เปรียบที่ตนลงสมัครในนาม

พรรคประชาธิปัตย์ จึงเน้นลักษณะของเอกสารที่บ่งบอกถึงความเป็นพรรคประชาธิปัตย์ อาทิ ดังรูปแบบวารสารของพรรคประชาธิปัตย์มาเป็นรูปแบบเอกสารหาเสียงของตน โลโก้ของพรรคจดหมายน้อยของความสนับสนุนให้กับทีมประชาธิปัตย์ของ ส.ส. และบุคคลสำคัญของพรรค รูปภาพ นายชวน หลีกภัย ขวัญใจคนใต้ รูปภาพ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เป็นต้น ส่วน “ทีมชุมพรฟ้าใส” แม้ว่าจะไม่ได้ลงในนามพรรค แต่ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ก็ใช้เทคนิคเน้นข้อความให้เห็นว่าตนเองก็เป็นคนของพรรคประชาธิปัตย์เช่นกัน อาทิ หน้าปกแผ่นพับขึ้นข้อความว่า “โปรดเลือกอดีต ส.ส.ชุมพร 6 สมัย พรรคประชาธิปัตย์” โดยเน้นคำว่า “พรรคประชาธิปัตย์” เป็นอักษรตัวหนาและใหญ่ โฉว์นโยบายที่อ่านง่าย กระชับ และมองแล้วสามารถปฏิบัติให้เป็นจริงได้ โดยเฉพาะการเน้นไปที่การจัดตั้งกองทุนแม่บ้าน กองทุนผู้สูงอายุ กองทุน อสม. และกองทุนการตลาดเพื่อผลิตผลของเกษตรกร ลงภาพทีมคณะผู้บริหารที่เป็นบุคคลคุณภาพและกว้างขวางในวงการต่างๆ นอกจากนี้ยังลงข้อความส่วนตัวในลักษณะที่ออกอ้อนขอคะแนนสงสารจากคนชุมพร เป็นต้น

ผลของการหาเสียงอย่างเข้มข้นทั้งสองฝ่าย เมื่อถึงวันตัดสินคือ วันเลือกตั้ง 20 เมษายน 2551 พบว่า นายอำนาจ บัวเขียว เบอร์ 2 เป็นฝ่ายชนะ ในขณะที่ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย เบอร์ 1 พ่ายแพ้ไปด้วยคะแนนเสียงเกือบสามหมื่นคะแนน ดังจะเห็นได้จากข่าวสารการเลือกตั้งจากสื่ออินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นตัวอย่าง เพื่อแสดงให้เห็นถึงเกมแข่งชิงความได้เปรียบในการแอบอิงชื่อพรรคประชาธิปัตย์ อันถือได้ว่าเป็นความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ทางการเมืองอย่างหนึ่ง เนื่องจากเป็นที่รับรู้กันในแวดวงการเมืองโดยทั่วไปว่า สำหรับจังหวัดชุมพรแล้วหากผู้สมัครคนใดก็ตาม สามารถนำชื่อพรรคประชาธิปัตย์มาพ่วงต่อท้ายให้กับชื่อของตนได้ ก็เท่ากับว่ามีโอกาสได้รับการเลือกตั้งค่อนข้างสูง ดังต่อไปนี้

ข่าวจากผู้จัดการออนไลน์ (สนามชุมพรไร้คู่แข่ง-แต่ ปชป.เปิดศึกกันเอง. (ออนไลน์) 2 พฤศจิกายน 2550 13.13 น. อ้างเมื่อ 22 กันยายน 2553) ได้ขึ้นหัวข้อข่าวไว้ว่า “ชุมพร-การเลือกตั้ง 23 ธ.ค.50 ที่จะมาถึงไม่กี่วันข้างหน้านี้ สนามชุมพรนับข้ามไปได้เลยว่า ส.ส.แบบแบ่งเขต 3 คน เป็นของพรรคประชาธิปัตย์ แต่ชื่ออะไรบ้างยังตอบไม่ได้ อดีต ส.ส. 3 คน ของชุมพร คือ เขต 1 นาย ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย เขต 2 นายสุวโรช พะลัง และเขต 3 นายธีระชาติ ปางวิรุพรัญ แม้ไม่กี่วันที่ผ่านมา นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ได้ประกาศเว้นวรรคไม่ลงสมัคร ซึ่งเจ้าตัวให้เหตุผลว่าเพื่อความสบายใจของทุกฝ่าย” เนื่องจากตนเองอยู่ระหว่างอุทธรณ์คดีวุฒิสภา ซึ่งศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นศาลชั้นต้นได้ตัดสินให้มีความผิดไปแล้ว จึงขออุทธรณ์ต่อที่ศาลอุทธรณ์ แต่เงื่อนไขที่นายศิริศักดิ์ ในฐานะ ส.ส. 6 สมัยมีกับคณะกรรมการบริหารพรรคคือ ขอให้ลูกชายหัวแก้วหัวแหวน นายสรายุทธ อ่อนละมัย ลงสมัคร ส.ส. เป็น 1 ใน 3 คนของชุมพร ในทันทีที่

นายศิริศักดิ์ออกมาประกาศว่าไม่ลงสมัคร และจะให้ นายสราวุธบุตรชายลงแทน ก็มีการเสนอตัวอย่างชัดเจน คือ นายฉัตรชัย พะลัง โดยการหนุนของพี่ชาย คือ นายสุวโรช พะลัง อดีต ส.ส. ชุมพรอีกคนหนึ่ง โดยเหตุผลแนบมาว่า ตนเคยเป็นถึงผู้จัดการธนาคาร เป็นผู้สมัคร สว. และได้คะแนนสูงสุดในการเลือกตั้งครั้งนั้น แต่ กกต.ยังไม่ได้รับรองเท่านั้นเอง และปัจจุบันก็ยังเป็นรองนายก อบจ.ชุมพร

ถ้าเทียบกับ นายสราวุธ อ่อนละมัย เรื่องคุณสมบัติแล้วพรรคน่าจะพิจารณาตนและมีใช้แต่ นายฉัตรชัย เท่านั้นที่ออกมาเสนอตัว แต่มีผู้ที่เป็นสมาชิกพรรคและอาวุโสมากกว่า นายสราวุธออกมาเสนอตัวกันอย่างคึกคัก เช่น นายสมบุญ หนูนวล อดีตผู้สมัคร สว. นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ อดีต ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์หลายสมัย และมีอีกหลายกลุ่มที่พยายามวิ่งหาช่องทางว่าจะพอมิติแทรกเข้าหาคณะกรรมการพรรคได้อย่างไร เพราะการเลือกตั้งครั้งนี้ ทุกคนก็เห็นอยู่แล้วว่าถ้าได้ลงสมัคร คำว่า “ตกจะไม่มี” แล้วความหวังของผู้เสนอตัวก็เริ่มผ่อนคลายลง เมื่อวันที่ 29 ก.ย.2550 ที่ผ่านมานายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขาธิการพรรค ได้ประกาศบนเวทีระดมทุนเข้าพรรค ที่ลานหน้าเทศบาลเมืองชุมพร ซึ่งได้เงินกว่า 11 ล้านบาท และมีประชาชนทั่วทั้งจังหวัดชุมพรประมาณ 1 หมื่นคน มาร่วมฟังการปราศรัย ซึ่งนายอภิสิทธิ์ประกาศบนเวทีตอนหนึ่งว่า ที่ชุมพรนอกจากผู้สมัคร 3 คนที่ยื่นอยู่บนเวทีแล้ว ยังจะเพิ่มให้อีก 1 ที่นั่ง คือ นายสุวโรช พะลัง จะขึ้นไปสมัคร ส.ส.แบบสัดส่วน และพอถึงคิว นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ปราศรัย ก็ได้ประกาศอีกรอบหนึ่งว่า นายศิริศักดิ์จะไม่ลงสมัครในครั้งนี้ แต่ได้ให้ลูกชาย คือ นายสราวุธลงสมัครแทน พร้อมกับผู้สมัครอีกสองคน คือ นายธีรชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ อดีต ส.ส. และ จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส ซึ่งเป็นประธานสภา อบจ.ชุมพร ในปัจจุบัน

ในทางตรงกันข้ามตัวของ นายสุวโรช พะลัง การประกาศของ นายอภิสิทธิ์ และ นายสุเทพ บนเวทีทำให้เหมือนหมดโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงตัวผู้สมัคร โดยเฉพาะตัวของนายสุวโรชเอง เพราะ ณ เวลานั้น กกต.ยังไม่ลงตัวในเรื่องการแบ่งกลุ่มจังหวัดของ ส.ส.แบบสัดส่วน แต่กลางเดือนตุลาคมที่ผ่านมา กลุ่มจังหวัด ส.ส.แบบสัดส่วนถูกประกาศอย่างชัดเจน โดยจังหวัดชุมพรอยู่ในกลุ่มที่ 7 ประกอบด้วย 15 จังหวัด จำนวนประชากรในกลุ่มจังหวัดรวม 7,800,965 คน คิดเป็นจำนวน ส.ส.แบบแบ่งเขต 48 คน ได้แก่ กาญจนบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา สระบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ทำให้ นายสุวโรช เกิดความไม่แน่ใจเรื่องจำนวนคะแนนที่ได้ และลำดับที่พรรคจะจัดให้ เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในภาคกลางและเป็นพื้นที่ของพรรคชาติไทย เมื่อพรรคยังไม่ประกาศตัวผู้สมัครอย่างเป็นทางการ ช่องทางที่พอวิ่งได้ก็ต้องทำ ตั้งแต่ต้นเดือนตุลาคมที่ผ่านมา นายสุวโรช พะลัง ได้พยายามหาเหตุผลที่จะให้พรรคคัดเลือกตัวผู้สมัครพื้นที่ชุมพรใหม่ ที่เหมาะสมกว่านาย

สราวุธ จึงได้ขออนุญาตพรรคทำการโหวตเสียงจากคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคและสมาชิกพรรคเขตเลือกตั้งละไม่น้อยกว่า 50 คน และขอให้นำผลโหวตที่คณะกรรมการ บริหารสาขาพรรคโหวตสูงสุด 4 คนแรกเสนอให้กับพรรคพิจารณา ซึ่งชุมพรเดิมมี 3 เขต

ผลการโหวตปรากฏว่า การโหวตที่เขตเลือกตั้งที่ 2 ซึ่งเป็นพื้นที่ของนายสุวโรช ที่ 1 คือนายสุวโรช ที่ 2 คือนายธีระชาติ ที่ 3 คือ จ.ส.ต.ชุมพร และที่ 4 คือนายสราวุธ การโหวตที่เขตเลือกตั้งที่ 1 อันดับหนึ่งคือ นายสราวุธ ที่ 2 คือ จ.ส.ต.ชุมพล ที่ 3 คือ นายธีระชาติ และที่ 4 คือนายสุวโรช และเขตเลือกตั้งที่ 3 อันดับหนึ่ง คือนายสุวโรช ที่ 2 คือ จ.ส.ต.ชุมพล ที่ 3 คือนายธีระชาติ และที่ 4 คือ นายสราวุธ โดยสรุปจากการโหวตของคณะกรรมการสาขาพรรคจังหวัดชุมพรทั้ง 3 เขต โหวต 3 คนแรกคือ นายสุวโรช พะลัง นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส ส่วน นายสราวุธ อ่อนละมัย ได้อันดับที่สี่ในขณะที่ ส.ส.ชุมพรมีได้เพียง 3 คนเท่านั้น ภายหลังการประลองกำลังกันแล้ว ต่างฝ่ายต่างก็มีแต้มต่อไว้ในมือ โดยทาง นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ที่จะให้ลูกชายลงสมัครก็มีต่อตรงที่คำพูดของ นายอภิสิทธิ์ และนายสุเทพ ที่ประกาศบนเวทีต่อหน้าประชาชนนับหมื่นคน ทางด้าน นายสุวโรชก็มีแต้มต่อตรงที่ คณะกรรมการสาขาพรรคประชาธิปัตย์ได้โหวตเป็นมติออกมาแล้ว

จะเห็นได้ว่าเกมแย่งชิงการเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส.ชุมพร ของพรรคประชาธิปัตย์ เป็นการขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ในอีกรูปแบบหนึ่ง และสุดท้ายเมื่อการเลือกตั้งมาถึง ทั้งสี่คนก็เป็นผู้สมัคร ส.ส. ของพรรคประชาธิปัตย์ตามที่ได้ประกาศไว้บนเวที และได้การเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสี่คน ซึ่งเป้าหมายในการช่วงชิงผลประโยชน์ในครั้งนี้ คือการได้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรคประชาธิปัตย์ เพราะทุกคนทราบดีว่า หากได้สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ก็หมายถึงได้เป็น ส.ส. อย่างแน่นอนนั่นเอง และเมื่อทั้งสี่คนได้ประโยชน์ได้เป็น ส.ส. สัมกับความตั้งใจ คำถามจึงเกิดขึ้นว่าใครละคือผู้ที่เสียประโยชน์ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นประชาชนได้อะไรเป็นสิ่งที่ตอบแทน

ข่าวจากผู้จัดการออนไลน์ ([ออนไลน์] ม.ป.ป. อ้างเมื่อ 22 กันยายน 2553) ได้ขึ้นหัวข้อข่าวไว้ว่า ชุมพร- ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์แตกคอ สึกเลือกตั้งชิงเก้าอี้ นายก อบจ.ชุมพร “ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย” ชน “อำนาจ บัวเขียว” บรรยาภาสวันแรกของการเปิดรับสมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายก อบจ.) ชุมพร ที่อาคารหอประชุมกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร มีผู้สมัครลงรับเลือกตั้ง นายก อบจ.ชุมพร 2 ทีม ได้แก่ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย อดีต ส.ส.ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ 6 สมัย และอดีตประธานกรรมการการกีฬาสภาผู้แทนราษฎร และนักจัดรายการทางสถานีวิทยุชื่อดัง โดยใช้นามแฝงคือ “พรมาลัย” ลงสมัครรับเลือกตั้งในทีมพรมาลัย ซึ่งจับสลากได้หมายเลข 1

พร้อมคณะผู้บริหารและทีมผู้สมัคร ส.อบจ.ครบทั้ง 24 เขต ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ส่วน นายอานวย บัวเขียว หรือที่ชาวบ้านเรียก “โกโห” อดีต นาย อบจ.ชุมพร สมัยที่ผ่านมาลงสมัครในทีมสังกัด “พรรคประชาธิปไตย” จับสลากได้หมายเลข 2 พร้อมคณะผู้บริหาร และทีมผู้สมัคร ส.อบจ.ครบทั้ง 24 เขตในพื้นที่จังหวัดชุมพรด้วยเช่นกัน

ส่วนบรรยากาศด้านหน้าอาคารที่เปิดตัวรับสมัคร นายก อบจ.และ ส.อบจ.ชุมพร มี ประชาชนเดินทางมาให้กำลังใจผู้สมัครของแต่ละทีมเป็นไปอย่างคึกคัก กว่า 500 คน โดยทีมของ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ผู้สมัครหมายเลข 1 มีบุตรชายคือ นายสราวุธ อ่อนละมัย ส.ส.ชุมพร พรรค ประชาธิปัตย์ นำชาวบ้านเดินทางมาสร้างสีสันให้กำลังใจผู้เป็นบิดาอย่างคึกคัก ในขณะที่ นาย อานวย บัวเขียว ผู้สมัครหมายเลข 2 มี นายสุวโรช พะลัง ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์แบบสัดส่วนกลุ่ม 7 นำชาวบ้านจำนวนมากมาให้กำลังใจด้วยเช่นกัน เนื่องจากมี นายฉัตรชัย พะลัง ผู้เป็นน้องชาย ลง สมักรับเลือกตั้งเป็นรองนายก อบจ.ชุมพร ทีมเดียวกับ นายอานวย บัวเขียว ด้วย สำหรับบรรยากาศ การหาเสียงล่วงหน้าก่อนวันเปิดรับสมัคร นายก อบจ.และ ส.อบจ.ชุมพร อย่างเป็นทางการ ก่อน หน้านี้เป็นไปอย่างเข้มข้นดุเดือด เนื่องจากแต่ละฝ่ายมีหัวหน้าคณะของนักการเมืองใหญ่ระดับชาติ ช่วยหาเสียงให้ทั้ง 2 ทีม ได้มีการกล่าวหาโจมตีซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะป้ายคัดเอาที่หาเสียงของ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ที่ติดอยู่ตามริมถนนและย่านชุมชนต่างๆ ถูกมือดีขว้างปาและล้มทำลาย เสียหายเป็นจำนวนมาก จนมีการแจ้งความลงบันทึกไว้เป็นหลักฐานที่โรงพัก

นอกจากนี้ยังมีสำนักข่าวอีกหลายสำนักที่ลงข่าวสอคล้องกัน ดังจะเห็นได้จาก เว็บไซต์ www.spiral.exteen.com/20090224/entry-7 และ <http://writer.dek-d.com/spiral/writer/viewlongc.php?id=573289&chapter=6> ([ออนไลน์] ม.ป.ป. อ้างเมื่อ 22 กันยายน 2553) ได้ลงข่าวโดยขึ้นหัวข้อ ข่าวไว้ว่า “ฐานเสียงของตระกูลอ่อนละมัย กับพะลัง” มีรายละเอียดดังนี้ “อานวย บัวเขียว” หรือ “โกโห” อดีต นายก อบจ. 2 สมัย ที่พรรคประชาธิปัตย์ให้การสนับสนุนวางให้เป็นวาทินายก อบจ. อีกสมัย ประกาศก่อนที่จะมีการรับสมัครเลือกตั้งว่า จะไม่ยอมยกเก้าอี้ตัวนี้ให้ใคร ทำให้บรรดา นักการเมืองท้องถิ่นขนาดที่จะลงต่อกรด้วย บรรยากาศการเลือกตั้งของจังหวัดชุมพรกร่อยลงทันที อย่างไรก็ตามภายหลัง “ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย” หรือ “เสี้ยมตึง” หรือ “พรมาลัย” ที่ชาวชุมพรเรียกจนติด ปากก็ตัดสินใจกระโดดลงสนามร่วมชิงชัยด้วย เป็นผลให้อุณหภูมิการเมืองในดินแดนแห่งนี้ ร้อนแรงขึ้นทันที เพราะคู่ต่อกรอย่าง “ศิริศักดิ์” ไม่ใช่หมูจวนร้อนที่ “อานวย” จะผ่านไปได้ง่ายๆ แม้ว่า “อานวย” จะถูกมองว่าทางพรรคประชาธิปัตย์อยู่หลังฉาก ให้การสนับสนุนอย่างชัดเจน พบว่ายังมี ส.ส. “ธีระชาติ ปางวิรุณรักษ์” “จ.ส.ต.ชุมพล จุลใส” และ “สุวโรช พะลัง” ส.ส.แบบ สัดส่วนของชุมพร รวมถึง สว.ในพื้นที่ชุมพร หนุนหลังอย่างออกนอกหน้าก็ตาม แต่นั่นไม่ใช่ หมายความว่า “อานวย” จะเดินเข้าสภา อบจ.ได้ทันที เพราะหากเช็กฐานกำลังของ “อานวย” ดูผิว

เดินเหมือนกับจะเหนือกว่าคู่แข่ง แต่หากเช็กไพร่พลดู พบว่ามีสมาชิก อบจ.ที่ฝักใฝ่อยู่กับเขาเพียงไม่กี่คน ขณะที่ฐานเสียงในระดับ อบต.และผู้นำชุมชนก็ดูคู่คี่กับคู่แข่ง หากไปสัมผัสกับชาวบ้าน กลับพบว่าความนิยมที่เคยมีในตัว “อานวย” ลดน้อยลง โดยเฉพาะกรณีน้ำท่วมเมื่อเร็วนี้่จะติดลบในสายตาชาวบ้านค่อนข้างมาก

ทั้งนี้ยังไม่รวมในเรื่องของงบประมาณที่ได้จากแผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ก็ถูกมองไปในเชิงไม่โปร่งใส สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ภาพพจน์และเสียงที่เคยฝักใฝ่อยู่กับเขาเริ่มแปรปรวน และกลายเป็นช่องโหว่ให้คู่แข่งหยิบยกมาโจมตี ประกอบกับคู่แข่งอย่าง “ศิริศักดิ์” เสมือนเป็น “หมูขี้หวัดตัน” เพราะนอกจากจะมีสายเลือดประชาธิปไตยเต็มตัวแล้ว การที่เขาขอมตัดชื่อตัวเองออกจากการลงสนาม ส.ส.และใส่ชื่อ “สราวุธ อ่อนละมัย” ลูกชายเป็นตัวแทนลงสมัครจนได้เป็น ส.ส.เขต 1 แสดงให้เห็นถึงความมั่นใจในฐานเสียงที่เขาอยู่ในพื้นที่เขต 1 อย่างชัดเจน การลดเกรดตัวเองลงสมัครนายก อบจ.ครั้งนี้ เขาย่อมมีความมั่นใจว่าจะฝ่าฟันไปได้เช่นกัน เพราะจากการเป็น ส.ส.ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ 6 สมัยติดต่อกัน ย่อมการันตีถึงคุณสมบัติและประสบการณ์ทางการเมืองที่ไม่ได้ค่อยไปกว่าคู่แข่งแต่ประการใด และเมื่อเช็กขุมกำลังของ “ศิริศักดิ์” มีพลพรรค อบจ.ราว 16 คน ทั้งจากพื้นที่ อ.เมือง ท่าแซะ ปะทิว ท่งตะโก และละแม ดูเหนือกว่าแชมป์เก่าคู่แข่งอย่างชัดเจน ทั้งนี้ยังไม่รวมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และฐานเสียงเก่าในพื้นที่เขต 1 ที่เขาเคยบุกเบิกสร้างเอาไว้เป็นกำลังเสริมอีก ทั้งนี้ยังไม่รวมคะแนนเสียงจาก ส.ส.ในพื้นที่เขต 1 ของประชาธิปัตย์ รวมถึงตัว “สราวุธ” ลูกชาย

ผลการเลือกตั้งพบว่า นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ทีมชุมพรฟ้าใส ได้ 75,626 คะแนน แพ้ให้กับ นายอานวย บัวเขียว ทีพรรคประชาธิปัตย์ ได้ 104,803 คะแนน ส่วนตัวเลขอย่างไม่เป็นทางการของผู้ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งครั้งนี้ มีจำนวน 195, 976 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้นจำนวน 338,514 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 จำนวนบัตรดี 180,429 บัตร คิดเป็นร้อยละ 92.07 จำนวนบัตรเสีย 8,012 บัตร คิดเป็นร้อยละ 4.09 และผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนน มีจำนวนทั้งสิ้น 7,535 บัตร คิดเป็นร้อยละ 3.84 สอดคล้องกับผลเลือกตั้งจากเว็บไซต์ http://www.rd1677.com/rd_chumphon/chumphon_sum.php?sid=01&page=7 ([ออนไลน์] ม.ป.ป. อ้างเมื่อ 22 กันยายน 2553) ที่ขึ้นหัวข้อข่าวว่า “ผลการเลือกตั้งนายก อบจ.ชุมพร อย่างไม่เป็นทางการ” โดยมีรายละเอียดคือ ผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ในวันอาทิตย์ที่ 20 เมษายน 2551 ที่ผ่านมา (อย่างไม่เป็นทางการ) ดังนี้ ผลคะแนนของผู้สมัครแยกรายอำเภอ หมายเลข 1 นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย อำเภอเมืองชุมพร 23,481 คะแนน อำเภอหลังสวน 9,887 คะแนน อำเภอท่าแซะ 15,337 คะแนน อำเภอสวี 11,605 คะแนน อำเภอปะทิว 7,109 คะแนน อำเภอละแม 1,819 คะแนน อำเภอทุ่งตะโก 3,666 คะแนน และอำเภอพะโต๊ะ 2,722 คะแนน รวม 75,626 คะแนน ได้ลำดับที่ 2 ส่วนหมายเลข

2 นายอานวย บัวเขียว อำเภอเมืองชุมพร 26,967 คะแนน อำเภอหลังสวน 16,304 คะแนน อำเภอท่าแซะ 16,650 คะแนน อำเภอสวี 16,231 คะแนน อำเภอปะทิว 9,754 คะแนน อำเภอละแม 7,387 คะแนน อำเภอทุ่งตะโก 5,210 คะแนน และอำเภอพะโต๊ะ 6,300 คะแนน รวม 104,803 คะแนน ได้ลำดับที่ 1

นอกจากนี้ในเว็บไซต์ <http://www.boydream.com/manager-news-content.php?newid=17410> ([ออนไลน์] ม.ป.ป. อ้างเมื่อ 22 กันยายน 2553) ยังได้ลงข้อมูลการเปิดใจของ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย กรณีที่พรรคประชาธิปัตย์มีมติให้ นายอานวย บัวเขียว เป็นตัวแทนของพรรคไว้ดังนี้คือ หัวข้อข่าว “ชุมพร- “ศิริศักดิ์” เปิดใจที่ ปชป.มีมติให้ “อานวย บัวเขียว” นายก อบจ.ชุมพรลงสมัครนายก อบจ. ในนามพรรค” โดยผู้สื่อข่าวรายงานว่า หลังจากที่คณะกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ (ปชป.) ได้มีมติเมื่อ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2551 ให้ นายอานวย บัวเขียว ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนายก อบจ.ชุมพร ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายก อบจ.ชุมพรในนามพรรค ปชป.ในการเลือกตั้งที่กำลังจะมีขึ้น ประมาณปลายเดือนเมษายน 2551 เนื่องจากนายก อบจ.และ ส.อบจ.ชุมพร ชุดปัจจุบันจะครบวาระการดำรงตำแหน่งลงใน วันที่ 13 มีนาคม 2551 นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย อดีต ส.ส.ชุมพร 6 สมัย พรรค ปชป.ที่ได้มีการหาเสียงและประกาศตัวก่อนหน้านี้ว่าจะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายก อบจ.ชุมพร หลังจากที่ได้ส่ง นายสราวุธ อ่อนละมัย บุตรชายลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส.ชุมพร แทนตนเอง และได้คะแนนมาอย่างท่วมท้นที่ผ่านมานั้น

นายศิริศักดิ์กล่าวว่า ตนยอมรับในมติของพรรค ปชป.ที่ออกมา เพราะที่ผ่านมามันไม่เคยแสดงความจำนงของลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายก อบจ.ชุมพร ในนามพรรค ปชป.แข่งกับ นายอานวย บัวเขียว เนื่องจากไม่อยากให้เกิดความแตกแยกในพรรค ปชป.ชุมพร เหมือนครั้งที่ผ่าน มา เพราะนักการเมืองท้องถิ่นส่วนใหญ่ในชุมพรก็สังกัดพรรค ปชป.กันทั้งนั้น แต่เมื่อพรรค ปชป.มี มติออกมาเช่นนี้ ในฐานะที่เป็นสมาชิกของพรรคมา 17 ปี และเป็น ส.ส.ในสังกัดมา 6 สมัย ก็ไม่ รู้สึกเสียใจและจะยังคงเป็นสมาชิกของพรรค ปชป.ต่อไป อีกทั้งบุตรชายของตน คือนายสราวุธ อ่อนละมัย ก็ยังเป็น ส.ส.ชุมพร ในนามพรรค ปชป.อยู่เช่นกัน นายศิริศักดิ์ กล่าวต่อว่า ชาวชุมพร เป็นคนเลือกให้ตนเป็น ส.อบจ. และ ส.ส.มา 17 ปี การประกาศตัวลงสมัครเป็นนายก อบจ.ชุมพร ของตนก็เพื่อต้องการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน และตอบแทนบุญคุณชาวชุมพรด้วยการนำ ประสพการณ์ที่ตนเป็นนักการเมืองมา 17 ปี กลับมาพัฒนาท้องถิ่นบ้าง “คงต้องสอบถามชาวชุมพร ส่วนใหญ่ก่อนว่า ต้องการให้ผมลงสมัครนายก อบจ.ชุมพรหรือไม่ หากชาวชุมพรส่วนใหญ่ยัง ต้องการให้ลงสมัครต่อก็จะต้องลง แต่หากชาวชุมพรไม่ต้องการให้ลง ผมก็จะไม่ลง และขอยืนยัน ว่าไม่รู้สึกโกรธที่พรรค ปชป.มีมติออกมาเช่นนี้ เพราะผมเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองนี้มาตั้งแต่ ต้น จึงเข้าใจในเหตุผลและจะยังคงรักพรรค ปชป.ต่อไป” นายศิริศักดิ์กล่าว

จะเห็นได้ว่าผลประโยชน์ทางการเมืองที่ซับซ้อนซ่อนเงื่อน ทำให้ยากที่ประชาชนทั่วไปจะเข้าใจได้ง่ายๆ ในอดีตเมื่อปี พ.ศ.2547 มีคู่แข่งทางการเมืองท้องถิ่นในสนามเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร 3 ทีม ได้แก่ เบอร์ 1 ทีมรักท้องถิ่น มี นายอำนาจ บัวเขียว เป็นหัวหน้าทีม เบอร์ 2 ทีมสราวุธ มี นายสราวุธ อ่อนละมัย เป็นหัวหน้าทีม และเบอร์ 3 ทีมพรรคประชาธิปัตย์ มี นายสมบุญ พรหมมาศ เป็นหัวหน้าทีม ในครั้งนั้นทีมรักท้องถิ่น เบอร์ 1 เป็นฝ่ายชนะ นายอำนาจ บัวเขียว ได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ในขณะที่ นายสมบุญ พรหมมาศ ได้ยื่นฟ้องร้องต่อ กกต. และศาลจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการโกงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และศาลได้มีการพิจารณาเป็นรอบปีแต่ก็ยังไม่เสร็จสิ้น ผ่านไป 2 ปี ปรากฏว่า นายสมบุญ พรหมมาศ ได้ถอนฟ้อง นายอำนาจ บัวเขียว พร้อมกับมานั่งในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ของ นายอำนาจ บัวเขียว จนครบวาระ แต่เมื่อมีการเลือกตั้งใหม่เกิดขึ้นในอีกสี่ปีต่อมา กล่าวคือปี พ.ศ.2551 ปรากฏว่ามีคู่แข่งทางการเมืองในสนามเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร 2 ทีม ได้แก่ เบอร์ 1 ทีมชุมพรฟ้าใส โดยมี นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย เป็นหัวหน้าทีม (บิดาของ นายสราวุธ อ่อนละมัย ผู้สมัครเบอร์ 2 ในอดีต แต่ปัจจุบันเป็น ส.ส.ชุมพร แล้วโดยการผลักดันของ บิดา) และเบอร์ 2 ทีมพรรคประชาธิปัตย์ มี นายอำนาจ บัวเขียว เป็นหัวหน้าทีม (ทั้งๆ ที่ในอดีตเป็นคู่แข่งคนสำคัญของพรรคประชาธิปัตย์) ในขณะที่ นายสมบุญ พรหมมาศ ซึ่งเป็นผู้สมัครเบอร์ 3 และเป็นหัวหน้าทีมพรรคประชาธิปัตย์ในอดีต และเป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ของ นายอำนาจ บัวเขียว กลับมาลงสมัครในทีมบริหารของ นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จะเห็นได้ว่าความสลับซับซ้อนซ่อนเงื่อนเหล่านี้ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าหากไม่มีผลประโยชน์ใดๆ แอบแฝงอยู่ ก็คงจะไม่มีกรณีซับซ้อนเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างแน่นอน จึงเป็นเหตุผลหนึ่ง ที่ทำให้สนใจทำการศึกษาเรื่อง ความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร และนี่ก็คือสาระทางการเมืองที่มีนักวิชาการและผู้รู้กล่าวเป็นบทสรุปเอาไว้ว่า “สำหรับการเมืองแล้ว ไม่มีมิตรแท้และศัตรูที่ถาวร”

2. ผลประโยชน์ที่เป็นปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

สำหรับผลประโยชน์ที่เป็นปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง กับผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

2.1 ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง เป็นผลประโยชน์ที่มีความเป็นรูปธรรมค่อนข้างชัดเจน อาจจะไม่ได้อ้างถึงตัวเงินเพียงอย่างเดียว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ข้อมูลที่

สอดคล้องกันว่า ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง สามารถแบ่งออกเป็นผลประโยชน์โดยตรง เช่น เงินทองหรืออามิสสินจ้าง เปอร์เซ็นต์จากการจัดสรรงบประมาณหรือโครงการ หรืออาจอยู่ในรูปของผลประโยชน์แฝง เช่น เมื่อมีโครงการแล้วได้ขายวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ จัดโครงการแม่บ้าน อบจ.ชุมพร เพื่อพาพรรคพวกไปเที่ยว เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านให้ข้อมูลไว้ดังต่อไปนี้

นาย อ (ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองว่ามีทั้งผลประโยชน์ทางตรงและโดยทางอ้อม ดังนี้คือ “...ผลประโยชน์มีทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลประโยชน์ทางตรงก็คือ ได้เงินค่าอามิสสินจ้าง หรือได้โครงการที่เป็นผลประโยชน์ให้กับชาวบ้านซึ่งเป็นพรรคพวกของตน เช่น ถนน คู คลอง สะพาน เป็นต้น หรือได้เงินเปอร์เซ็นต์จากการอนุมัติโครงการที่มีงบประมาณแผ่นดินรองรับให้กับผู้รับเหมา ซึ่งโดยทั่วไประดับผู้บริหารจะอยู่ที่ 3-5 เปอร์เซ็นต์ ส่วนอีก 5 เปอร์เซ็นต์เป็นของระดับปฏิบัติการ ส่วนผลประโยชน์ทางอ้อมก็คือ เมื่อตนเองมีอำนาจขึ้นมาก็จะใช้อิทธิพลเปิดบ่อนการพนัน เพื่อหารายได้หรือถอนทุนคืน หรือใช้อิทธิพลสนับสนุนการขายหวยใต้ดิน โดยเฉพาะชุมพร ในปัจจุบัน มีบ่อนการพนันเกิดขึ้นเหมือนดอกเห็ด ไม่ว่าจะเป็นบ่อนไก่ชน บ่อนปลากัด บ่อนวัวชน บ่อนไฟ-โป ทั้งหมดนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งส่วยนาย บางครั้งยังพัวพันการค้ายาเสพติดอีกด้วย อาทิ พื้นที่ติดชายแดนไทย-พม่า เป็นต้น...” (สัมภาษณ์ : 12 กรกฎาคม 2553)

นาย ก (ข้าราชการท้องถิ่น) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองว่าคือเงินในรูปแบบต่างๆ โดยกล่าวว่า “...ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองคือ (1) เงินเปอร์เซ็นต์ในการจัดซื้อจัดจ้าง (2) เงินส่วนต่างๆ ในการจัดจ้างแต่ละครั้ง คือ บวกเงินเพิ่มแต่จ่ายไม่ถึง...” (สัมภาษณ์ : 23 กรกฎาคม 2553)

นาย ข (ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองว่าคือเปอร์เซ็นต์จากการจัดสรรงบประมาณ และเสนอแนวทางป้องกันแก้ไขว่าต้องแก้ที่การศึกษาของคน โดยกล่าวไว้ดังนี้ “...ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองก็คือเปอร์เซ็นต์จากการจัดสรรงบประมาณ หรือค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายเมื่อจัดสรรงบประมาณไปให้ เป็นเรื่องยากที่จะป้องกันแก้ไขในการแสวงหาผลประโยชน์ ต่อให้มีหน่วยงานตรวจสอบก็ไม่สามารถตรวจสอบได้ เพราะความเป็นมนุษย์มีเล่ห์กลเยอะ ยิ่งมิดิกามากก็ยังมีช่องโหว่มาก แม้แต่ผู้สร้างปรัชญาทางการเมืองที่ยิ่งใหญ่อย่าง อริสโตเติล หรือเพลโต ก็ยังกล่าวไว้ว่า การเมืองคือเรื่องของผลประโยชน์ ดังนั้นการป้องกันไม่ให้มีผลประโยชน์ในการเมืองจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ การเมืองท้องถิ่นระดับ อบต. เทศบาล หรือ อบจ. เปรียบเสมือนโรงเรียนหาผลประโยชน์ระดับประถมหรือมัธยม แต่เมื่อเข้าไปสู่ระดับ ส.ส. หรือ สว. ก็เปรียบเสมือน

โรงเรียนหาผลประโยชน์ระดับมหาวิทยาลัย แต่หากจะพยายามแก้ไขต้องแก้ที่คน แก้ที่การศึกษา รัฐบาลต้องวางกรอบว่าอีก 10-20 ปีข้างหน้า จะสร้างคนไทยรุ่นใหม่อย่างไร ไม่ต้องสนใจคนรุ่นปัจจุบันแล้ว เริ่มตั้งแต่เด็กตัวเล็กๆ ระดับอนุบาลแล้วสร้างกรอบ สร้างภูมิคุ้มกันใหม่ให้กับเขา ต่อเนื่องไปจนถึงระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา เพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ขึ้นมาแทนที่ ให้มีวินัย ให้มีความรักชาติ จึงจะสามารถผ่านพ้นวิกฤติการเมืองเก่าๆ เหล่านี้ไปได้...” (สัมภาษณ์ : 19 กรกฎาคม 2553)

นาย ธ (สื่อมวลชน) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง คืองบประมาณที่นักการเมืองนำมาแสวงหาผลประโยชน์และสร้างอิทธิพลในรูปแบบต่างๆ โดยกล่าวว่า “...ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง ได้แก่ งบประมาณแผ่นดิน ซึ่งนักการเมืองแสวงหาผลประโยชน์ในลักษณะนี้ โดยการเสนอโครงการผ่านสภาแล้วของงบประมาณมาจัดทำโครงการ จากนั้นบริหารงบประมาณให้มีส่วนเหลือ หรือโยกย้ายงบประมาณไปในส่วนที่ตนต้องการ หรือแสวงหากำไรจากการประมูลงานที่ตนเสนอโครงการ นอกจากนี้ยังอาจสร้างอำนาจเพื่อข่มขู่ผู้ที่เข้าไปประมูลงานแข่งขันกับกลุ่มของตน หรือเอาประโยชน์จากการขายวัสดุอุปกรณ์เพื่อจัดทำโครงการที่ประมูลไปแล้ว เป็นต้น แนวทางแก้ไข ควรให้เปิดประมูลโครงการที่เสนอผ่านสภามาแล้วอย่างโปร่งใส ตรงไปตรงมา หรือจัดหาคณะกรรมการเปิดซองประมูลที่ไม่ใช่พรรคพวก นักการเมืองหรือตัวแทนนักการเมือง และให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ ซึ่งรัฐจะต้องสร้างความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน หากประชาชนช่วยตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและผลประโยชน์ต่างๆ ของนักการเมือง...” (สัมภาษณ์ : 25 กรกฎาคม 2553)

นาย ส (ข้าราชการท้องถิ่น) กล่าวถึงผลประโยชน์ทางการเมืองท้องถิ่นที่มีการแปรสภาพเงินงบประมาณไปใช้ในหลายรูปแบบ เป็นระบบและตรวจสอบได้ยาก โดยกล่าวว่า “... ผลประโยชน์ทางการเมืองท้องถิ่นนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น ได้เงินเปอร์เซ็นต์ในการจัดซื้อจัดจ้าง หรือเงินส่วนต่างในการจัดงานแต่ละครั้ง คือมีการบวกเงินเพิ่มแต่จ่ายไม่ถึง เพื่อให้เงินส่วนเกินกลับมายังตน การพาทีมงานหรือกลุ่มแม่บ้านหรือผู้นำชุมชนไปเที่ยวโดยอ้างว่าไปทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ เช่น จัดตั้งชมรมแม่บ้าน อบจ.ชุมพร แล้วจัดโครงการพากลุ่มแม่บ้านไปทัศนศึกษาในจังหวัดต่างๆ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วเป็นการพาทีมงานไปเที่ยวโดยใช้งบประมาณแผ่นดินนั่นเอง ฐานเสียงของตนเองได้เที่ยว ฐานเสียงอีกกลุ่มหนึ่งของตนได้รับเหมานำแม่บ้านไปเที่ยว ได้เงินในฐานะธุรกิจท่องเที่ยว ส่วนนักการเมืองท้องถิ่นที่จัดโครงการ ได้เปอร์เซ็นต์จากบริษัทนำเที่ยวอีกต่อหนึ่ง เป็นการวางแผนเพื่อผลประโยชน์กันอย่างเป็นระบบ คิดตามตรวจสอบได้ยาก และไม่มีแนวทางแก้ไข เพราะงบประมาณที่ได้แต่ละโครงการเหมือนการหาเสียงในแต่ละครั้ง หากจะแก้ไขอาจ

แก้ไขที่ชาวบ้าน โดยให้ความรู้เรื่องการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง สร้างจิตสำนึกการเป็นนักการเมืองที่ดีที่ทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม...” (สัมภาษณ์ : 24 กรกฎาคม 2553)

จากการสังเกตของผู้วิจัยมองว่า ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง อาจแบ่ง เป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะแรก ก่อนที่จะมีการเลือกตั้งจนถึงวันเลือกตั้ง จะมีการให้อามิสสินจ้างในรูปแบบต่างๆ เช่น นำเงินไปให้ห้วคะแนนเพื่อให้ทำงานที่มอบหมายในลักษณะต่างๆ ตามความเหมาะสมของแต่ละคน บางคนนัดสืบเสาะข้อมูลก็จะมอบหมายให้ไปเจาะข่าวข้อมูลของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งบางครั้งก็จะมีการเหมาร้านกาแฟที่เปรียบเสมือนเป็นสภากาแฟ โดยผู้ที่มานั่งกินกาแฟไม่ต้องจ่ายเงิน เพราะห้วคะแนนสั่งไว้ให้เก็บเงินที่ตนเอง บางคนเป็นแกนนำหลักในหมู่บ้าน/ชุมชน ก็ให้เงินไปเพื่อดำเนินการจัดเลี้ยงห้วคะแนนระดับย่อยและชาวบ้าน โดยการจัดเลี้ยงจะมีในลักษณะที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ เช่น ห้วคะแนนย่อยรายหนึ่งจัดงานเลี้ยงวันเกิดหรือให้ชาวบ้านรายหนึ่งจัดงานบวชนาคหลาน เป็นต้น แล้วนักการเมืองก็จะเข้าไปกล่าวเปิดตัวในงานเลี้ยงโดยมีห้วคะแนนดังกล่าวติดตามอยู่ใกล้ๆ หรือกรณีมีการปราศรัยใหญ่ ก็จะทำให้เงินผ่านห้วคะแนนเพื่อไปเกณฑ์ชาวบ้านมาฟังการปราศรัย โดยจะให้เป็นค่าน้ำม้นรถยนต์กับคนขับรถที่บรรทุกคนมาฟังการปราศรัย เป็นต้น ส่วนในระยะที่สอง หลังจากมีการเลือกตั้งไปแล้ว ผลประโยชน์จะอยู่ในลักษณะของการจัดสรรเงินงบประมาณตามที่ได้รับปากไว้กับชาวบ้านในช่วงหาเสียง เช่น รับปากว่าจะทำถนนให้ก็จะดำเนินการจัดทำโครงการเพื่อรองรับการจัดสรรงบประมาณ หลังจากงบประมาณผ่านการอนุมัติจากสภาท้องถิ่นแล้ว ตนเองก็จะได้รับเงินเปอร์เซ็นต์จากการจัดสรรงบประมาณ ส่วนชาวบ้านก็จะได้นอนตามที่ได้สัญญาไว้ เหล่านี้เป็นต้น

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง เป็นผลประโยชน์ที่มีความเป็นรูปธรรม อาจอยู่ในรูปผลประโยชน์โดยตรง เช่น เงินทอง อามิสสินจ้าง เปอร์เซ็นต์จากการจัดสรรงบประมาณหรือโครงการ หรืออาจอยู่ในรูปของผลประโยชน์แฝง เช่น ได้ขายวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ จัดโครงการพาทีมงานของตนไปทัศนศึกษาดูงาน เปิดบ่อนการพนัน สนับสนุนขายหวยใต้ดิน และมีวิธีอื่นๆ อีกมากมายตามความเหมาะสมของแต่ละเรื่อง แต่ละโอกาส และแต่ละสถานที่ ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน แต่มีเป้าหมายชัดเจนคือผลประโยชน์ และผลประโยชน์อาจเกิดขึ้นทั้งฝ่ายผู้รับและผู้เอื้อประโยชน์หรืออาจเกิดขึ้นกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ได้ ไม่มีสูตรสำเร็จ ซึ่งวิธีป้องกันหรือหนทางแก้ไขเป็นเรื่องที่ยาก เนื่องจากผลประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ไม่เปิดเผย และรู้เห็นกันทั้งสองฝ่าย แต่ละฝ่ายรู้ดีว่าควรปิดความลับไว้อย่างไร หากจะแก้ไขอาจแก้ไขที่ชาวบ้าน โดยให้ความรู้เรื่องการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ส่วนนักการเมืองต้องสร้างจิตสำนึกของการเป็นนักการเมืองที่ดีที่ทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม การเปิดเผยมูลโครงการที่เสนอผ่านสภามาแล้วต้องดำเนินการอย่างโปร่งใส ตรงไปตรงมา หรือจัดหา

คณะกรรมการเปิดซองประมูลที่ไม่ใช่พรรคพวกนักการเมืองหรือตัวแทนนักการเมือง และให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ ซึ่งรัฐจะต้องสร้างความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน หากประชาชนช่วยตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและผลประโยชน์ต่างๆ ของนักการเมือง รัฐบาลควรแก้ไขเรื่องการศึกษาใหม่ วงกรอบไว้ 10-20 ปีข้างหน้าว่าจะสร้างคนไทยรุ่นใหม่อย่างไร เริ่มตั้งแต่ระดับอนุบาลแล้วสร้างกรอบ สร้างภูมิคุ้มกันใหม่ให้กับเขาต่อเนื่องไปจนถึงระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา เพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ขึ้นมาแทนที่ ให้มีวินัย ให้มีความรักชาติ จึงจะสามารถผ่านพ้นวิกฤติการเมืองเก่าๆ เหล่านี้ไปได้

2.2 ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง ผลการศึกษาพบว่า เป็นผลประโยชน์ที่อยู่ในรูปของนามธรรม ได้แก่ ชื่อเสียง เกียรติยศ ศักดิ์ศรี ตำแหน่ง อำนาจ ความน่าเชื่อถือ รวมไปถึงอิทธิพลต่างๆ ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านให้ข้อมูลไว้ดังต่อไปนี้

น.ส. ส (ผู้สมัครทีมบริหารของทีมชุมพรฟ้าใส) ได้กล่าวถึงผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทองว่าอยู่ในรูปของ ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ ความน่าเชื่อถือ และอิทธิพลมืด ดังนี้คือ “...ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง เป็นผลประโยชน์ที่อยู่ในรูปของ ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ ความน่าเชื่อถือ รวมไปถึงอิทธิพลมืด เช่น เปิดบ่อนการพนัน บ่อนไก่ชน บ่อนปลากัด ซึ่งตอนนี้เกิดขึ้นเต็มไปหมดกระจายอยู่เกือบทุกพื้นที่ของจังหวัดชุมพร นี่แหละที่ในหลวงบอกว่าให้เลิกคนดีขึ้นปกครองบ้านเมือง เมื่อเลิกคนไม่ดีขึ้นไป บ้านเมืองก็มีแต่บ่อนการพนันเต็มไปหมดอย่างนี้แหละ...” (สัมภาษณ์ :3 กรกฎาคม 2553)

นาย อ (ผู้สมัครทีมบริหารของทีมรักท้องถิ่น) แสดงความคิดเห็นว่าผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงิน หมายถึง ชื่อเสียงเกียรติยศและอำนาจที่ถูกดองตามกฎหมายและนอกกฎหมาย โดยกล่าวว่า “...ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินก็คือ ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจทั้งที่กฎหมายรับรองให้และอำนาจนอกกฎหมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละคนว่าจะใช้อำนาจเหล่านั้นอย่างไร แม้แต่บัตรงานกาชาดในแต่ละปี ทางจังหวัดขอความร่วมมือมาเป็นปีๆ ถามว่าจะให้นำไปขายให้ใครได้นอกจากคักกระเป๋าดตนเอง เมื่อจ่ายแล้วก็ต้องหาทางถอนทุนคืนภายหลัง จะว่าไปแล้วบ่อยครั้งที่ภาครัฐนั้นแหละตัวดี ที่เป็นต้นกำเนิดของการทำให้นักการเมืองท้องถิ่นต้องแสวงหาผลประโยชน์ เพราะการขอความร่วมมือมาในแต่ละครั้ง ล้วนแล้วแต่ต้องใช้เงินทองทั้งนั้น เช่น การขอเกณฑ์คนเข้าร่วมงานเทศกาลพระเกียรติ ก็ต้องใช้เงินทองในการรับรองชาวบ้านซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นก็ต้องทำหน้าที่สนับสนุนค่าใช้จ่ายเป็นเบื้องต้น...” (สัมภาษณ์ : 6 กรกฎาคม 2553)

นาย ส (ผู้บริหารเทศบาลแห่งหนึ่ง) แสดงความคิดเห็นว่าผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง หมายถึง ชื่อเสียง อำนาจวาสนา และตำแหน่ง โดยกล่าวว่า “...ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง ก็คือ ชื่อเสียง อำนาจวาสนา และตำแหน่ง เช่น มีข้อตกลงกันว่าหากคุณ

สนับสนุนให้ผมเป็นนายกฯ ผมจะสนับสนุนให้คุณเป็นประธานสภา รองประธานสภา เลขานุการสภา เลขานุการนายกฯ รองนายกฯ หรือรับบุตรหลานเข้าทำงานใน อบจ. เป็นต้น...” (สัมภาษณ์ : 22 กรกฎาคม 2553)

นาย พ (สื่อมวลชน) ได้แสดงความคิดเห็นว่าผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง คือ เกียรติยศ ศักดิ์ศรี และอำนาจทั้งที่กฎหมายให้อำนาจไว้และอำนาจแฝงอื่น เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง โดยกล่าวว่า “...ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง คือ อำนาจ เกียรติยศ ศักดิ์ศรี เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง และยังรวมไปถึงอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายอนุญาตไว้ให้สามารถกระทำได้ เช่น นายก อบจ. มีอำนาจในการบริหารกิจการของ อบจ.ทั้งหมด ในขณะที่ ส.อบจ. ก็มีอำนาจในการตรวจสอบการทำงานของนายกฯ ผ่านสภา อบจ. เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีอำนาจแฝงอันเกิดมาจากตำแหน่งที่ครอบครอง อาทิ ในฐานะผู้นำท้องถิ่นไปไหนก็มีคนให้ความเคารพ ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีต่างๆ การติดต่อประสานงานหน่วยงานต่างๆ มักได้รับความสะดวก นอกจากนี้หากได้เป็นนักการเมืองท้องถิ่นแล้ว ยังมีโอกาสได้เข้าขึ้นสู่การเป็นนักการเมืองระดับชาติได้สะดวกมากขึ้น เช่น ได้เข้าจาก สจ. ขึ้นไปเป็น ส.ส. ซึ่งก็ถือได้ว่าเป็นผลประโยชน์ทางอ้อมที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทองเช่นกัน...” (สัมภาษณ์ : 26 กรกฎาคม 2553)

จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย มีข้อสังเกตว่า ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทองที่สำคัญก็คือตำแหน่งทางการเมือง เพราะเมื่อมีตำแหน่งทางการเมืองแล้ว เกียรติยศชื่อเสียงและอำนาจวาสนาก็จะตามมาภายหลัง บางคนยอมที่จะเป็นหนี้ กู้เงินมาใช้จ่ายในการลงสมัครรับเลือกตั้ง ถ้าได้รับการเลือกตั้งก็ยังมีเงินเดือนปลดหนี้สิน หรือหาผลประโยชน์อื่นๆ ที่สามารถแปลงเป็นทรัพย์สินเงินทองได้ แต่ถ้าไม่ได้รับการเลือกตั้งก็ถือว่าขาดทุน เสียเงินฟรี ดังนั้นจากการสังเกตพบว่าเมื่อมีการลงสมัครรับเลือกตั้งแล้ว แม้จะรู้ว่าตนเองเป็นรอง แต่ก็สู้เพื่อศักดิ์ศรีของตนเองและวงศ์ตระกูล ถึงขั้นต้องกู้เงินมาเพื่อนำไปจ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง หรือเพื่อนำไปซื้อเสียงก็ยอม แต่ในส่วนของประชาชนไม่ได้มีส่วนในการได้รับผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทองแต่อย่างใด จะได้ก็เพียงแต่ความรู้สึกสะใจ ความพึงพอใจที่คนของตน หรือคนที่ตนเองเชียร์ได้รับการเลือกตั้งเท่านั้นเอง

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง เป็นผลประโยชน์ในรูปของนามธรรม ได้แก่ ชื่อเสียง เกียรติยศ ศักดิ์ศรี อำนาจ ความน่าเชื่อถือ รวมไปถึงอิทธิพลต่างๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ซึ่งอำนาจเหล่านี้อาจเกิดจากอำนาจที่เกิดจากการดำรงตำแหน่งหน้าที่และมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เช่น นายก อบจ. ส.อบจ. เป็นต้น หรือเกิดจากอำนาจแฝงเมื่อดำรงตำแหน่งแล้วผู้คนทั่วไปให้ความเคารพเกรงใจ เป็นต้น ต้องแยกออกเป็น 2 ส่วน กล่าวคือ ส่วนของอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อดำรงตำแหน่งแล้วทำให้มีอำนาจ เกียรติยศ

ชื่อเสียง และความน่าเชื่อถือเกิดขึ้นจึงมิได้เป็นเรื่องเลวร้าย แต่เมื่อมีอำนาจแล้วใช้อำนาจไปในทางที่ผิด ในทางสร้างอิทธิพลเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของตนและพวกพ้องก็ถือเป็นเรื่องที่เลวร้ายได้เช่นกัน การป้องกันแก้ไขทำได้ยากนอกจากว่าจะทำอะไร เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับนักการเมืองท้องถิ่นให้ได้ และควรวางแผนทางพัฒนาประชาชนให้รู้จักเลือกนักการเมืองที่ดี เปิดเวที หรือหาวิธีให้ประชาชนได้แจ้งข้อมูลให้กับผู้มีอำนาจที่สูงขึ้นไป

3. ลักษณะความขัดแย้งระหว่างกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ผลประโยชน์ทำให้เกิดการแข่งขัน ส่วนการแข่งขันอาจทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นหรือไม่เกิดความขัดแย้งก็ได้ ขึ้นอยู่กับบริบทหรือวิธีการของการแข่งขัน ซึ่งความขัดแย้งระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร อาจเกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งและในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง และแต่ละครั้งอาจจะเหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และบริบทของความขัดแย้งในขณะนั้น ดังนั้นจึงสามารถจำแนกสถานการณ์ของความขัดแย้งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ช่วงระยะเวลาของความขัดแย้ง และลักษณะของความขัดแย้ง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ช่วงระยะเวลาของความขัดแย้ง ลักษณะของความขัดแย้งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระยะ ได้แก่ ความขัดแย้งก่อนวันเลือกตั้งจนถึงวันเลือกตั้ง และความขัดแย้งหลังวันเลือกตั้ง ดังนี้

3.1.1 ความขัดแย้งก่อนวันเลือกตั้งจนถึงวันเลือกตั้ง เป็นความขัดแย้งระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ตั้งแต่เริ่มมีการรวมกลุ่มกัน เพื่อจัดตั้งทีมลงสมัครรับเลือกตั้งในสนามเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ไปจนถึงระหว่างหาเสียงเลือกตั้งและวันเลือกตั้ง ซึ่งความขัดแย้งจะสามารถเกิดขึ้นได้ทุกรูปแบบขึ้นอยู่กับบริบทหรือสถานการณ์ความขัดแย้งขณะนั้น อาจจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับของความขัดแย้ง คือ ระดับความขัดแย้งเล็กน้อย เช่น พบปะกันซึ่งหน้าจนเกิดปะทะคารมกัน การแย่งชิงหวัคคะแนนหรือแย่งพรรคพวกกันอาจจะโดยการใช้เงิน หรือใช้อิทธิพลในเชิงของบุญคุณ การอุปถัมภ์ค้ำชูระหว่างกัน เป็นต้น ระดับความขัดแย้งปานกลาง เช่น การใส่ร้ายป้ายสีกัน การหาจุดอ่อนของฝ่ายตรงข้ามแล้วปล่อยข่าวทำลายกัน การซื้อหวัคคะแนนฝ่ายตรงข้ามมาเป็นฝ่ายตน การใช้อิทธิพลข่มขู่หวัคคะแนนของฝ่ายตรงข้าม การใช้การพนันขันต่อเพื่อทำลายฝ่ายตรงข้าม การหาเหตุผิดกฎหมายระเบียบข้อบังคับของฝ่ายตรงข้ามเพื่อดำเนินการฟ้องร้อง เป็นต้น และระดับความขัดแย้งรุนแรง เช่น การลอบทำร้ายหวัคคะแนนฝ่ายตรงข้าม ไปจนถึงการลอบทำร้ายผู้สมัครของฝ่ายตรงข้าม เป็นต้น

3.1.2 ความขัดแย้งหลังวันเลือกตั้ง เป็นความขัดแย้งอีกลักษณะหนึ่ง สามารถแบ่งออกได้ 3 ระดับ เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ระดับความขัดแย้งเล็กน้อย เช่น บาดหมางกันหลังจากทราบ

ผลแพ้ชนะการเลือกตั้งแล้ว วางแผนตั้งฐานเสียงของฝ่ายตรงข้ามมาเป็นฝ่ายตนเพื่อไม่ให้มีโอกาสกลับมาลงแข่งขันอีกในอนาคต เป็นต้น ระดับความขัดแย้งปานกลาง เช่น มีการตามล้างห้วยคะแนนของฝ่ายตรงข้าม มีการปลดหรือโยกย้ายพนักงานที่เป็นคนของฝ่ายตรงข้ามจนก่อให้เกิดความขัดแย้งรูปแบบใหม่ ความขัดแย้งเรื่องแบ่งผลประโยชน์ไม่ลงตัวระหว่างกลุ่มผู้ชนะด้วยกันเอง ได้แก่ ระหว่างผู้บริหาร สมาชิก หรือพนักงาน เป็นต้น และ ระดับความขัดแย้งรุนแรง เช่น การล้มปรมาของคู่แข่ง การใช้อิทธิพลข่มขู่ การลอบทำร้ายห้วยคะแนนคู่อริฝ่ายตรงข้าม ไปจนถึงการลอบทำร้ายบุคคลรอบข้างผู้บริหารหรือผู้บริหาร เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักท่านหนึ่งให้ข้อมูลไว้ดังนี้

นาย พ (ผู้บริหารเทศบาลแห่งหนึ่ง) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงของความขัดแย้งว่า มีความแตกต่างกันระหว่างช่วงก่อนการเลือกตั้ง ขณะมีการเลือกตั้ง และหลังการเลือกตั้ง ซึ่งความรุนแรงจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ว่ามีมากหรือน้อย โดยกล่าวว่า “...ความขัดแย้งที่เกิดจากการแข่งขันกัน จะรุนแรงในช่วงระยะเวลาก่อนและหลังการเลือกตั้ง เป็นระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะยาวนานกว่าในขณะมีการเลือกตั้งเล็กน้อย โดยที่ลักษณะของความขัดแย้งจะขึ้นอยู่กับปริมาณของผลประโยชน์ว่ามีมากน้อยเพียงใด ถ้าผลประโยชน์มากความขัดแย้งก็จะรุนแรง แต่ถ้าผลประโยชน์มีน้อยความขัดแย้งก็จะเบาบาง...” (สัมภาษณ์ : 21 กรกฎาคม 2553)

ในมุมมองของผู้วิจัยมีตั้งข้อสังเกตว่า ความขัดแย้งเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและสถานที่ ทั้งก่อนเลือกตั้ง ขณะเลือกตั้ง และหลังจากเลือกตั้ง ความรุนแรงจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ทั้งที่เป็นทรัพย์สินเงินทองและที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง และบริบทของความขัดแย้งนั้นๆ อาทิ กรณีกู้เงินของผู้อื่นมาเพื่อใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง ปรากฏว่าฝ่ายแพ้หรือชนะก็ตามแต่ทำเป็นเฉยไม่ยอมคืนเงินให้กับเจ้าหนี้ทำให้ต้องติดตามทวงถามและขัดแย้งกัน หรือกรณีมีการรับปากกันไว้ช่วงก่อนเลือกตั้งว่า ถ้าได้รับเลือกตั้งแล้วจะรับบุตรหลานเข้าทำงาน แต่เมื่อได้รับเลือกตั้งเข้าไปจริงๆ แล้วกลับทำเฉยจึงก่อให้เกิดความขัดแย้ง หรือกรณีมีการรับเงินเพื่อนำไปใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง โดยรับปากว่าในเขตพื้นที่ของตนจะมีคะแนนแน่นอน แต่เมื่อผลการเลือกตั้งออกมาปรากฏว่าฝ่ายแพ้ อันเนื่องมาจากถูกหักหลัง รับเงินแล้วไปช่วยฝ่ายตรงข้าม กรณีเช่นนี้จะขัดแย้งขึ้นรุนแรงถึงขั้นหมายปองเอาชีวิตกันได้ เหล่านี้เป็นต้น

3.2 ลักษณะความขัดแย้ง ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรสามารถเกิดขึ้นได้ทุกรูปแบบไม่เลือกเวลาและสถานที่ และมีระดับความขัดแย้งที่แตกต่างกันออกไปแล้วแต่กรณี จึงไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าความขัดแย้งใดจะเกิดขึ้นในเวลาใด แต่อาจสรุปเป็นความขัดแย้งได้ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ ความขัดแย้งเชิงการเลือกตั้ง ความขัดแย้งในการทำธุรกิจ และความขัดแย้งในลักษณะของอิทธิพลทางการเมือง ดังนี้

3.2.1 ความขัดแย้งเชิงการเลือกตั้ง เป็นความขัดแย้งที่เกิดจากความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะคู่แข่งในสนามเลือกตั้ง ดังนั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนจึงเสาะหาทุกวิธีการ เพื่อให้สามารถเอาชนะคู่แข่งและได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการใส่ร้ายป้ายสีคู่แข่งกัน โดยอาจส่งคนของตนไปปล่อยข่าวลือในสภากาแฟว่า คู่แข่งขันเบอร์นั้นเบอร์นี้ไปโกงเงิน หรือไปมีชู้กับคนนั้นคนนี้ การจัดทำเอกสารใบปลิวปล่อยข่าวโจมตีคู่แข่งกันทางการเมือง การใช้เงินเพื่อдингญาติพี่น้องของคู่ต่อสู้มาอยู่ฝ่ายตน การทุ่มเงินดึงตัวหัวคะแนนฝ่ายตรงกันข้ามมาอยู่ฝ่ายตน การกดดันโดยใช้หัวคะแนนไปข่มขู่หรือกลั่นแกล้งในลักษณะต่างๆ ไปจนถึงขั้นรุนแรง เช่น ลอบทำร้าย หรือจ้างมือปืนติดตามทำร้าย เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งกล่าวไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

นาย ศ (ผู้สมัครคณะผู้บริหารทีมชุมพรฟ้าใส) ได้กล่าวถึงความขัดแย้งเชิงการเลือกตั้งว่า สามารถเกิดขึ้นได้ทุกขณะ ทุกรูปแบบ เกิดแล้วอาจดับไปหรือคงอยู่ก็ขึ้นอยู่กับความขัดแย้งนั้นๆ หากผลประโยชน์ลงตัวก็อาจดับได้เร็ว หากผลประโยชน์ยังไม่ลงตัวก็อาจจะยังคุกรุ่นอยู่รอวันระเบิดในโอกาสข้างหน้าหรืออาจจะดับไปในโอกาสข้างหน้าก็ได้เช่นกัน ดังนั้นจึงต้องมองการเมืองให้เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องมองการเมืองให้เป็นเกม โดยกล่าวว่า “ต้องมองการเมืองให้เป็นศิลปะ ถ้ามองว่าการเมืองเป็นเกมชนิดหนึ่ง ที่ต้องมีแพ้มีชนะ แพ้แล้วต้องทำใจให้ได้ หากจุดอ่อนที่พ่ายแพ้เพื่อเตรียมไว้แก้ตัวคราวหน้า ก็จะสามารถลดความขัดแย้งลงได้ แต่บางคนแพ้แล้วทำใจไม่ได้เสียผู้เสียคนไปเลยก็มีไม่น้อย ถ้ามองเป็นเกม นักปราชญ์ชนहुกล่าวไว้ว่า “...รู้เขารู้เรา รบร้อยครั้งมิพ่าย” แสดงว่าที่เราพ่ายเพราะเรายัง “รู้เขารู้เรา” ไม่จริง ยังมีช่องโหว่อยู่ การเมืองเป็นทั้งศาสตร์ทั้งศิลป์ ผู้ที่เข้าสู่สนามการเมืองจะจัดกลยุทธ์ทุกรูปแบบเท่าที่หามาได้ออกมาใช้ โดยไม่คำนึงด้วยว่าถูกกฎหมายหรือไม่ถูกกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อเอาชนะคู่แข่งให้ได้ก็เท่านั้นเอง ดังนั้น ถ้ามองในรูปความขัดแย้งจึงสามารถเกิดขึ้นได้ทุกรูปแบบทุกขณะ เกิดแล้วอาจดับไปหรือคงอยู่ ก็ขึ้นอยู่กับความขัดแย้งนั้นๆ หากผลประโยชน์ลงตัวก็อาจดับได้เร็ว แต่หากผลประโยชน์ยังไม่ลงตัวก็อาจจะยังคุกรุ่นอยู่ รอวันระเบิดในโอกาสข้างหน้าหรืออาจจะดับไปในโอกาสข้างหน้าก็ได้เช่นกัน แต่ที่สำคัญระยะเวลาที่ผ่านไปมันสามารถทำให้พลังอำนาจในการต่อรองของใครบางคน หรือกลุ่มคนบางกลุ่ม ของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด อาจจะมลายสูญหายไปตามกาลเวลาได้ ดังนั้นระยะเวลาที่ปีตามวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภา อบจ. หรือผู้บริหาร อบจ. นั้น มันสามารถทำให้คนบางคน หรือกลุ่มคนบางกลุ่มหมดความทะเยอทะยานที่จะกลับมาแข่งขันกันอีกในสมัยต่อไป ก็ถือว่าคุ้มค่าสำหรับการทำลายคู่แข่งที่สำคัญบางกลุ่มลงไป แต่บางคนก็ฉลาดล้ำลึกนอกจากจะสลายตัวของเขาไปแล้ว ยังสามารถดึงเขามาเป็นพรรคพวกได้ด้วย ตรงนี้ถือว่าสุดยอดเยี่ยมมากกว่า ทั้งนี้ต่างก็ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ลงตัวทั้งสิ้น...” (สัมภาษณ์ : 1 กรกฎาคม 2553)

โดยสรุปความขัดแย้งในเชิงการเลือกตั้ง สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ภายในกลุ่มพวกพ้อง และความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ของประชาชน ดังต่อไปนี้

1) ความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ระหว่างบุคคล เกิดจากการสัญญาว่าจะให้ทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้ง เช่น กรณีสัญญาว่าหากตนเองได้เป็นนายก อบจ. แล้ว จะสนับสนุน ให้บุคคลนั้นบุคคลนี้เป็นประธานสภา อบจ. หรือจะให้เป็นที่ปรึกษา หรือจะรับบุตรหลานเข้าทำงานใน อบจ. หรือสัญญาว่าจะให้ทรัพย์สินเงินทองก็ตาม แต่เมื่อได้เข้าไปเป็นจริงๆ แล้ว ปรากฏว่าสถานการณ์เปลี่ยนไป เหตุการณ์บีบบังคับให้ต้องเลือกผู้อื่นเป็นประธานสภา อบจ. แทน หรือไม่สามารถทำได้ดังที่สัญญาไว้ ก่อให้เกิดความบาดหมางระหว่างกันขึ้น เป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคลที่รอวันปะทุในอนาคต

2) ความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ภายในกลุ่มพวกพ้อง เป็นความขัดแย้งอันเกิดจากจัดสรรผลประโยชน์ให้กับพวกพ้องไม่ลงตัว เช่น การจัดสรรงบประมาณซึ่งมีอยู่จำกัด ไม่สามารถกระจายได้ทั่วถึงกลุ่มสมาชิกสภา อบจ. หรือหวั่นเกรงที่ให้การสนับสนุน หรือจัดสรรให้ไม่ตรงกับที่สมาชิกบางคนต้องการ ก่อให้เกิดความขัดแย้งภายในบุคคลและอาจลุกลามไปภายในกลุ่มสมาชิกด้วยกัน ซึ่งสมาชิกบางส่วนอาจไปร่วมมือกับสมาชิกฝ่ายตรงข้ามเพื่อรวบรวมข้อมูลโจมตีทำลายเครดิตฝ่ายบริหารและหาทางเปลี่ยนแปลงแก้ไขงบประมาณ จนบางครั้งอาจลุกลามใหญ่โตถึงขั้นทะเลาะเบาะแว้งกันในสภา และลุกลามเป็นเรื่องส่วนตัวนอกสภาก็มี

3) ความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ของประชาชน เป็นความขัดแย้งที่มี การสัญญาว่าจะให้กับประชาชนในลักษณะต่างๆ ในขณะที่กำลังมีการหาเสียง เช่น สัญญาว่าจะให้ถนนหนทาง สะพาน แหล่งน้ำ แต่เมื่อได้ตำแหน่งแล้วไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่สัญญาไว้ ทำให้เกิดความผูกใจเจ็บกับหมู่ประชาชนที่ตนเองได้สัญญาไว้ จนบางครั้งถึงกับเกิดการรวมตัวต่อต้านไม่ให้เข้าพื้นที่ที่ไปสัญญาไว้ เป็นต้น

ซึ่งความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ทั้ง 3 ประเภท ข้างต้นเกิดขึ้นจนกลายเป็นเหตุการณ์ปกติของการเมืองท้องถิ่นระดับจังหวัดในสนามเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านให้ข้อมูลไว้ดังนี้

นาย ธ (ผู้สมัครคณะผู้บริหารทีมรักท้องถิ่น) แสดงความคิดเห็นถึงผลประโยชน์ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งว่าส่วนใหญ่เกิดจากความขัดแย้งที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง พร้อมกับเสนอแนะแนวทางในการคัดเลือกผู้บริหารท้องถิ่นว่า ควรให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นก่อนแล้วให้สมาชิกสภาท้องถิ่นไปเลือกผู้บริหารกันเอง ซึ่งแม้จะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นบ้าง แต่ก็มีความขัดแย้งเฉพาะในส่วนของการเมืองท้องถิ่นด้วยกัน ไม่ลุกลามไปถึงภาคประชาชน

โดยกล่าวว่า “...ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง ก่อให้เกิดความขัดแย้งในลักษณะของการจัดสรรงบประมาณเฉพาะกลุ่มไม่ทั่วถึง และประชาชนได้รับผลประโยชน์ไม่ตรงกับความต้องการใช้ประชาชนเป็นฐานอำนาจในการจัดสรรงบประมาณมาสู่กลุ่มของตน ใช้เงินแปรเป็นอำนาจใช้อำนาจแปรสภาพให้กลายเป็นเงิน การจะหาทางป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว อาจป้องกันโดยกำหนดกติกาให้มีการเลือกตั้งแบบเก่า คือ ให้มีการเลือกสมาชิกสภา อบจ. ก่อน แล้วค่อยให้สมาชิกสภาไปเลือกคณะผู้บริหารกันเองในสภา เพื่อลดความแตกแยกในหมู่ประชาชนลง ในขณะที่กลุ่มนักวิชาการมองว่า ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองทำให้เกิดการผันงบประมาณกลับมาซื้อเสียงประชาชน ซื้อเสียงสมาชิกในเรื่องการลงมติเพื่อผ่านงบประมาณ การจะแก้ไขทำได้ยากต้องสร้างจิตสำนึกให้กับนักการเมืองให้รับรู้รับทราบข้อมูลที่แท้จริง ความขัดแย้งย่อมจะเกิดขึ้นเป็นธรรมดา เพราะที่ไหนมีการแข่งขันที่นั่นก็ย่อมมีความขัดแย้งเกิดขึ้น แต่ความขัดแย้งไม่ควรที่จะยาวนานเกินไป น่าจะเป็นแค่ช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น...” (สัมภาษณ์ : 8 กรกฎาคม 2553)

นาย อ (ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเขตอำเภอปะทิว) ได้กล่าวถึงการอ้างผลประโยชน์ของประชาชนบ้างหน้า แต่แท้จริงแล้วไม่ได้ทำตามที่รับปากไว้ โดยกล่าวแสดงความเห็นถึงพฤติกรรมในการรับปากชาวบ้านของอดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ดังนี้ “...นายกฯ อำนวย ท่านจะรับปากทุกเรื่อง ใครขออะไรให้หมด ไม่ว่าสมาชิกหรือชาวบ้านขอจะรับปากทั้งหมด ดูผิวเผินดูเหมือนกับว่าท่านจะให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก แต่ถ้ามองไปติดตามผลดู จะเห็นว่าไม่เคยสำเร็จสักอย่าง ดังนั้นถ้าขอโครงการท่านแล้วต้องขยับติดตามทวงถาม จึงอาจจะประสบความสำเร็จได้บ้าง ผมก็เลยสรุปไม่ได้ว่าท่านได้เน้นที่ประโยชน์ของประชาชน หรือของพวกพ้อง หรือของตนเองเป็นหลักกันแน่...” (สัมภาษณ์ : 13 กรกฎาคม 2553)

นาย ก (ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง) ได้ให้ข้อมูลถึงความขัดแย้งเชิงเลือกตั้งของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นสองกลุ่มของจังหวัดชุมพร เมื่อปี 2551 ที่ใช้ฐานของผู้นำท้องถิ่นในแต่ละอำเภอเป็นเกณฑ์ โดยกล่าวว่า “...การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เมื่อปี 2551 ที่ผ่านมา ก่อนข้างคูเคียด แบ่งข้างกันค่อนข้างชัดเจน โดยถือเอาผู้นำท้องถิ่นเป็นเกณฑ์ อำเภอปะทิวผู้นำท้องถิ่นแบ่งเป็นสองกลุ่มพอๆ กัน แต่ก็เอียงไปทางทีมชุมพรฟ้าใส อำเภอท่าแซะผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นของทีมชุมพรฟ้าใส อำเภอเมืองมีกำลังพอๆ กัน แต่ก็ยังเอียงไปทางทีมชุมพรฟ้าใส อำเภอสวีเป็นของทีมรักท้องถิ่น ยกเว้นแถวๆ ตำบล ครน อำเภอหลังสวนก็เป็นของทีมรักท้องถิ่น อำเภอทุ่งตะโกพอๆ กัน ส่วนอำเภอพะโต๊ะกับอำเภอละแมเอียงไปทางทีมรักท้องถิ่น เมื่อมองผลคร่าวๆ จะเห็นได้ว่าทีมรักท้องถิ่นน่าจะผ่าน ยิงได้ใส่เสือพรรคประชาธิปัตย์ด้วย ก็ยิ่งง่ายขึ้นไปอีก แต่ภาพของทีมรักท้องถิ่น มาเสียตรงที่หัวหน้าทีม คือ นาย

อำนวย บัวเขียว ซึ่งคนชุมพรค่อนข้างจะเบื่อมากแล้ว เพราะเป็นนายก อบจ. มาหลายสมัยแล้ว แต่เมื่อมี ส.ส.ชุมพล จุลใส ส.ส.สุวโรช พะลัง และ ส.ส.ธีรชาติ ปางวิรุณรักษ์ อยู่เบื้องหลังก็ยิ่งทำให้ส.ส. มากขึ้น และเมื่อผลการเลือกตั้งออกมาก็เป็นไปตามที่คาดกันไว้...” (สัมภาษณ์ : 24 กรกฎาคม 2553)

นาย พ (ประชาชนผู้สนใจการเมืองท้องถิ่น) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ของประชาชนว่า ส่วนใหญ่ต่างอ้างว่าทำเพื่อผลประโยชน์ของ ประชาชน แต่เมื่อเข้าไปแล้วก็ไปขัดแย้งกันอีกในแง่ผลประโยชน์ต่างๆ ก็เลยไม่ถึงมือประชาชน โดยกล่าวว่า “...ลักษณะความขัดแย้งอันเกิดมาจากผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทองมีหลาย ประการ เริ่มตั้งแต่ขัดแย้งในการแข่งขันกันหาเสียงเลือกตั้ง เพื่อแย่งอำนาจรัฐมาไว้ในมือเอื้อ ประโยชน์ให้กับพวกพ้องของตน เมื่อการเลือกตั้งจบสิ้นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งกับผู้ที่ไม่ได้รับการ เลือกตั้งก็ขัดแย้งกัน นักการเมืองท้องถิ่นก็แบ่งขั้วกันในสภาก่อให้เกิดความขัดแย้งในอีกลักษณะหนึ่ง ส่วนประชาชนเองในขณะหาเสียงเลือกตั้งก็แบ่งพรรคแบ่งพวกกันเชียร์ทีมของตน เมื่อเลือกตั้งเสร็จ บางแห่งก็ยังขัดแย้งกันอยู่ บทสรุปของการเลือกตั้งแต่ละครั้งนั้นส่วนใหญ่มักอ้างว่าทำเพื่อ ผลประโยชน์ของประชาชน แต่พอเข้าไปแล้วก็ล้มข้ออ้างทั้งหลายทิ้งปวง เพราะต้องไปขัดแย้ง กันเองเพื่อแย่งชิงงบประมาณหรือผลประโยชน์อื่นๆ จะเห็นได้ว่าการเลือกตั้งทำให้เกิดความขัดแย้ง กันขึ้นระหว่างกลุ่มนายทุนกับกลุ่มที่รักอุดมการณ์ ความขัดแย้งทั้งที่เกิดจากผลประโยชน์ที่เป็น ทรัพย์สินเงินทอง และที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง ต่างก็มีผลพวงมาจากการเลือกตั้งทั้งสิ้น แต่ในทาง การเมืองต่างก็ยอมรับกันแล้วว่าระบบการปกครองที่มีการเลือกตั้งก่อให้เกิดความขัดแย้งน้อยที่สุด ทั้งนี้ทั้งนั้นคงต้องขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชาชนด้วย การศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญ ที่ภาครัฐและ ท้องถิ่นต้องร่วมมือกัน จัดให้กับประชาชนอย่างมีคุณภาพด้วย...” (สัมภาษณ์ : 27 กรกฎาคม 2553)

นาย พ (สื่อมวลชน) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความขัดแย้งในเชิงการ เลือกตั้งว่า เกิดจากผลประโยชน์ทางการเมืองที่ทำให้มีการแข่งขันแย่งชิงมวลชนระหว่างกัน และได้ เสนอให้ออกแบบการเลือกตั้งท้องถิ่นใหม่ โดยให้เลือกเป็นบุคคล ไม่ให้มีการรวมกลุ่มกัน เพื่อให้ ได้คนคุณภาพเข้าไปเลือกผู้บริหารกันเองอีกต่อหนึ่ง โดยกล่าวว่า “...ผลประโยชน์ทางการเมืองทำ ให้เกิดการแข่งขันแย่งชิงมวลชน ใส่ร้ายป้ายสีโจมตีซึ่งกันและกัน จึงควรออกกฎหมายเกณฑ์การเลือกตั้ง ใหม่ให้มีการเลือกตั้งแบบบุคคล ไม่เลือกกลุ่มการเมือง จะทำให้ตรวจสอบได้ง่ายขึ้น ประชาชน เลือกบุคคลไปเป็นสมาชิกสภา แล้วสมาชิกสภาไปเลือกผู้บริหาร แต่ความเป็นจริงแล้วขึ้นอยู่กับ จิตสำนึกของคนที่เป็นนักการเมืองมากกว่า ถ้านักการเมืองมีคุณธรรมรู้จักผิดชอบชั่วดีความขัดแย้ง ทั้งหลายทิ้งปวงก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นทางแก้ไขที่แท้จริงก็คือประชาชนผู้เลือก หรือผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ต้องรู้จักเลือกคนที่เข้าไปทำงาน เลือกคนที่มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ รู้จักอำนาจหน้าที่ของ

ผู้บริหารองค์กรอย่างแท้จริง และที่สำคัญผู้บริหารควรที่จะรู้ถึงประโยชน์ที่ประชาชนควรจะได้รับ...”
(สัมภาษณ์ : 5 กรกฎาคม 2553)

ในมุมมองของผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า ความขัดแย้งเชิงการเลือกตั้งเกิดขึ้นจากสาเหตุทั้งที่เป็นผลประโยชน์และไม่ใช่ผลประโยชน์ ในส่วนที่เป็นผลประโยชน์ ก็จะมีทั้งที่อยู่ในรูปของผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองและที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง ซึ่งในรูปของทรัพย์สินเงินทอง เช่น ใช้เงินซื้อหวัคคะแนนของฝ่ายตรงข้ามมาเป็นฝ่ายของตน ใช้เงินจ้างวิทยุไปทำลายป้ายโฆษณาหาเสียงของฝ่ายตรงข้าม เป็นต้น ส่วนที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง เช่น ดึงผู้สมัครสมาชิกสภาท้องถิ่นของฝ่ายตรงข้ามมาเป็นฝ่ายตน โดยรับปากว่าถ้าได้รับเลือกตั้งเข้าไปแล้วจะผลักดันให้เป็นประธาน สภาท้องถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้ความขัดแย้งเชิงการเลือกตั้ง บางครั้งก็ไม่ได้เกิดขึ้นจากผลประโยชน์เช่น กรณีเกิดความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์กับครอบครัวหนึ่ง อันเนื่องจากเขาเป็นญาติพี่น้องกับผู้สมัครฝ่ายตรงข้ามทั้งที่เขายังไม่ได้ทำอะไรให้ตนเดือดร้อนเลย หรือกรณีได้ฟังชาวบ้านคนหนึ่งวิพากษ์วิจารณ์การเมืองอย่างตรงไปตรงมาโดยพูดถึงข้อเสียของทุกฝ่าย จึงรู้สึกไม่พอใจชาวบ้านคนนั้น เป็นต้น ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความขัดแย้งเชิงการเลือกตั้ง เกิดขึ้นตั้งแต่วินาทีแรกที่บุคคลผู้นั้นตัดสินใจว่าจะลงสมัครรับเลือกตั้ง เนื่องจากเมื่อตัดสินใจแล้วว่าลงสมัครรับเลือกตั้ง ก็เท่ากับว่าจะต้องมีคู่แข่งทันที จะต้องมีการวางแผนว่าจะเอาชนะคู่แข่งอย่างไร และที่สำคัญบุคคลที่ตัดสินใจว่าจะลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือตัดสินใจว่าตนเองจะเป็นนักการเมือง ต้องยอมรับสัจธรรมข้อหนึ่งให้ได้ว่า “นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เราจะมีทั้งคนที่รักเราและคนที่เกลียดเรา” โดยมีสาเหตุมาจากการที่เราตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งจะมีบุคคลที่เป็นพวกพ้องของฝ่ายตรงข้าม เกลียดเราทั้งๆ ที่เขาไม่เคยรู้จักกับเรามาก่อนเลย

3.2.2 ความขัดแย้งในการทำธุรกิจ เป็นความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ที่แอบแฝงหรือแอบอิงอยู่กับนักการเมือง ในอดีตนักการเมืองสามารถที่จะทำธุรกิจได้โดยตรง จึงทำให้มีนักธุรกิจการเมืองเกิดขึ้นมากมาย แม้ปัจจุบันกฎหมายจะไม่ยินยอมให้นักการเมืองและบุคคลในครอบครัวทำธุรกิจที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ กล่าวคือกฎหมายห้ามนักการเมืองทำธุรกิจที่เป็นคู่สัญญากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนเองเป็นนักการเมืองอยู่ แต่ก็มีนักการเมืองจำนวนมาก ยังทำธุรกิจในลักษณะแอบแฝงรับเหมาอยู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนเองเป็นนักการเมืองอยู่ เพียงแต่ไม่ได้ใช้ชื่อของตนเอง โดยอาจจะใช้ชื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เป็นญาติห่างๆ หรือไม่ได้เป็นญาติ แต่มีความสนิทสนมไว้ใจกันได้ หรือบางครั้งนักการเมืองผู้นั้นก็ไม่ได้ทำธุรกิจ แต่มีความสนิทชิดเชื้อกับนายทุนที่ทำธุรกิจและได้ช่วยสนับสนุนทางการเมืองให้กับตน เมื่อตนเองได้รับเลือกตั้งเข้าไปเป็นนักการเมือง จึงต้องดึงงบประมาณในสัดส่วนของตนหรือในสัดส่วนอื่นที่ตนเองมีผลกำลังในการดึงได้ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับนายทุนที่สนับสนุนตน

การทำธุรกิจหรือเอื้อประโยชน์ให้กับธุรกิจดังกล่าวข้างต้นนี้ มีทั้งในการเมืองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ในทางกลับกันนักธุรกิจที่ไม่ได้มีพวกพ้องเป็นนักการเมือง ก็พยายามที่จะเสาะหาช่องทางเพื่อให้ได้มีโอกาสรับเหมางานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบ้าง บ่อยครั้งจึงมีการเสนอผลประโยชน์ให้กับนักการเมืองท้องถิ่นเป็นเงินก้อนโต เพื่อแข่งขันกับนักธุรกิจที่เป็นนายทุนเดิมของนักการเมืองผู้นั้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งตามมาในหลากหลายกรณีและหลายรูปแบบ เป็นการแข่งชิงความได้เปรียบของเหล่านักธุรกิจที่ทำมาหากินใกล้ชิดกับนักการเมือง ดังนั้นนักการเมืองระดับบริหารซึ่งมีอำนาจในการลงนามโครงการต่างๆ ส่วนใหญ่จึงมีนักธุรกิจแหวะเงินไปเชื่อมโยงอยู่โดยตลอด การจัดสรรโครงการและแบ่งปันผลประโยชน์จึงเป็นไปในลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัย เป็นที่รู้กันภายใน แต่เมื่อวันหนึ่งวันใดมีการผิควิธีขึ้นมา ผลประโยชน์ไม่ลงตัว ความขัดแย้งก็จะเกิดขึ้นตามมา ส่วนความรุนแรงจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแต่ละกรณี แต่ละสถานที่ และแต่ละบริบท บางครั้งอาจจะเล็กน้อยก็เลยไม่เป็นข่าว บางครั้งก็เป็นข่าวใหญ่โต ถึงขั้นลงมือทำร้ายหมายปองเอาชีวิตซึ่งกันและกัน เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่าน กล่าวถึงความขัดแย้งในการทำธุรกิจดังนี้

นาย ช (ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเขตอำเภอหลังสวน) ได้เล่าถึงประสบการณ์ที่เคยเป็นอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และเกี่ยวกับผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจว่า มีการแบ่งโควตางบประมาณระหว่างกันเพื่อให้ลดความขัดแย้งเชิงการเมืองลง โดยกล่าวว่า “...ในอดีตผมได้รับเลือกเข้าไปประยะแรกก็อยู่ฝ่ายค้าน เพราะพรรคประชาธิปัตย์ได้มาแค่ 6 เสียง ของเรามี 18 เสียง เราก็ทำหน้าที่ฝ่ายค้าน พวกในสภาอย่างเต็มที่ พวกเขาก็เลยตัดงบประมาณในส่วนของผมที่เสนอโครงการต่างๆ ลงในเขตพื้นที่หมดเลย ผมก็ไม่ได้สนใจเพราะไม่ได้คิดเอาดีทาง สจ. ผ่านไป 2 ปีกว่า พวกเขามาสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ อุดสำหรับกันมาเกือบเป็นเกือบตายกลายมาเป็นพวกเดียวกัน แล้วจะให้ผมไปทำอะไรเขาอีกล่ะ เขายื่นไม่ตรีมาให้โดยการเกลี้ยตัวเลขงบประมาณในโควตามาให้ สจ. ทุกคนเท่าๆ กัน คนละ 2 ล้านบาท ที่เหลือระดับแกนนำเอาไปแบ่งกัน นี่คือผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองใช้หรือเปล่าก็ไม่ทราบ มันเป็นเพียงตัวเลขโควตาเพื่อให้เราจัดโครงการลงในเขตพื้นที่ของเราในวงเงินไม่เกิน 2 ล้านบาท ถามว่าแล้วมันได้เปอร์เซ็นต์อย่างไร เขาให้คนละ 3 เปอร์เซ็นต์เมื่อผู้รับเหมาจ่ายให้ ที่เหลือเป็นของผู้บริหารและระดับปฏิบัติการ สำหรับในส่วนของผม มีเรื่องเล่าให้ฟัง เนื่องจากเป็นปีที่หมดวาระพอดี และคิดว่าจะไม่สมัครรับเลือกตั้งอีกแล้วจึงไม่ได้คาดหวังอะไร เพราะคิดว่าเมื่อหมดวาระแล้ว ก็ไม่สามารถไปขึ้นอะไรได้อีก แต่ปรากฏว่ามีการจัดงานระดมทุนให้กับพรรคประชาธิปัตย์ เขาขอ สจ. มาคนละ 5 หมื่นบาท เพื่อจะได้ขึ้นไปรับโล่จากมือหัวหน้าพรรค ผมบอกไม่มีเงินให้ แต่ปรากฏว่าผู้ใกล้ชิดนายช ท่านหนึ่งมาคุยกับผมว่าโครงการถนนคอนกรีตของผม เขาขอทำได้ไหม แล้วเขา

จะจ่ายเงินให้เอง ผมเห็นว่าได้ดิบโถมเป็น สจ. ครั้งหนึ่งในชีวิตก็เพราะพรรคประชาธิปัตย์ ขอตอบแทนบุญคุณพรรคสักครั้งจะเป็นไรไปก็รับปากกับเขา เขาก็จ่าย 5 หมื่นบาทในนามของผมแทน ผมได้ขึ้นรับโล่จาก นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ที่เล่ามานี้ก็เพื่อชี้ให้เห็นว่า คำว่าผลประโยชน์นั้น บางครั้งก็มีความลึกลับซับซ้อนมากกว่าที่เราจะอธิบายได้...” (สัมภาษณ์ : 20 กรกฎาคม 2553)

นาย พ (ประชาชนผู้สนใจการเมืองท้องถิ่น) ได้เล่าประสบการณ์ที่ตนรับทราบมาเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจ ที่ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในเชิงธุรกิจ ระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นด้วยกันและระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับนักธุรกิจ ดังนี้ “...วันก่อนผมเอาคอมพิวเตอร์ไปซ่อมที่ร้านซีดีคอมพิวเตอร์ ได้มีโอกาสนั่งคุยกับเจ้าของร้าน เขาบอกว่าเขาจะยากมากที่จะขอแบ่งงบประมาณอุดหนุนคอมพิวเตอร์ให้กับโรงเรียนต่างๆ ของ อบจ.ชุมพร เพราะ อบจ.เขามีร้านประจำมีเครือข่ายของเขาอยู่แล้ว และอีกครั้งหนึ่งได้มีโอกาสไปนั่งคุยกับเจ้าของร้านไฮเทคคอมพิวเตอร์ อาจารย์เจ้าของร้านบอกว่า สจ. โต้ง (นามสมมติ) เอาเยอะเกิน เขาเรียกตั้ง 20 เปอร์เซนต์ แล้วเราจะเอากำไรที่ไหน เคียวนี่คอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งได้กำไรไม่กี่ตั้งค์...” (สัมภาษณ์ : 27 กรกฎาคม 2553)

นาย ส (ข้าราชการท้องถิ่น) ได้เล่าประสบการณ์ที่พบเห็นมาเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางธุรกิจที่พัวพันอยู่กับนักการเมืองท้องถิ่นบางท่าน อันเป็นบ่อเกิดของความขัดแย้งเชิงธุรกิจในพื้นที่ โดยกล่าวว่า “...ผมสนิทกับ สจ. สองสามท่าน แต่ละท่านเป็นนักธุรกิจรับเหมาทั้งนั้น สจ. ท่านหนึ่ง อยู่เขต 6 อำเภอเมือง มีรถแทรกเตอร์เป็นของตนเอง รับเหมางานของ อบจ. บ้าง งานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นบ้างตามที่หางานได้ อีกท่านหนึ่งเป็น สจ. เขตอำเภอสวี เป็นอดีตกำนัน มีรถแบ็คโฮหลายคันทำการรับเหมาทำถนนบ้าง สะพานบ้าง ขุดลอกแหล่งน้ำบ้าง ตามแต่งบประมาณที่หาได้ แต่แปลกที่ว่าทำไมยังทำธุรกิจรับเหมาอยู่ได้ทั้งๆ ที่เขื่อนักการเมือง แสดงว่าคงทำในนามคนอื่น แต่เป็นที่รู้จักของชาวบ้านทั่วไปว่าเป็นของ สจ. ท่านนั้น...” (สัมภาษณ์ : 24 กรกฎาคม 2553)

จากการสังเกตการณ์และติดตามสอบถามผู้รับเหมาทั่วไปของผู้วิจัย พบว่าจริงๆ แล้วเป็นที่รู้กันว่า งานรับเหมาทำถนนหนทาง หรืองานโครงสร้างพื้นฐานหลักๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรนั้น เขาจะแบ่งออกเป็น 2 โซน ตั้งแต่อำเภอเมืองขึ้นมา ถึงอำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว จะเป็นของบริษัทไพศาลกรุ๊ป ถ้าตั้งแต่อำเภอสวีลงไป ถึงอำเภอทุ่งตะโก อำเภอหลังสวน อำเภอพะโต๊ะ อำเภอละแม ส่วนใหญ่จะเป็นของ สจ. โต้ง (นามสมมติ) จะมีแทรกบ้างก็ถูกขอลจาก สจ.แดง (นามสมมติ) สจ. โคม (นามสมมติ) และ สจ.ดิ่ง (นามสมมติ) เป็นต้น ส่วนผู้รับเหมานอกส่วนใหญ่มักจะประมูลไม่ได้ หรือหากสามารถประมูลเจาะไปได้ ก็จะทำงานไม่สะดวก ถูกกลั่นแกล้ง

ต่างๆ นานา อาจกล่าวได้ว่าธุรกิจกับการเมืองเป็นเรื่องที่แยกกันไม่ออก นักการเมืองที่สามารถรักษาตำแหน่งได้หลายสมัยส่วนใหญ่จะเป็นนักการเมืองที่มีธุรกิจรับเหมาเป็นพื้นฐาน แต่ก็ไม่ใช่ที่เปิดเผย เนื่องจากกฎหมายห้ามนักการเมืองเป็นคู่สัญญาทำธุรกิจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดอยู่ ส่วนนักการเมืองที่มีพฤติกรรมเป็นนักการเมืองคุณธรรม หรือเรียกว่านักการเมืองน้ำดี ส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ได้เพียงสมัยเดียวก็ต้องเลิกราอาชีพนักการเมืองไป ดังจะเห็นได้จากผู้วิจัยได้สนทนากับอดีต สจ.ท่านหนึ่ง ซึ่งมีพฤติกรรมเป็น สจ.ที่มีคุณภาพ ปฏิบัติหน้าที่ในสภา อบจ.ชุมพรจนเป็นที่ยอมรับของเพื่อน สจ.ด้วยกัน และเป็นที่กล่าวขวัญถึงของเจ้าหน้าที่ระดับบริหารของ อบจ.ชุมพร ที่กล่าวคำว่า "...เสียตาย..." กับ สจ.ท่านนี้ที่เลิกราไป ในตอนหนึ่งผู้วิจัยสอบถามว่า "...ทำไมถึงไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น สจ. อีก..." สจ.ท่านนี้กล่าวว่า "...ไม่ไหวหรอกครับ เราขาดปัจจัยตัวสำคัญ คือมันนี่ (เงิน) การหาเสียงแต่ละครั้งมันใช้เงินมากเหลือเกิน ขนาดที่เราไม่ได้ซื้อเสียงนะ แค่ทำโปสเตอร์ แผ่นพับ ใบแนะนำตัว ค่าน้ำมันรถแท่นแผ่นสปอร์ตโฆษณา และค่าลูกน้อง ยังเป็นหนี้ อยู่ 2-3 แสนบาท ยังจ่ายเขาไม่หมดเลย เงินเดือน สจ. เดือนละหมื่นหกพันกว่าบาทก็ต้องจ่ายค่าภาษีสังคมเกือบทุกวัน บางเดือนเงินเดือนไม่พอจ่ายต้องควักกระเป๋าตนเองอีก ยอมรับว่าการเป็นนักการเมือง ถ้าไม่มีเงิน เป็นยากจริงๆ พูดย่อยๆ ว่าถ้าคุณไม่มีธุรกิจที่สามารถเอาตำแหน่งนักการเมืองไปช่วยเกื้อหนุนแล้วละก็ อย่าเป็นเลยนักการเมือง..."

3.2.3 ความขัดแย้งในลักษณะของอิทธิพลทางการเมือง คำว่า "อิทธิพล" พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ให้ความหมายว่า "อำนาจซึ่งแผ่อยู่ในบุคคลหรือรัฐ ซึ่งสามารถบันดาลให้ผู้อื่นต้องคล้อยตามหรือทำตาม" แต่เป็นความหมายที่ส่วนใหญ่ใช้กันในแง่ลบมากกว่าแง่บวก ถ้าเป็นแง่บวกนิยมใช้คำว่า "บารมี" มากกว่าคำว่า "อิทธิพล" ซึ่งความขัดแย้งในลักษณะของอิทธิพลทางการเมือง เป็นความขัดแย้งอันเกิดจากการใช้อิทธิพลทางการเมืองเพื่อรักษาหรือแสวงหาผลประโยชน์ของตน ทั้งที่เป็นทรัพย์สินเงินทองและที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง อิทธิพลทางการเมืองอาจจะมีทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ซึ่งอิทธิพลทางการเมืองในแง่บวกหรือในด้านดี หรือเรียกว่ามีบารมี เช่น เป็นนักการเมืองแล้วเข้าไปรักษาหรือจัดสรรผลประโยชน์ให้กับประชาชนส่วนรวมในรูปของเงินประมาณหรือโครงการกลับคืนสู่ประชาชน การใช้ตำแหน่งทางการเมืองค้ำประกันผู้ต้องหาคนยากจนที่กระทำผิดกฎหมายโดยประมาท เนื่องจากคนยากจนไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันตนเอง ซึ่งถ้าต้องถูกคุมขังก็อาจประสบปัญหาต่อรายได้ของครอบครัว เป็นต้น ส่วนอิทธิพลทางการเมืองในแง่ลบหรือในด้านไม่ดี เช่น การมีตำแหน่งทางการเมืองทำให้มีลักษณะของอภิสิทธิชนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่อยากจะมีความเกี่ยวข้อง ทำให้มีการใช้อิทธิพลทางการเมืองเพื่อปกป้องคุ้มครองธุรกิจผิดกฎหมายหรือบ่อนการพนัน เมื่อตำรวจเห็นว่าบ่อนการพนันดังกล่าวมีนักการเมืองคุ้มครองอยู่ก็ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น การใช้อิทธิพลทางการเมืองเพื่อกดดันการทำงานของข้าราชการ

เนื่องจากข้าราชการส่วนใหญ่มีความรู้สึกลัวไม่คุ้มค่าที่จะทะเลาะกับนักการเมือง เพราะนักการเมืองมีพวกพ้องมาก หากนำชาวบ้านมาประท้วงก็จะเดือนร้อนถูกผู้บังคับบัญชาตั้งกรรมการสอบสวน ดังนั้นเมื่อนักการเมืองขอร้องหรือกดดันมา ถ้าเห็นว่ายอมได้ก็จะยอมทำตาม แต่ถ้าเห็นว่ายอมไม่ได้ก็จะพยายามหาบุคคลมาใกล้เคียง เป็นต้น ดังนั้นความขัดแย้งในลักษณะของอิทธิพลทางการเมืองส่วนใหญ่จึงเกิดจากการใช้ตำแหน่งทางการเมืองเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนและพวกพ้องเป็นหลัก ซึ่งการรักษาผลประโยชน์ของตนและพวกพ้องอาจทำให้บุคคลอื่นต้องสูญเสียผลประโยชน์ไป ทำให้บุคคลอื่นต้องหาทางแก้ไขเอาคืน ก่อให้เกิดความขัดแย้งตามมา เช่น การรักษาผลประโยชน์ทางธุรกิจดังกล่าวข้างต้น เมื่อคู่แข่งทางธุรกิจสูญเสียผลประโยชน์ก็จะหาช่องทางแย่งชิงผลประโยชน์กลับคืนมาก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้น หรือการรักษาผลประโยชน์ในธุรกิจบ่อนการพนัน เมื่อคู่แข่งทางธุรกิจบ่อนการพนันอื่นสูญเสียผลประโยชน์ ก็อาจจะแอบไปแจ้งความกองปราบปรามเพื่อทำลายบ่อนการพนันดังกล่าว เป็นต้น นอกจากนี้ความขัดแย้งในลักษณะของอิทธิพลทางการเมืองยังเกิดจากการใช้ตำแหน่งทางการเมืองเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง เช่น การแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจดังกล่าวข้างต้น หรือการใช้ตำแหน่งทางการเมืองเพื่อต่อรองเงินค่าเปอร์เซ็นต์กับผู้รับเหมา เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านกล่าวถึงผลประโยชน์ที่แฝงไว้ด้วยอิทธิพลต่างๆ ไว้ดังนี้

น.ส. ส (ผู้สมัครทีมบริหารของทีมงานพรฟ้าใส) ได้กล่าวถึงความขัดแย้งในลักษณะของอิทธิพลทางการเมืองว่าเป็นอิทธิพลมีคอย่างหนึ่ง โดยกล่าวว่า “...อิทธิพลมีคเป็นผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง ที่เป็นอิทธิพลทางการเมืองอีกอย่างหนึ่ง เช่น ใช้อิทธิพลเปิดบ่อนการพนัน บ่อนไก่ชน บ่อนปลากัด ซึ่งตอนนี้เกิดขึ้นเต็มไปหมดกระจายอยู่เกือบทุกพื้นที่ของจังหวัดชุมพร นี่แหละที่ในหลวงบอกว่าให้เลิกคนคดียื่นปกครองบ้านเมือง เมื่อเลิกคนไม่คดียื่นไปบ้านเมืองก็มีแต่บ่อนการพนันเต็มไปหมดอย่างนี้แหละ...” (สัมภาษณ์ :3 กรกฎาคม 2553)

นาย ส (ผู้สมัครคณะบริหารทีมงานพรฟ้าใส) ได้กล่าวถึงอิทธิพลทางการเมืองว่าก่อให้เกิดผลประโยชน์มากมายทั้งที่ดีและไม่ดี และก่อให้เกิดความขัดแย้งทั้งระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล และก่อให้เกิดการแบ่งแยกมวลชน โดยกล่าวว่า “...อิทธิพลทางการเมืองก่อให้เกิดผลประโยชน์มากมายทั้งที่ดีและไม่ดี และก่อให้เกิดความขัดแย้งกันทั้งในลักษณะของการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างบุคคลและกลุ่มคน และก่อให้เกิดการแบ่งแยกมวลชนเป็นพวกไครพวกมันอีกด้วย...” (สัมภาษณ์ : 5 กรกฎาคม 2553)

นาย พ (ประชาชนผู้สนใจการเมืองท้องถิ่น) แสดงความเป็นห่วงอนาคตของจังหวัดชุมพร หลังจากที่เกิดกลุ่มการเมืองท้องถิ่นบางกลุ่ม พยายามที่จะขยายอิทธิพลทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย โดยได้พยายามสร้าง และขยายเครือข่ายทางการเมืองท้องถิ่นครอบงำผู้นำท้องถิ่น

ในจังหวัดชุมพร เพื่อผูกขาดในการส่งคนของตนเข้าไปเป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และเป็นฐานทางการเมืองระดับชาติ โดยเฉพาะการสร้างอิทธิพลในแวดวงการการพนัน จนทำให้บ่อนการพนันเกิดขึ้นทั่วไปในพื้นที่จังหวัดชุมพร โดยกล่าวว่า “...ปัจจุบันจังหวัดชุมพรน่าเป็นห่วงมาก เมื่อก่อนนี้บ่อนการพนันมีไม่มากเท่าไร แต่ปัจจุบันเมื่อเกิดกลุ่มนักการเมืองที่ทรงอิทธิพลต่อนักการเมืองท้องถิ่นขึ้น อย่าให้เอ่ยเลยว่าเป็นกลุ่มไหน มีอิทธิพลได้เพราะกุมเกาะรังนกไว้มือ ขณะนี้เขาพยายามจะขยายเครือข่ายยึดกุมจังหวัดชุมพรหมดแล้ว โดยการสร้างเครือข่ายยึดกุมแกนนำของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร เขาใช้ทั้งพระเดชและพระคุณ คือใช้ทั้งการข่มขู่และให้เงินสนับสนุน ปัจจุบันพยายามวางเครือข่ายทางการเมืองท้องถิ่น จัดตั้งชมรมนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดชุมพร แล้วใช้อิทธิพลทางการเมืองผลักดันให้พี่ชายของตนเองได้นั่งในตำแหน่งประธานชมรม วางแผนให้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในสมัยหน้า แต่จุดที่น่าห่วงก็คือบุคคลเหล่านี้ทรงอิทธิพลในแวดวงบ่อนการพนัน ตั้งแต่เขาเป็นใหญ่เป็นโต เป็นนักการเมืองระดับชาติ บ่อนการพนันเกิดขึ้นทั่วไปหมดแทบทุกตำบลของจังหวัดชุมพร ของชอบคือบ่อนไก่ชน รองลงมาคือบ่อนปลากัด และบ่อนไฟ-ไฮโลว์ และอีกสารพัดบ่อน ที่สำคัญเขามีอิทธิพลในแวดวงตำรวจของจังหวัดชุมพรด้วย จึงทำให้บ่อนต่างๆ เติบโตได้อย่างง่ายดาย ลูกน้องคนสนิทของเขาเป็น สจ.เขตอำเภอท่าแซะ วันๆ ไม่ทำอะไร อยู่แต่โต๊ะสนุกเกอร์ และเล่นการพนัน ได้ข่าวว่าค้ายาเสพติดชายแดนไทย-พม่าด้วย แต่อย่างว่าแหละเรื่องแบบนี้ ตำรวจดมกลิ่นไม่ถึง...” (สัมภาษณ์ : 27 กรกฎาคม 2553)

ในมุมมองของผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า นักการเมืองท้องถิ่นก็คือฐานทางการเมืองของนักการเมืองระดับชาติ หากเครือข่ายทางการเมืองท้องถิ่นของตนมีความเข้มแข็ง ก็หมายความว่าการเมืองระดับชาติเข้มแข็งไปด้วย โดยจะเห็นได้จาก การจัดทีมงานคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรของทีมรักท้องถิ่น ที่มี นายอำนาจ บัวเขียว เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร แต่บุคคลรอบกายเป็นคนใกล้ชิด ส.ส.จังหวัดชุมพรทั้งหมด กล่าวคือ มี นายฉัตรชัย พะลัง น้องชายของ ส.ส.สุวโรช พะลัง เป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร คนที่ 1 นายธีรศักดิ์ ปางวิรุณรักษ์ พี่ชายของ ส.ส.ธีระชาติ ปางวิรุณรักษ์ เป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร คนที่ 2 และ นายทวีศักดิ์ สุทธานินทร์ คนสนิทของ ส.ส.ชุมพล จุลใส เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร นอกจากนี้ในทีมที่ปรึกษายังมี นายบุญธรรม จุลใส บิดาของ ส.ส.ชุมพล จุลใส เป็นประธานที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร จะเห็นได้ว่าการเมืองของจังหวัดชุมพรแล้ว แยกกันไม่ออกระหว่างการเมืองท้องถิ่นและการเมืองระดับชาติ เพื่อทั้งสองส่วนต่างเอื้อประโยชน์กันอย่างลงตัว ซึ่งบางครั้งอาจจะมีความขัดแย้งทางการเมืองออกมาให้เห็นบ้าง ก็เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในหมู่คณะ อันเนื่องมาจาก

ตำแหน่งทางการเมืองมีน้อย แต่บุคลากรที่ประสงค์จะเข้าสู่แวดวงทางการเมืองมีมาก จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้น แต่สุดท้ายก็จบลงด้วยดีเมื่อสามารถจัดสรรผลประโยชน์กันได้ลงตัว

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า ลักษณะความขัดแย้งระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้ง และหลังจากเลือกตั้งไปแล้ว ซึ่งลักษณะของความขัดแย้งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ ความขัดแย้งเชิงการเลือกตั้ง ความขัดแย้งในการทำธุรกิจ และความขัดแย้งในลักษณะของอิทธิพลทางการเมือง ส่วนความรุนแรงจะแตกต่างกันไปแล้วแต่กรณี สถานที่ และบริบท ถ้าเป็นความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ระหว่างบุคคล อาจจะไม่น่ารุนแรงมากนัก แต่ถ้าเป็นความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ภายในกลุ่มพวกพ้อง หรือความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ของประชาชนอาจจะบานปลายใหญ่โต แต่ก็ไม่มีลักษณะที่เป็นสูตรสำเร็จเพราะอาจจะไม่ลูกกลมใหญ่โตก็ได้ ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ต่างกรรมต่างวาระกันไป นอกจากนี้ความขัดแย้งยังเกิดขึ้นได้ทั้งภายในทีมเดียวกัน และกับทีมฝ่ายตรงข้าม ซึ่งความขัดแย้งในทีมเดียวกันส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของบุคคล แต่การขัดแย้งกับทีมฝ่ายตรงข้ามส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องระหว่างกลุ่ม แต่ที่มาของความขัดแย้งเกิดจากผลประโยชน์ทั้งที่เป็นทรัพย์สินเงินทอง เช่น งบประมาณ การสัญญาว่าจะให้ต่างๆ และไม่ใช้ทรัพย์สินเงินทอง เช่น มวลชน ฐานเสียง อำนาจ เกียรติยศ ชื่อเสียง ฯลฯ การได้รับการเลือกตั้งจะเป็นบทสรุปของการได้มาซึ่งอำนาจดังกล่าว ทั้งอำนาจที่มีกฎหมายรองรับคืออำนาจหน้าที่ตามตำแหน่ง และอำนาจที่ไม่ได้มีกฎหมายรองรับ เช่น สถานะของการเป็นผู้นำท้องถิ่นที่มีเกียรติยศ มีผู้คนให้ความเคารพเกรงใจ ตลอดจนถึงอำนาจอิทธิพลมืดในทางที่ผิด เช่น เปิดบ่อนการพนัน สนับสนุนเจ้ามือหวยใต้ดิน เป็นต้น อำนาจเหล่านี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ผู้ดำรงตำแหน่งบางคนอาจจะแสดงบทบาทเฉพาะตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งบางคนอาจแสดงบทบาทของตนทั้งตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ และนอกเหนือจากที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งบางคนอาจจะไม่คำนึงถึงบทบาทที่กฎหมายให้อำนาจไว้เลย โดยคำนึงถึงแต่เฉพาะอำนาจอภิสิทธิชน ที่นอกเหนือจากที่กฎหมายให้อำนาจไว้ก็มีเช่นกัน

4. ผลกระทบจากความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร

ความขัดแย้งเกิดขึ้นที่ใด ที่นั้นย่อมมีผลกระทบตามมาไม่มากนักน้อย ทั้งผลกระทบในเชิงบวกหรือผลกระทบในเชิงลบ แม้จะเป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคลเพียงสองคน แต่ครอบครัวของบุคคลทั้งสองก็พลอยได้รับผลกระทบไปด้วย และยังมีบุคคลเข้าร่วมความขัดแย้งมากขึ้น ผลกระทบจากความขัดแย้งก็ยังมีมากตามไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ผลกระทบจากความ

ขัดแย้งระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นก็อาจส่งผลได้ทั้งในเชิงลบและเชิงบวก ดังนั้นความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ของระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร จึงส่งผลกระทบต่อทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อการบริหารเมืองท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนชุมพรไปด้วย อย่างน้อย 4 ด้าน ได้แก่ ผลกระทบกับคน ผลกระทบกับงบประมาณ ผลกระทบกับวัสดุอุปกรณ์ และผลกระทบกับการบริหารจัดการ อบจ.ชุมพร ดังนี้คือ

4.1 ผลกระทบกับคน ผลการศึกษาความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองและไม่ใช้ทรัพย์สินเงินทอง พบว่า ส่งผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ (1) กลุ่มคู่กรณีที่เกิดความขัดแย้งกัน ทั้งระหว่างตัวบุคคลที่สัญญาไว้ระหว่างกันแล้วไม่สามารถกระทำให้ได้ และระหว่างกลุ่มบุคคลที่สัญญาเอาไว้ระหว่างกัน ส่งผลกระทบในเชิงบวกคือ ทำให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายมีความกระตือรือร้นและสนใจทางการเมืองมากขึ้น เพราะจะต้องสนใจความเป็นไปทางการเมืองทั้งของฝ่ายตนและฝ่ายตรงข้าม เพื่อศึกษาจุดอ่อนจุดแข็งของทั้งฝ่ายตนและฝ่ายตรงข้าม เพื่อบรรลุเป้าหมายในการเอาชนะทางการเมืองท้องถิ่น ส่วนผลกระทบในเชิงลบก็คือก่อให้เกิดความบาดหมางและอาฆาตมาดร้ายระหว่างกัน ซึ่งอาจมีการโต้เถียงให้สงบได้ในภายหลัง แต่ระยะแรกจะเกิดความบาดหมางกลางแครงใจกันค่อนข้างรุนแรง (2) กลุ่มพวกพ้องใกล้ชิดกับผู้ที่ขัดแย้งกัน ผลกระทบในเชิงบวกก็เช่นเดียวกัน กล่าวคือทำให้กลุ่มพวกพ้องใกล้ชิดที่เป็นกองเชียร์และหาทางช่วยสนับสนุนและติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวของฝ่ายตรงข้าม ส่งผลต่อการให้ความสนใจทางการเมืองมากขึ้นเช่นกัน ส่วนผลกระทบในเชิงลบจากกลุ่มกองเชียร์ใกล้ชิดเหล่านี้ อาจเกิดขึ้นค่อนข้างรุนแรง โดยเฉพาะหากรู้ว่าการเอารัดเอาเปรียบกัน อาจถึงขั้นยกพวกทำร้ายกันได้ (3) กลุ่มประชาชนทั่วไป ผลกระทบในแง่บวก การเกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างกลุ่มการเมืองสองกลุ่มก่อให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ นำไปสู่การให้ความสนใจจากภาคประชาชนมากขึ้น ซึ่งความสนใจเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตยนั่นเอง ส่วนผลกระทบในแง่ลบต่อประชาชนส่วนมากจะเกิดในกรณีที่ถูกขัดขวางผลประโยชน์ที่ควรได้ เช่น มีการจัดสรรงบประมาณเอาไว้ให้คนกลุ่มหนึ่ง แต่เมื่อฝ่ายของตนไม่ได้รับการเลือกตั้ง ก็จะถูกตัดงบประมาณออกไป เป็นต้น นอกจากนี้ผลกระทบในเรื่องคน ยังส่งผลต่อคนที่เป็นทรัพยากรหลักในการบริหารอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านให้ข้อมูลไว้ดังนี้

นาย บ (ผู้สมัครคณะผู้บริหารที่มรักท้องถิ่น) ได้กล่าวถึงผลกระทบในการพัฒนาท้องถิ่นท่ามกลางความขัดแย้งระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นด้วยกันว่า มีการพัฒนาไปได้ระดับหนึ่งเนื่องจากเมื่อวางนโยบายไปแล้ว บางอย่างก็กระทำได้ บางอย่างก็ถูกสภาตัดงบประมาณ หรือมีอิทธิพลจากกระแสการเมืองจากทีมงานภายนอกทำให้ไม่สามารถกระทำได้ ซึ่งยังคงต้องใช้เวลาในการปรับปรุงอีกระยะหนึ่ง โดยกล่าวว่า “...ผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมายังไม่สามารถ

แก้ปัญหาได้เท่าที่ควร มีการพัฒนาไปบ้างแล้ว แต่ยังต้องใช้เวลาในการปรับปรุง และยังขาดการมีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผนจนถึงกำหนดนโยบาย ปัจจุบันสามารถวางนโยบายที่เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นในระดับหนึ่ง ประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากนโยบายนำไปสู่แผนและงบประมาณ ซึ่งงบประมาณจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภา จึงเกิดปัญหาบางนโยบายทำได้ บางนโยบายไม่สามารถทำได้ เพราะถูกตัดทอนและจำกัดงบประมาณ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่เป็นตัวกำหนดให้นโยบายและการวางแผนต้องบิดเบือนไป ไม่เป็นไปตามที่วางไว้เท่าที่ควร อาทิ แรงกดดันทางการเมืองจากทีมงาน จากฝ่ายสภา และแรงกดดันจากภายนอก เช่น จาก ส.ส. ผู้นำท้องถิ่นอื่น และเสียงเรียกร้องจากประชาชน เป็นต้น...” (สัมภาษณ์ : 9 กรกฎาคม 2553)

นาย ร (ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเขตอำเภอสวี) ได้กล่าวถึงผลกระทบกับบุคคลทั่วไป ต่อการสร้างอิทธิพลทางการเมืองแบบผิดๆ ของนักการเมืองท้องถิ่นจังหวัดชุมพรว่า ก่อให้เกิดการสร้างอิทธิพลในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นแหล่งกบดานของมือปืน เปิดบ่อนการพนัน และอื่นๆ โดยกล่าวว่า “...จังหวัดชุมพรกำลังจะกลายเป็นแหล่งมือปืน มีบ่อนการพนันเกิดขึ้นมากมาย มีการแย่งชิงอำนาจกันเพื่อสนองอำนาจของตน กำลังจะกลายเป็นแหล่งมาเฟียที่มีอิทธิพลสำหรับคนในตระกูลหนึ่งไปแล้ว ที่พยายามจะสร้างทายาททางการเมืองในระดับต่างๆ เพื่อควบคุมจังหวัดชุมพรทั้งจังหวัด คงต้องขึ้นอยู่กับประชาชนว่าจะตัดสินใจอนาคตนักการเมืองเหล่านี้อย่างไร...” (สัมภาษณ์ : 14 กรกฎาคม 2553)

นาย ช (ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเขตอำเภอหลังสวน) แสดงความเป็นห่วงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนว่า ประชาชนจะได้ในสิ่งที่ตนเองไม่ อยากได้ อันมีสาเหตุมาจากการมีความพยายามผูกขาดทางการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกลุ่มหนึ่ง โดยกล่าวว่า “...ผลกระทบจากความขัดแย้งทางการเมืองท้องถิ่น มีลักษณะของการแข่งขันกันสูง และมีแนวโน้มที่จะผูกขาดในกลุ่มการเมืองหนึ่ง เนื่องจากมีเงินทุนสูง จึงใช้การซื้อเสียงและซื้อกลุ่มผู้บริหารเดิมเอาไว้ ทำให้เกิดการผูกขาดทางการเมือง ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ได้ในสิ่งที่ไม่ต้องการ เช่น ได้ทำเรือเกาะเต่าที่ทำให้เกิดการลงทุนที่ไม่คุ้มทุน เป็นต้น...” (สัมภาษณ์ : 15 กรกฎาคม 2553)

4.2 ผลกระทบกับงบประมาณ ผลการศึกษาพบว่า สำหรับผลกระทบในเชิงบวกจะก่อให้เกิดการตรวจสอบการใช้งบประมาณที่เข้มข้นขึ้นมากกว่าปกติ จากคู่มือของความขัดแย้ง อันส่งผลต่อการใช้งบประมาณอย่างระมัดระวัง แต่อย่างไรก็ตามก็อาจส่งกระทบในเชิงลบ อาทิ ใช้งบประมาณไม่ตรงกับความต้องการของประชาชน ใช้งบประมาณไปในทางที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านให้ข้อมูลไว้ดังนี้

นาย จ (ผู้สมัครคณะผู้บริหารทีมรักท้องถิ่น) ได้กล่าวถึงผลกระทบกับงบประมาณท้องถิ่นอันเกิดมาจากความขัดแย้งในรูปแบบต่างๆ ว่าเกิดจากแรงเสียดทานทางการเมืองทั้งภายในและภายนอก ทำให้การจัดสรรงบประมาณไม่เป็นไปตามแผนการที่วางไว้ โดยกล่าวว่า “...ผู้บริหารมีการแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรก่อนเข้าทำงาน และได้ยึดเป็นแนวทางในการวางแผนและบริหารราชการ แต่แรงเสียดทานทางการเมืองไม่ว่าจากภายในหรือภายนอก จากทีมงานเดียวกัน หรือฝ่ายตรงข้าม และฝ่ายสภาที่ต่างก็ต้องการงบประมาณลงในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบอยู่ ทำให้การจัดสรรงบประมาณไม่เป็นไปตามนโยบายที่วางไว้ ภาวะผู้นำของผู้บริหารจึงมีความจำเป็นมากกว่า เพราะปัจจุบันการจัดสรรงบประมาณของ อบจ.ชุมพร มีผู้ร่วมตัดสินใจตั้งการมากมาย เช่น เลขานายก ประธานสภา สจ. หรือแม้กระทั่ง สส. ประกอบกับฝ่าย สจ. ไม่ค่อยได้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบมากนัก เนื่องจากส่วนใหญ่อยู่ในทีมเดียวกัน ทำให้การใช้จ่ายงบประมาณมีข้อบกพร่อง ตั้งแต่กระบวนการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายแล้ว จึงเห็นได้ว่าปัจจัยด้านงบประมาณจำเป็นต้องขึ้นอยู่กับดุลยพินิจและภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่จะต้องวินิจฉัยสั่งการท่ามกลางกระแสทางการเมืองและปัญหางบประมาณที่มีค่อนข้างจำกัด ต้องด้านทานกระแสกดดันจากฝ่ายต่างๆ ให้ได้ และตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องเป็นธรรม นำผลประโยชน์ที่คุ้มค่าให้ถึงมือประชาชน แต่สภาพองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในปัจจุบันไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหวัง อันเนื่องมาจากผู้บริหารไม่สามารถด้านทานต่อกระแสกดดันทางการเมืองของฝ่ายต่างๆ ได้ จึงทำให้นโยบายมีการบิดเบือนไปจากเป้าหมายที่วางไว้ และการใช้จ่ายงบประมาณก็ไม่ได้เป็นไปตามที่ประชาชนคาดหวังเท่าที่ควร...” (สัมภาษณ์ : 7 กรกฎาคม 2553)

นาย ข (ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเขตอำเภอท่าแซะ) กล่าวถึงผลเสียของการเมืองท้องถิ่นในระบบทีม ที่ส่งผลกระทบกับประชาชนและงบประมาณว่า ทำให้ฝ่ายบริหารมีอำนาจการใช้งบประมาณโดยปราศจากการตรวจสอบของฝ่ายสภา ใช้อำนาจในลักษณะของพวกมากลากไป โดยกล่าวว่า “...การที่ฝ่ายบริหารมีอำนาจการใช้งบประมาณโดยปราศจากการตรวจสอบของฝ่ายสภา เกิดจากการเลือกตั้งเข้ามาไม่มีเสียงของฝ่ายบริหารมากกว่าฝ่ายที่จะคัดค้าน ประกอบกับ สจ.บางท่านก็เป็น สจ.หน้าใหม่พูดในสภายังไม่เก่ง จึงคัดค้านไม่เป็น ทำให้มีการโยกย้ายถ่ายเทงบประมาณออกไปในทางที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น จัดโครงการพากลุ่มแม่บ้าน อบจ.ชุมพร ฐานเสียงของตนไปศึกษาดูงาน เป็นต้น มีการจัดสรรงบประมาณให้กับกลุ่มการเมืองของตน เพื่อใช้เป็นทุนสำหรับการเลือกตั้งครั้งต่อไป เป็นเรื่องที่วางแผนกันเป็นระบบ แก่ไขได้ยาก คงต้องรอให้ประชาชนหูดาสว่างแล้วมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเกิดขึ้น...” (สัมภาษณ์ : 17 กรกฎาคม 2553)

4.3 ผลกระทบกับวัสดุอุปกรณ์ นอกจากเกิดผลกระทบกับงบประมาณโดยตรงแล้ว ยังเกิดผลกระทบในเชิงบวกกับวัสดุอุปกรณ์ กล่าวคือ คูณกรณีขัดแย้งที่มีได้เป็นฝ่ายบริหารจะทำการตรวจสอบการใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า เช่น กรณีการใช้เครื่องจักรกลไม่คุ้มค่า ขาดการซ่อมแซมบำรุงรักษาที่ดี หรือใช้เฉพาะในกลุ่มพวกห้องของฝ่ายบริหาร เป็นต้น ส่วนผลกระทบในเชิงลบ อาทิ ผลกระทบกับวัสดุอุปกรณ์ในโครงการ เช่น โครงการทำถนน สะพาน หรือโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เมื่อมีการจ่ายค่าเปอร์เซ็นต์กันสูง ผู้รับเหมาที่จะต้องลดในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ลง ทำให้วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ทำถนน สะพาน ไม่ได้มาตรฐาน ก่อสร้างไปไม่นานเท่าไร ก็ชำรุดทรุดโทรมตามมาเร็วกว่ากำหนด ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านให้ข้อมูลไว้ดังนี้

นาง ป (ประชาชนผู้สนใจการเมืองท้องถิ่น) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบกับวัสดุอุปกรณ์ที่มีสาเหตุมาจากความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ของนักการเมืองท้องถิ่นว่า ทำให้ได้โครงการที่ไม่มีคุณภาพ โดยกล่าวว่า “...ทุกวันนี้ได้ถนน อบจ. ที่ไม่มีคุณภาพ โครงสร้างพื้นฐานไม่ได้มาตรฐาน กิจกรรมที่จัดลงสู่ประชาชนส่วนใหญ่ก็ไม่มีคุณภาพ...” (สัมภาษณ์ : 28 กรกฎาคม 2553)

นาย อ (ผู้สมัครคณะผู้บริหารที่รักท้องถิ่น) กล่าวถึงการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้เกิดการใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างคุ้มค่ามากที่สุดว่า กล่าวว่า “...ปัจจุบันกองแผนและงบประมาณของ อบจ.ชุมพร จะทำหน้าที่ติดตามประเมินผลโครงการต่างๆ แต่ก็ยังมีปัญหาอุปสรรคอยู่อีกมาก อาจเกิดจากมีความเกรงใจฝ่ายการเมือง ทำให้มีการรายงานเฉพาะในเรื่องที่ดี ข้อเสียไม่รายงาน จึงไม่ได้รับการแก้ไข เมื่อรู้ว่ามีการขบถพร่อง ก็เกิดจากการตรวจสอบขององค์กรภายนอก เช่น สตง. จึงอาจกำหนดให้มีหน่วยตรวจสอบภาคประชาชน ในลักษณะของ ป.ป.ช. ภาคประชาชน ของแต่ละอำเภอ ทำการติดตามตรวจสอบให้...” (สัมภาษณ์ : 6 กรกฎาคม 2553)

นาย ส (ข้าราชการท้องถิ่น) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ และใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เกิดความคุ้มค่า โดยกล่าวว่า “...การติดตามประเมินผลจะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการพัฒนาท้องถิ่น เพราะการติดตามประเมินผลเปรียบเสมือนกระจกเงาที่คอยส่องดูการทำงานของเร ทำให้เราทราบถึงข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุง ที่ผ่านมายอมรับว่ามีความพึงพอใจน้อย เนื่องจากยังขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน และเจ้าหน้าที่ขาดประสบการณ์ ซึ่งปัญหาสำคัญของการติดตามประเมินผลก็คือการได้ข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องที่ไม่เป็นความจริง ทำให้ผลที่ออกมาไม่ตรงกับความเป็นจริง การติดตามประเมินผลมีความจำเป็นมาก แต่ในปัจจุบันยังไม่ทั่วถึง จึงยังไม่สามารถบอกระดับความพึงพอใจได้ ซึ่งปัญหาสำคัญก็คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือประชาชน พึงพอใจแต่เพียงว่าได้รับการตอบสนองตามที่ขอแล้ว ก็เพียงพอแล้ว ไม่เคยมองถึง Outcome เลย...” (สัมภาษณ์ : 24 กรกฎาคม 2553)

4.4 ผลกระทบกับการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มการเมืองจะส่งผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งในเชิงบวกก่อให้เกิดการระมัดระวังในการปฏิบัติงาน เช่น ข้าราชการประจำเมื่อทราบว่ากลุ่มการเมืองมีความขัดแย้งกัน จะต้องมีการจับผิดในการทำงานระหว่างกัน ก็จะพยายามปฏิบัติงานเพื่อไม่มีข้อผิดพลาดหรือให้มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด เพื่อไม่ให้ตกเป็นเงื่อนงำของคู่กรณีในการนำไปโจมตีระหว่างกัน และในท้ายที่สุดผู้รับเคราะห์กรรมก็จะเป็นข้าราชการประจำนั่นเอง ส่วนผลกระทบในเชิงลบนับว่าเป็นผลกระทบสำคัญอาจส่งผลทำให้การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรขาดเอกภาพ แม้จะผ่านความขัดแย้งระหว่างทีมฝ่ายตรงกันข้าม เข้ามาสู่ตำแหน่งผู้บริหารแล้ว แต่ก็ยังต้องมาพบกับความขัดแย้งภายในกลุ่มจนขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร มีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 1 สำนัก 7 กอง 1 หน่วย ซึ่งมีทั้งผู้ที่มองว่าเหมาะสมแล้ว และผู้ที่มองว่ามีขนาดใหญ่ทะเยอทะยานไป แต่จะเล็กหรือใหญ่ไม่สำคัญหากผู้บริหารมีการแบ่งงานในการบริหารราชการกันลงตัว งานก็สามารถดำเนินไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ในทางตรงกันข้ามหากมีการแบ่งงานกันไม่ลงตัว การดำเนินงานก็จะติดขัดขาดความเป็นเอกภาพ ดังจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักบางท่านให้ข้อมูลไว้ดังนี้

นาย ฉ (ผู้สมัครคณะผู้บริหารทีมรักท้องถิ่น) กล่าวถึงภาพรวมของการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ว่าได้มีการแบ่งงานกันทำแต่กลับไม่แบ่งอำนาจมาให้ โดยกล่าวว่า “...องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรมีการแบ่งงานแบ่งหน้าที่กันจริง แต่ก็ยังไม่พยายามกระจายอำนาจ นายกฯ ได้แบ่งงานหรือมอบหมายงานไปแล้ว แต่ยังมีส่วนที่กักเอาไว้เพื่อให้อยู่ในดุลยพินิจของตนเองอีกส่วนหนึ่ง จนทำให้การบริหารงานขาดเอกภาพ ล่าช้าในเรื่องการสั่งการ...” (สัมภาษณ์ : 7 กรกฎาคม 2553)

นาย ช (ผู้สมัครคณะผู้บริหารทีมรักท้องถิ่น) แสดงความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในปัจจุบันว่า ส่งผลกระทบต่อการทำงานในภาพรวมเนื่องจากการแบ่งอำนาจยังไม่ชัดเจน โดยกล่าวว่า “...ต้องยอมรับว่าการบริหารราชการเกิดผลสัมฤทธิ์ได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น การแบ่งงานมีแบ่งกันตามความเหมาะสม แต่ก็มีความไม่ชัดเจนในการให้อำนาจ มีอำนาจซ้อนอยู่หลายฝ่าย ทำให้การทำงานต้องมีการทำความเข้าใจกันอยู่บ่อยๆ อันส่งผลให้เสียเวลางานล่าช้ากว่ากำหนด...” (สัมภาษณ์ : 8 กรกฎาคม 2553)

นาย ท (ผู้สมัครคณะผู้บริหารทีมชุมพรฟ้าใส) ได้แสดงความคิดเห็นในภาพรวมต่อการบริหารราชการว่า แม้ว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการที่เหมาะสม แต่ถ้าผู้บริหารขาดวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำในการบริหารราชการ ก็ไม่สามารถทำให้งานต่างๆ ขับเคลื่อนไปได้เช่นกัน โดยกล่าวว่า “...บทบาทในการบริหารราชการ มีผลทางจิตวิทยาต่อบุคลากรทุกฝ่าย แม้จะมีการแบ่งส่วนราชการ

ที่เหมาะสมต่อการกิจพอสมควร แต่หากผู้บริหารขาดวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำในการบริหารราชการ ก็อาจทำให้งานต่างๆ ไม่ขับเคลื่อนไปได้อย่างที่มุ่งหวัง นอกจากนี้ปัญหาเรื่อง สถานที่ทำงานคับแคบไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน ก็ทำให้การบริหารราชการขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้เช่นกัน...” (สัมภาษณ์ : 4 กรกฎาคม 2553)

จากการติดตามสังเกตการณ์ของผู้วิจัย ต่อบริบทความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ ของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า นอกจากผลกระทบจากความขัดแย้งทั้ง 4 ด้านข้างต้น ได้แก่ ผลกระทบกับคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรแล้ว ยังสามารถส่งผลกระทบในลักษณะอื่น ได้แก่ ผลกระทบต่อระบบการเมือง ผลกระทบต่อนักการเมือง และผลกระทบต่อประชาชน กล่าวคือ ผลกระทบต่อระบบการเมือง ทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายต่อระบบการเลือกตั้ง เพราะเลือกตั้งผู้แทนเข้าไปเพื่อคาดหวังให้เข้าไปใช้อำนาจในการจัดสรรผลประโยชน์อันมีคุณค่าต่อประชาชน แต่กลับไม่เป็นดังที่คาดหวัง ประชาชนได้รับผลประโยชน์น้อยมาก เสมือนกับเป็นเศษเหลือจากการเสพ จากการบริโภคผลประโยชน์ของนักการเมืองที่ประชาชนเลือกตั้งเข้าไป ทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันเพื่อหวังเข้าไปจัดสรรผลประโยชน์เพื่อกลุ่มการเมืองหรือพวกพ้องมากกว่าที่จะเข้าไปจัดสรรผลประโยชน์เพื่อประชาชน และชี้ให้เห็นว่าการเลือกตั้งในระบบบัตรสองใบ คือเลือกผู้บริหารและสมาชิกสภาเข้าไปพร้อมกัน เป็นระบบที่ไม่น่าเชื่อถือ ส่วนผลกระทบต่อนักการเมือง ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักการเมืองเอง เช่น กรณีของนักการเมืองที่เข้าไปแล้วขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ในการประมูลงานจนถูกฆาตกรรม เป็นต้น สำหรับผลกระทบต่อประชาชน เมื่อเกิดการแข่งขันทางการเมืองที่รุนแรง ทำให้ประชาชนสูญเสียโอกาสหรือผลประโยชน์ที่ควรจะได้รับ เช่น ก่อให้เกิดอาชญากรรมในสังคม มีกลุ่มมือปืนติดตามนักการเมืองเกิดขึ้น กลุ่มอิทธิพลทางการเมือง เกิดบ่อนการพนัน และสิ่งผิดกฎหมายขึ้นเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการผูกขาดทางการเมืองของกลุ่มการเมืองที่ใช้อิทธิพล ทำให้ประชาชนสูญเสียผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ คือ “ได้ในสิ่งไม่ดี มีในสิ่งที่ไม่ควร” ได้ในสิ่งไม่ดี เช่น ได้ถนน สะพาน คูคลองที่ไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น หรือมีการคอร์รัปชั่นงบประมาณนั่นเอง มีในสิ่งที่ไม่ควร เช่น จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่มีความจำเป็น อาทิ จัดซื้อรถดับเพลิง รถฉีดน้ำ เพราะนานๆ จึงจะได้ใช้สักครั้งหนึ่งจริงๆ แล้วถ้ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นก็สามารถประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ได้ หรือกรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรจัดซื้อรถบรรทุกส่วนบุคคลไว้ประจำกองต่างๆ พร้อมกัน 13 คัน เป็นต้น

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า ผลกระทบจากความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ของระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ และมีความหลากหลายขึ้นอยู่กับ

มุมมองของแต่ละบุคคล บางคนอาจมองว่ามีผลกระทบตั้งแต่ระดับบุคคล กลุ่มบุคคล ไปจนถึงประชาชน บางคนอาจมองว่ามีผลกระทบกับผลประโยชน์ขององค์กร ประชาชน และการพัฒนาท้องถิ่น แต่ผลจากการศึกษาข้างต้นพบว่า ผลกระทบจากความขัดแย้งจะเกิดขึ้นกับปัจจัยทางการบริหาร 4 M ได้แก่ ผลกระทบที่เกี่ยวกับคน (Man) ทั้งกลุ่มคนที่เป็นคู่กรณีระหว่างกัน กลุ่มคนที่เป็นพวกพ้องใกล้ชิด และกลุ่มประชาชนทั่วไป ผลกระทบที่เกี่ยวกับงบประมาณ (Money) พบว่าการใช้งบประมาณไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนและใช้งบประมาณไปในทางที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า ผลกระทบที่เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ (Material) พบว่าทำให้วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ทำถนน สะพาน หรือโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ไม่ได้มาตรฐาน ก่อสร้างไปไม่นานเท่าไรก็ชำรุดทรุดโทรมเร็วกว่าที่ควรจะเป็น และผลกระทบที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ (Management) พบว่าทำให้การบริหารจัดการองค์การบริหารจังหวัดชุมพรขาดเอกภาพ ลำช้าในเรื่องการสั่งการ ทำให้งานเสร็จช้ากว่าที่กำหนดไว้ ซึ่ง 4 M นี้เป็นหัวใจของการบริหารจัดการที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดชุมพรโดยรวม นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อระบบการเมือง นักการเมือง และประชาชน ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ส่งผลให้การพัฒนากระบวนการเมืองเป็นไปอย่างล่าช้า นักการเมืองแสวงหาแต่ผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ส่วนประชาชนสูญเสียโอกาสหรือผลประโยชน์ที่ควรจะมีพึงได้ กล่าวคือได้ในสิ่งที่ไม่ดี และมีในสิ่งที่ไม่ควรนั่นเอง